

Giới thiệu Siêu Quậy Trường King And Queen

Truyện Siêu Quậy Trường King And Queen là một truyện mới được gửi đến bạn đọc trên trang đọc truyện online, truyện viết về tình yêu, gia đình và tình bạn và những điều thường nhật trong cuộc sống. Đọc truyện bạn sẽ được bước vào thế giới đầy những điều thú vị và bất ngờ nhưng cũng rất đời gần gũi, làm người ta không khỏi cảm thấy gần gũi.

Câu chuyện kể về những chàng trai học sinh siêu quậy, phá phách và khá là bực mình trong mắt của các giáo viên. Nhân vật chính trong truyện này chính hai cô cậu với nhiều điều thú vị.

Nguyễn Hoàng Hoài Băng (Chun) - nó: Là bảo bối của một tập đoàn lớn thứ 2 trên thế giới về mọi mặt, xinh đẹp dễ thương. Là con gái nuôi của ông trùm Mafia, CIA, FBI và là con nuôi của các chủ tịch lớn nhất nhì thế giới, bang chủ bang Black Angel lớn nhất thế giới về đêm. Nó khá quậy phá, tính cách thất thường, tinh thông nhiều loại võ nghệ. Nó là một sát thủ đứng đầu thế giới, một hacker giỏi không ai sánh bằng với cái tên Ice Angel. Trong trường nó là một Lee Sandy tài năng, nó là một con người hoàn hảo nhưng số người biết mặt thật của nó chỉ đếm trên đầu ngón tay. Nếu ai biết đến nó là một sát thủ thì không biết đến Lee Sandy, còn ai biết đến Lee Sandy thì không biết đến sát thủ đứng đầu thế giới với cái tên Ice Angel.

Trần Đình Thiên Vũ (Ken)- hân: Con trai độc nhất của tập đoàn lớn thứ 3 trên thế giới về mọi mặt, là bang chủ bang Evil Darkness chuyên đối đầu với bang nó. Hân rất đẹp trai, lạnh lùng, tinh thông nhiều loại võ nghệ.

Liệu những cô cậu nhóc này sẽ dẫn dắt truyện teen này ra sao, yêu thương như thế nào, còn gì thú vị đang chờ đón phía trước, vui vẻ, hài hước hay chỉ là những điều khúc mắc, mời bạn đón đọc truyện teen này, và theo dõi những truyện khác cùng thể loại như: Những Nàng Tiểu Thư Nghịch Ngợm, Đồ Điên, Rượt Đuổi Với Tuổi Thơ,...

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

Á á á...không bao giờ và đừng mong - Vâng chủ nhân của tiếng hét’’ long trời, lở đất’’ không ai khác chính là chị Chun nhà ta

Pama tại sao lại bắt con về VN cơ chứ con muốn ở đây cơ về bên đấy anh 2, anh 3 không cho con quậy đâu-nó nhõng nhẽo

Đúng đấy ạ pama cho chúng con ở đây đi-bây giờ là đến chị Chin và Chen nhà ta đồng thanh

Không, bọn con có biết các con quậy quá không có trường nào dám nhận không hử-pama nó

Thôi mà cho con ở lại đi về bên đấy con chưa chắc đã thích nghi được

Không, ở đây 2 năm rồi, con không về để anh 2, anh 3 con đập nhà hả- papa nó nói

Thui mà pama, kệ các anh ý đi cho con ở đây đi, về bên đấy anh 2, anh 3 không cho con đi đâu cả- nó

Được pama sẽ cho tụi con ở đây với một điều kiện-pama Chin lên tiếng

Vâng là điều kiện gì ạ-cả ba cùng đồng thanh, về mặt hảo hức, mắt sáng như đèn pha ô tô

Đó là đóng băng tài khoản và cưới chồng về được chứ-pama tụi nó cười nham hiểm

Thế thì thôi thà về còn hơn là bị đóng băng tài khoản- nó và hai con bạn nghĩ thầm

Nhưng pama ơi nếu con về thì pama không được cho anh 2, anh 3 con biết ghen và nếu có đi học thì cũng giấu thân phận con đi được chứ - nó lên tiếng

Được thế 9h tối nay các con lên máy bay chuẩn bị về nước, mà giấu thân phận làm gì? Không được bởi họ danh tiếng của pama đâu nhé- pama tụi nó (khiếp)

Hề hề, pama yên tâm tặng bất ngờ cho anh 2 với anh 3 chút-nó nở nụ cười gian đậm chất ác quỷ khiến các pama và hai con bạn rùng mình thương thay cho hai anh nhà ta

TẠI SÂN BAY

Có ba cô gái bước vào, xinh đẹp như tiên nữ giáng trần làm con trai con gái đều phải ngoái lại nhìn. Con trai thì hai mắt có hai trái tim to đùng người thì ị máu cam, con gái thì ganh tị có ngưỡng mộ có nói chung đủ cả (t/g: Oa, sức hút gây cả con gái kia. Cả 3: Quá khen ha...ha...ha. T/g: Tự sướng kinh

gửi=.=). Nó mặc một chiếc áo lệch vai cộng với cái quần jean rách làm nó thật nổi bật và cá tính. Còn Chín thì mặc một chiếc áo thun cộng với cái quần jean làm cho cô cũng thật nổi bật. Còn Chín thì nữ tính hơn mặc một chiếc đầm voan màu trắng xếp li trông cô thật quyến rũ. 3 nàng quay lại nói

- Các Pama nhớ giữ gìn sức khỏe, Lúc nào xong công việc thì về với chúng con!

Pama chúng nó không nói gì chỉ gật đầu rồi giờ tay chào chúng nó. Nó còn quay lại nói 1 câu:

-Pama đừng cho anh 2, anh 3 biết tụi con về nhà! Con muốn cho anh 2, anh 3, 1 sự bất ngờ! - Nói xong nó chạy vào cửa xoát vé luôn.

Tụi nó vừa đi thì:

Ôi, mình ơi cuối cùng đã đuổi được chúng nó đi rồi về mở party mời bạn bè nào- các mama đồng thanh (t/g: con bỏ toàn thân với pama luôn =.=. Pama: thế bây giờ con gái muốn gì nào. t/g: à không có gì đâu ạ =]]z *chạy mất hút*)

9h30

Bây giờ, tụi nó đã yên vị trên máy bay riêng của mình và..... ngủ như chết.

Sau gần mười mấy tiếng đồng hồ ngồi trên máy bay và..... ngủ như chết thì 3 nàng đã có mặt tại VN- quê hương yêu dấu của 3 nàng. Máy bay hạ cánh ở sân bay Nội Bài.Lúc này là 8h30 sáng ở Hà Nội. Nó vừa bước xuống máy bay thì nhận được 1 tin nhắn, tin nhắn của quản gia Lê (quản gia cho nhà nó ở VN)

-"Theo lời của ông bà chủ tôi đã gửi 3 chiếc xe mui trần đến cho các tiểu thư, xe đang đỗ ở ngoài. Và hai cậu chủ không hề biết các cô về. Các tiểu thư về nhà đi, h` này hai cậu chủ đang đi học nên không có ở nhà phải đến tối muộn mới về(bởi vì tối cậu chủ còn đi chơi)"

Cô nờ 1 nụ cười khiến cho mọi người trong sân bay nhập viện vì mắt máu rồi cho 2 con kéo 2 con bạn ra khỏi sân bay khiến cho hai con bạn tha hồ mà kêu la.

Ê, tụi bây, đi học đi- nó

Sao đi sớm dữ zậy- Chen nói mặt buồn xo

He he tao muốn tạo cho hai ông anh tao một bất ngờ- nó *nở nụ cười nham hiểm* (t/g: ôi anh Kun, Kín nhà ta phen này không biết thế nào.Chun: mi mà mở miệng ta sẽ... giết.t/g: em nào dám ạ *chạy với tốc độ ánh sáng*)

Ôi, khổ thân Kun và Kín- Chín và Chen nghĩ thầm

Thôi let's go đến trường anh 2 thôi- Chín

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

•TẠI TRƯỜNG KING & QUEEN

3 chiếc xe mui trần phóng thẳng vào sân trường. Đến trước cửa phòng hiệu trưởng, Chun gõ cửa, từ trong phòng một giọng nói nghiêm khắc vang lên

Vào đi

Chú/Ba- tụi nó nhào tới ôm lấy ông thầy hiệu trưởng (là ba nuôi của nó nhé)

Ôi các con về rồi à, càng lớn càng xinh thế nhỉ, không biết lấy chồng được chưa- ông hiệu trưởng nói đùa

Chú cháu sẽ không lấy chồng ở lại với chú luôn, hehe- Chen và Chín đồng thanh

Thôi các con mà ở lại đây quậy chắc sập trường chú mất

Ba à, cho bọn cháu nhập học với, và con muốn ba giấu thân phận cho con nhé- nó

Lại có trò gì à- ông hiệu trưởng nói giọng nghi vấn

Đúng là chú/ba hiểu tụi cháu nhất- Đồng thanh

Rồi 12AVIP anh con ở đây

Vâng, à đợi chút hóa trang trên 2 anh tý chút- nó

15 phút sau nó bước ra, làn da trắng không tì vết của nó thay vào là một làn da đen hơn bao công (bao công tái thể cũng chưa bằng), mái tóc tím nhạt dài suôn mượt thay vào là mái tóc có phần hơi rối, khuôn mặt xinh đẹp và đôi mắt màu tím bị che đi bởi cặp kính 0 độ, bây giờ trông nó chẳng khác nào một con bé nghèo quê mùa.

Ừa, Chun ơi, mày đâu rồi, con nhỏ này bắt mày cho xuống gặp anh Vương rồi hả- Chen lên tiếng trên chộc làm cho Chín và ông chú chỉ biết bật miệng lại cười chứ không dám cười thành tiếng.

Tụi bây muốn chết hả- nó- tức đỏ mặt

Thui, trống rồi vô lớp đi các con- ông hiệu trưởng lên tiếng giải vây

Chào các em, các em là học sinh mới hả? Cô là cô giáo chủ nhiệm của em tên là Trang

Các em, hôm nay lớp ta có 3 học sinh mới, vào đi em. Vừa nghe cô giáo nói HỌC SINH MỚI là y như rằng lớp nhao nhao lên làm cô hét xuống lớp. Hải lòng, cô nói rồi bảo ba người chúng nó tự giới thiệu.

Xin chào cả lớp, mình tên là Vương Lam Hoàng Mi cứ gọi là Chín nhé- cô nàng nói kèm theo cái nháy mắt làm cho mấy boy trong lớp không xị máu mũi thì ngất tại chỗ

Hi, còn mình là Hoàng Nguyên Ngọc Linh gọi mình là Chen cho thân mật nhé- Vừa nói kèm theo một nụ hôn gió làm cho mấy boy cứ ngẩn ngẩn ngơ ngơ rồi xiu hàng loạt.

Nguyễn Hoàng Hoài Băng- Chun- giọng nó lạnh hơn nước đá àm cho mọi người không chỉ rét mà còn run (t/g: hàn khí kinh quá. Nó: Thế bây giờ em của chị muốn gì đây *tay cầm giày, tay cầm dép*. t/g: có gì đâu chị *chạy bỏ lại đôi dép =]]z).

Vừa nghe nó giới thiệu xong thì bao nhiêu lời bàn tán về nó nào là:

Đã xấu, nghèo lại còn chảnh bla... bla... nhưng nó mặc kệ không để ý tới mấy lời nói đó mà mang cặp xuống bàn cuối nơi anh nó đang chơi game. Anh nó thấy thế liền đập phăng cặp nó xuống đất. Mấy đứa con gái trong lớp thì há hê vô cùng ai cũng nghĩ: "Ha ha cho chết ai bảo dám ngồi cùng bàn hoàng tử cơ"

Ai cho cô ngồi đây, ra chỗ khác ngồi- Kun lạnh giọng

Tôi thích đây anh làm gì được tôi- nó nói giọng thách thức làm anh nó tức xị khói (t/g: nguyên nhân gây ô nhiễm môi trường là đây. Kun: Im ngay không cho phát dép giờ. T/g: Ấy ấy, Kun đại ca cứ bình tĩnh hạ hỏa hạ hỏa, *chạy mất hút*)

Thấy có cãi nhau mấy chàng nhà ta mới ngóc đầu dậy và đập ngay vào mắt là cảnh tượng rất chi là hoành tráng à không phải nói là có 1 0 2 trên lớp chúng ta, ai cũng phải há hốc mồm mắt trợn ngược như kiểu sắp lòi cả ra =."

Anh 2 nó thì nằm đo vắn dưới đất cụ thể là "bán mặt cho đất, bán mông cho trời" và nó thì ung dung ngồi vắt vẻo ở trên bàn.

1p

2p

5p trôi qua mọi người vẫn đứng hình

Mọi người ngậm hết mồm vào không ngáp phải ruồi đấy- Chín và Chen phải cố nhịn cười để lên tiếng phá tan im lặng.

Bây giờ ai nấy cũng "hòn trở về với xác sau cuộc dạo chơi với ông bà tổ tiên trên trời"

Này cô kia, cô có muốn bị đuổi học không mà dám đối xử với hội phó như thế- Kín nhà ta lên tiếng trả thù hộ anh mình sau 5 phút đứng hình

Anh yêu à không nhận ra giọng em sao chắc chắn- nó nói giọng tỏ vẻ hờn dỗi

Anh yêu, không lẽ... hả... Ch... Chun... hả, là em phải không bảo bối?- Kín

Còn em chứ ai vào đây nữa, chẳng qua là em đây hóa trang chơi tý thôi ai ngờ bị anh hai, vậy vậy đó- nó

Kín, con nhỏ đó là ai vậy, người yêu mới của mày hả, nhìn xấu như ma lem vậy á- Ken và Kan lên tiếng

Cái gì, hai anh nói ai xấu như ma lem, cho hai anh nói lại trước khi quá muộn- nó nói đầu bốc khói, đây là lần đầu tiên có người nói nó như thế và tình hình hiện tại là 100 độ C chứ chả chơi nhá

Tôi nói cô chứ nói ai chả lẽ tôi nói chúng tôi, đã xấu lại không nhận- Ken

Vậy sao vậy thì để con ma lem này cho nhìn lại nhé,nhìn cho kĩ đấy. Đến lúc đấy thì chuẩn bị đi- nó nói nở nụ cười gian

Sau một lúc xóa xóa, tẩy tẩy, thì chị Chun nhà ta đã trở lại và thậm hại hơn xưa ý nhằm lợi hại hơn xưa

Làn da ngăm đen thay bằng làn da trắng như trứng gà bóc, mái tóc rối được thay bằng mái tóc tím suôn mượt dài ngang hông, bỏ chiếc kính ra để lộ đôi mắt màu tím trong veo, long lanh như hồ nước. Nó bây giờ phải nói là xinh như thiên thần, à không phải nói là xinh hơn thiên thần ý chứ. Ai ai cũng ngỡ ngàng, con trai thì phải nói là đơ toàn tập, con gái thì có người ngưỡng mộ, có người ganh tỵ,...

Sao bây giờ thế nào đây- nó khoanh tay trước ngực nhìn Ken

À...à... thì tôi không biết cô hóa trang nên nói thế, cô tha cho tôi nhé- Ken sau khi ngỡ ngàng trước vẻ đẹp nghiêng thùng đổ thùng à nhằm nghiêng nước nghiêng thành của nó thì đưa bộ mặt cún con nhìn nó mong nó sẽ siêu lòng nhưng không, nó đáp lại bằng một giọng cực lạnh (Mấy chị nhà ta miễn dịch trai đập từ nhỏ nhé vì nhìn anh nó hoài quen rồi)

Đừng đưa bộ mặt đó nhìn tôi vô tác dụng thôi, tôi không giống mấy đứa con gái kia đâu

Thôi Chun tha cho nó đi hai lần đi ăn kem chịu hông- Kín sau cú đá của nó cho anh nằm đo đất và bây giờ mới tỉnh mộng (t/g: em cũng định nói cho anh biết là chị Chun về đây nhưng... Kín: nhưng sao, mi không nói hại ta bị như vậy nè. T/g: hi hi thông cảm chị Chun không cho em nói á * chạy mất dép luôn*)

Ok ok, chịu liền- nó nói, nhắc đến kem thì hai mắt nó sáng như đèn pha ô tô

Không, mày không được đi, về nhà cho tao- Chen, Chín đồng thanh (ơ hai chị này hợp nhau nhỉ, thích đồng thanh nữa)

Why, tao ngoan mờ, tao thề tao hứa tao đảm bảo với hai mi ta sẽ ăn 10 cốc à nhằm 2 cốc- nó đưa bộ mặt cún con

Thôi được rồi hai cốc thôi cô nương, mới ốm dậy đấy- Chín thở dài vì cô biết có khuyên nó thế nào cũng không được, nên đành bó tay với nó

Yeah, hú hú, được đi ăn rồi nhanh lên 2 anh, Chín, Chen nhanh lên đi thôi hí hí- nó hí hửng

Còn hai chúng tôi thì sao, để chúng tôi ở đây hả- Ken và Kan nhìn nhau rồi đồng thanh

À, ừm, thôi đi luôn với tụi tao đi cho vui- Kun

Thế là tụi nó leo lên xe, Kun, Kín và nó một xe, Chen và Chín một xe, cuối cùng là hấn và Kan cuối cùng. Ba chiếc xe mui trần phóng nhanh trên đường. Nhanh đến nỗi vụt qua mặt người đi đường ai cũng chỉ nhìn thấy một vệt đen lao vút qua. Thế nên không ai dám ra đứng chặn đầu xe vì căn bản chưa muốn xuống đàm đạo với Diêm Vương. Ba chiếc xe dừng chân tại quán kem Sweet Love nổi tiếng ở Hà Nội (cái này t/g chém nhá đừng lên bác gú gồ tìm nha hồng có đâu)

Tụi nó bước vào đã thành tâm điểm chú ý của cả quán, những lời bàn tán xôn xao nổi lên

Oa, người đầu xinh dữ như tiên nữ giáng trần ý- người 1

Mấy anh kia đẹp trai quá như diễn viên ý- người 2 và

Bla... bla... những lời bàn tán khác nhưng tụi nó không mấy để ý vì đã quen rồi. Tụi nó lên tầng 2 chọn một chiếc bàn ở gần cửa sổ, từ bàn nó nhìn ra toàn cảnh thành phố cực kì đẹp luôn.

Một anh phục vụ khá đẹp trai ra hỏi tụi nó ăn gì, khi nhìn thấy nó thì nháy mắt làm cho Kun và Kín máu nóng dồn lên chỉ muốn đập cho nó một phát vì tội... dám gạ gẫm em gái tụi hấn

Cho em một vani, một dâu- Chen và Kan đồng thanh (oa)

Em một socola- Kun

Một bạc hà-hấn

Một chanh- Kín

Cho em một socola, vani, dâu, bạc hà, chanh,...- nó tuôn một tràng và kèm theo một nụ cười rất ư là dễ thương với anh phục vụ làm cho anh ý ngẩn ngơ

À, hai oi cho em hỏi, hai anh này (chỉ vào hấn và Kan) tên gì vậy- nó hỏi

Thằng này (chỉ vào Kan) tên là Ngô Vũ Anh Vương tên thường gọi của nó là Kan, còn thằng mà bảo em xấu ý là thằng ngồi bên cạnh Kan tên là Trần

Đình Thiên Vũ tên hay gọi là Ken, nhớ chưa, à tụi này hơn tụi em một tuổi đó- Kun tuôn một tràng

Nó "À" lên một tiếng. Giới thiệu với mọi người nhé, đây là hai con bạn "trời đánh" của em. Anh Kun và Kin biết rồi nhờ. Con này là (chỉ vào Chín) Vương Lam Hoàng Mĩ cứ gọi nó là Chín, còn đứa ngồi bên cạnh Chín là Hoàng Nguyên Ngọc Linh gọi nó là Chen nhé.

A, kem có rồi kìa ăn thôi- nó nở một nụ cười thật tươi mà đâu biết rằng nụ cười đó đã làm tim ai lệch nhịp.

Bọn hấn ai cũng chỉ ăn được nhiều nhất là hai cốc mà nó thì phải chục cốc chứ chả chơi.

Này, cô ăn nhiều thế heo tái thế à- hấn

Kệ tui, liên quan gì đến anh, vô duyên, hứ- nó. Nói xong nó lại tiếp tục sự nghiệp cao cả đó là chén nốt số kem đó

Ăn xong tụi nó lại lên xe về biệt thự của nó nhưng nó đi Mỹ nên hai anh nó ở nhà của nó.

Hử, sao các anh lại ở đây- Chen

Tụi tụi ở đây thì sao đâu phải nhà của cô- Kan

Vậy hả anh có tin tui đuổi anh ra khỏi nhà hèm- Chen cũng chẳng chịu thua

Cô mới là người tui đuổi á, người đầu đánh đá dữ như bà chằn ý- Kan

Anh mới bị đuổi á

Cô á

Anh á

Cô

Anh

Cô

Anh

Hai người có thôi đi không, có tin tui đuổi hai người ra ngoài đường hèm, tui đánh chính lại này đây là nhà của tui, Kun và Kin mượn tui nên tui cho mượn và đuổi ai ra khỏi nhà là quyền của tui, còn nữa, ai không nghe lời thì tui sẽ dùng cực hình đó- nó tức quá xỏ luôn ra một tràng

Người bị phạt đầu tiên là Kan và Chen, hai người sẽ nhịn đói trong 1 ngày và lau toàn bộ ngôi nhà. Hình phạt bắt đầu vào ngày mai. Còn ai chống đối nữa không- nó

Im thin thít, không ai dám nói vì quá sốc khi bị nó tuôn ra một tràng như thế. Riêng đối với Chín và Chen quá là quen vì đây không phải lần đầu tiên bị nó phạt nên không sốc cho lắm

Mọi người lên phòng nghỉ ngơi đi ai muốn đi đâu thì đi- Chen và Chín thì hiểu ý nó nên kêu mọi người về phòng. Nó, Chín và Chen thì ngủ cùng một phòng. Tụi anh nó thì đi chơi còn lại tụi nó ở nhà

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3

Ê, tụi bây, đi bar đi lâu rồi không gặp mấy cung nhớ quá đi thôi- nó

Ok, đi thôi.

15 phút sau tụi nó bước xuống mỗi người một phong cách

Nó hôm nay mặc chiếc váy trắng triết eo, phần thân váy xếp li làm cho nó trở nên dịu dàng chứ không tinh nghịch, quyến rũ. Chín thì mặc một chiếc áo ba lỗ màu trắng ở trong khoác ra ngoài một chiếc áo da màu đen, mặc một chiếc quần bò mài rách và đi một đôi boot đen cao ngang đầu gối, trông cô thật cá tính nhưng không kém phần nổi bật. Chen thì diện cho mình một chiếc váy màu đỏ ôm sát người làm cô trông thật quyến rũ. Ba con người, ba cá

tính khác nhau mang một chiếc mặt nạ khác nhau tiến vào bar.

Rầm... ỳnh... đó là tiếng đập cửa do bàn chân ngọc ngà của các nàng gây ra đấy ạ, trong bar ai cũng quay lại nhìn xem kẻ nào to gan mà dám làm loạn ở địa bàn Black Angel. Ai cũng kinh ngạc trước bọn nó vì một phần là bọn nó xinh đẹp còn đa số là vì chỉ có bang chủ bang phó mới có chiếc mặt nạ đó.

Rầm... lại một lần nữa chiếc cánh cửa đã hy sinh dưới bàn chân "ngọc ngà" nhưng không phải của bọn nó mà của mấy chàng nhà ta (mấy anh ý định chiếm địa bàn ý ạ và đang tranh lên bang đứng đầu TG ngầm ý ạ). Gọi bang chủ bang phó của các người ra đây- Hấn lên tiếng (hấn cũng đeo mặt nạ đấy ạ)

Ta đây người gọi ta sao, định chiếm địa bàn của Black Angel sao, đâu có dễ như thế- nó cười nhếch mép

Nghe danh đã lâu, đại tỷ của thế giới ngầm đứng đầu ở VN, Ice Queen- Kun

Đa tạ, ta đây không dám nhận, chẳng phải các người muốn chiếm địa bàn ở đây sao vậy thì phải bước qua xác của Ice Queen này đã

Được thôi, để xem người ta đồn đại có đúng không nào. Xông lên- Kan

Nó ra hiệu cho đàn em của nó khoảng hơn 100 người xông lên đấu với hơn 500 người của bang Evil Darkness. Tuy nó ra hiệu cho hơn 100 người xông lên nhưng những người nó chọn đã được qua các tập huấn luyện cực kỳ nghiêm khắc do chính nó đào tạo, phải nói là những người đó vô cùng giỏi. Chỉ một loáng sau đám người của tụi nó đã hạ hết đám người của hấn nhưng một điều đáng kinh ngạc là ở đó không một vết máu (cái này t/g bật mí sau) mà chỉ với một đòn mà người của hấn đã ngã hết không cử động được.

Khá khen cho Queen tỷ, người của Queen quả không tầm thường, thật đáng để người ta khâm phục nhưng chưa xong đâu- vừa dứt lời Kan cảm kiếm lao lên đầu tiên, nhưng nó vẫn không hề nhúc nhích mà chỉ đứng đó để cho Chen xử lý. Những đòn của Kan ra nhanh và dứt khoát nếu nhìn mắt thường thì không thể chú ý được. Nhưng những đòn đó đối với Chen đã là gì so với những đòn mà nó ra với cô khi tập luyện đâu chứ. Những đòn Kan ra toàn nhằm vào mặt nạ của Chen. Như hiểu được ý đồ đó, nó hét lớn :

Chen đừng chơi nữa, đánh thẳng đi, đừng đánh chết

Bây giờ Chen mới bắt đầu đánh thật, những đòn cô ra tuy bằng tay không nhưng có sức sát thương cực kỳ cao và nhanh hơn những đòn của Kan rất nhiều, môn võ này chỉ có người của Queen mới có được. Sau 1 tiếng đánh, cuối cùng Chen đã hạ gục được Kan. Tuy không chết nhưng cũng có thể nằm đến một tuần mặc dù trên người không có một vết chém (cái này chém hơi quá =))z). Cứ thế Kun và Kin lao lên nhưng đều bị Chen và Chin đánh bại.

Đúng là Queen, rất giỏi, người ta nói quả không sai, bá phục bá phục- hấn

Không dám không dám

Vừa dứt lời nó và hấn lao lên đánh, trông hai người bây giờ như hai con mãnh thú lao vào đánh nhau để dành lấy sự sống (ò, chị đang mặc váy đấy)

Cứ thế nó đánh hấn đỡ, nó đỡ hấn đánh nhưng với nó bây giờ phải gọi là mèo vờn chuột nên nó toàn ra đòn karate, tawendo,... mà không dùng đến võ của Queen nên hấn có thể đỡ một cách dễ dàng. Sau một hồi đùa giỡn chán chê nhưng cũng đủ để hấn đuối sức, nó bắt đầu ra tay thật, những đòn của nó ra tay còn nhanh hơn những đòn mà Chin và Chen ra tay với Kun, Kin và Kan. Việc đỡ đỡ với hấn ngày càng trở nên khó khăn. Trong bar ai cũng nín thở để xem trận đấu giữa hai bang chủ nổi tiếng ở thế giới ngầm.

Đại tỷ dừng tay- một chàng trai với khuôn mặt cực baby theo sau là 2 chàng trai cũng có khuôn mặt rất ư là dễ thương theo sau.

Ừa, Bin nhóc về khi nào vậy, tưởng đi chơi cơ mà- Chin ngạc nhiên

Hi hi em vừa về ý mà, nghe bọn họ nói chị đã trở lại và đang đánh nhau nên chạy vội vào mà chị đánh ai đấy- chàng trai tên Bin nói

À, bang chủ và bang phó Evil Darkness- Chen hồn nhiên trả lời

Hả, ba...bang...chủ...của Evil Darkness á- 3 chàng trai cùng hét lên

Ừ có việc gì sao-nó

Trời ơi, bảo người đầu mấy người này vào phòng VIP của ta rồi em nói cho

Casting

Vương Gia Huy (Bin): 16t em họ của Chin. Rất yêu quý tụi nó, chỉ nghe lời mỗi tụi nó, là cánh tay phải đắc lực của nó. Đẹp trai, có nụ cười cực sát gái nuôn. Đại đen nhiều loại võ. Là một trong ba người của nhóm Tiểu Quỷ

Độ quậy: Anh này quậy lắm à nha, lúc nào cũng bày trò. Chỉ số IQ: 290/300

Nguyễn Hoàng Bảo Nam (Kyo) : 16t là em họ của nó. Rất yêu quý tụi nó, là cánh tay trái đắc lực của tụi nó. Đẹp trai, menly. Giỏi võ. Là một trong ba

người ở nhóm Tiểu Quý

Độ quý : Quý cũng phải thuộc vào hàng đẳng cấp trở lên đấy nhá. IQ : 290/300

Nguyễn Hoàng Bảo Khánh (Jun) : 16t, cũng là em họ của nó. Rất yêu quý tụi nó, lớn lên cùng tụi nó, lúc nào cũng kề kề bên nó như hình với bóng, lúc nào cũng chị Chun, chị Chun, đau hết cả đầu. Là đầu não của Tiểu Quý nhưng không kém phần quan trọng trong bang. Đẹp trai kiểu baby, cười thì để lộ chiếc răng khểnh cùng với má lúm đồng tiền nhìn kute chết đi được, nhưng chỉ cười với tụi nó người ngoài thì lạnh lùng như tảng băng. Giỏi võ cực kỳ luôn ngang với Chen cơ đấy

Độ quý : Chun quý như nào thì Jun quý y như thế. IQ 300/300

TẠI PHÒNG VIP CỦA TỤI NÓ

Nào, nói đi tại sao lại không được đánh, rõ ràng họ định cướp địa bàn của ta mà- Chín bức xúc khi không được đánh mà lại phải dùng tay

Anh Ken tháo mặt nạ xuống đi- Bìn

Câu nói của Bìn bọn hấn đồng loạt bỏ mặt nạ xuống, ai cũng ngờ ngàng

Là...là...c...c...anh sao- Chen

Chúng tui quen các cô sao- Kan nhanh nhẩu

Thế là bọn nó đành hạ mặt nạ xuống, tất cả bọn hấn bây giờ phải gọi là đơ toàn tập.

Các anh sao thế, người nhà cả mà, ngấm mồm vào đi không ruồi bay vô bây giờ- Jun nhin cười, phải cố gắng lắm mới thốt được ra một câu

Chun, em là Queen, đại tỷ của thế giới ngấm sao- Kun

Vâng, chị ấy còn là Ice Angel của TG mà, còn nữa chị ấy còn là Lee Sandy tài năng trong thương trường đó, chị ấy giỏi hem, chị em đó- Jun vỗ ngực tự hào kể về thành tích của chị mình

Thế chẳng nhẽ Chín với Chen cũng là...- Kan

Ừ, đúng luôn-Kyo

Bọn hấn đơ tập 2

Kun, Kin à, hai anh giận em hem- nó

Có ta giận mi, không dẫn mi đi ăn kem nữa- Kin

Á, hu hu, Kun ơi bảo Kin đi đừng giận Chun nữa, cho Chun đi ăn kem đi mà, Chun biết lỗi rồi- nó khóc lóc

Không ta cũng giận mi rồi, hứ- anh 2 nó làm mặt giận

Huhu, Kun với Kin không thương Chun, huhu, hai với ba ghét Chun rồi, không cần Chun nữa- nó ôm lấy Jun khóc

Chun à, Kun/Kin xin lỗi đừng khóc, 2 với 3 không giận Chun đâu, nín đi 2 với 3 thương, ta cho mi đi ăn kem chịu hông- Kun, Kin đồng thanh

Thật hả, Kun với Kin hứa rồi đó nha, cho Chun đi ăn kem đấy hehe- nó cười tươi như bông

Ừ, Kun, Kin hứa- 2 với 3 nhìn nó nở nụ cười hiền

Thôi,Kyo, mang bông băng với thuốc ra bôi cho mấy anh ý đi-Chín nói nở nụ cười hiền làm Kin nhà ta tim đập lệch nhịp mặt hơi hồng. Điều này làm sao qua được mắt chị Chun với Chen nhà ta. 2 đưa nhìn nhau nói bằng ánh mắt

"Phải giúp anh Kin với Chín"-Chen

" Ừ, đúng nhưng tao nghĩ cách đã, khi nào tao nói sau"- Chun (uầy giỏi kinh nói chuyện bằng mắt cơ đấy)

Thôi, muộn rồi chúng ta về nhà nghỉ đi mai còn đi học

Bìn, Kyo, Jun về nhà chị ở nhé, nhưng chị phạt mấy đứa vì tội không nói cho chị biết sớm việc anh 2 với 3 là bang phó Evil Darkness. Bìn, Kyo, Jun nhin dúi và ở trong nhà một ngày chơi với Sami.Chị Chun à, chị thương em nhất, chị đừng phạt em có được không- Jun

Đúng chị à, em biết lỗi rồi với cả tụi em đi có việc mà đầu thể trách tụi em được-Kyo

Đúng, ai mà biết được hôm nay các anh ý đến- Bin bon chen

Hazz, chịu mấy đũa luôn, nếu hôm nay mà bọn chị không đến thì sao, nếu lần sau mà có việc thì phải có một người ở lại để trong coi bar nghe chưa. Lần này chị tha không có lần sau đâu nghe

Chun, Sami là con gì vậy- hấn hỏi

À, Sami ý hả, là con hổ trắng đó- nó hồn nhiên trả lời

H...hồ á- đồng thanh(trừ, Chin, Chen,Bin, Kyo và Jun)

Ừ, Sami thông minh cực kì luôn á, hiểu được tiếng người này, nhưng tuyệt nhiên không cần người đâu nhé vì chị Chun đã huấn luyện mà chỉ cần trộm thôi,ai mà được chị Chun cho chơi với Sami á, người đó không đứt hơi mà chết thì cũng nằm viện vì bị bầm dập, gãy xương bó bột. Em bị chị ý cho chơi với Sami thế là nằm viện ít nhất là nửa năm- Bin tuân một tràng kể lại chiến công chơi với Sami của mình nhưng vẫn không khỏi rùng mình.

Xong tụi nó, leo lên xe ra về, nó trèo luôn lên xe của Jun ngồi một đống làm cậu chỉ biết thở dài. Trên đường, bốn chiếc xe mui trần phóng như bay trên đường. Nó vì mệt quá nên thiếp đi dựa vào vai Jun ngủ ngon lành. Thấy cái gì nặng nặng trên vai định bỏ ra thì thấy nó ngủ thiếp trên vai nên thôi vì tình trạng này đã quá quen thuộc với cậu rồi. Về đến nhà Jun bế nó lên phòng vì thất nó ngủ ngon quá nên không gọi nó dậy nữa.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

7h30 sáng

-Chen, Chin dậy mau, dậy đi để đi học nào, đừng có ngủ nữa- nó ra sức hò hét mà Chin và Chen vẫn chẳng xi nhê vẫn cuộn tròn trong chiếc chăn

-Được rồi, ta cho bọn mi 5 giây để bọn mi dậy không thì đừng trách ta đây ác nhé- nó nói giọng hạ xuống -10 độ

1

2

Vù... vèo... rầm- đó là những âm thanh của Chin và Chen gây ra. Sau câu nói của nó 2 giây, chị Chin và Chen nhà ta bật dậy chạy vào nhà vệ sinh với tốc độ ánh sáng và đóng cửa rất chi là "nhẹ tay". Còn nó thì ung dung xuống nhà ngồi uống cà phê buổi sáng. Một lúc sau thì Chin, Chen, Kan và hấn mới xuống.

-Mấy người kia đâu- nó

-Gọi mãi chẳng chịu dậy, lười dậy thì đánh đập chẳng thương hoa tiếc ngọc gì hết- hấn

-Bác quản gia ơi- nó gọi

-Thưa tiểu thư tiểu thư gọi tôi có việc gì- bác Lê quản gia

-Con đã bảo bác bao nhiêu lần mà bác vẫn chẳng chịu sửa gì cả, bác cứ gọi con là Chun thôi, đừng có tiểu thư này tiểu thư nọ, à mà bác chuẩn bị cho con một xô nước đá mới tan nhé xong mang lên phòng của anh2 với anh 3 giúp con nhé

-Mọi người ơi đi xem phim thôi, sắp có rồi nhanh lên- Chen hét to

Nó mở cửa bước vào phòng anh nó

-Kun, Kín, Bin, Kyo, Jun dậy đi sắp đi học rồi- nó nói giọng nhỏ nhẹ nhưng chẳng ai buồn nhúc nhích cứ nằm im trong chăn mà chẳng hề hay biết rằng nó đang lên cơn thịnh nộ

Ào...Á...lạnh quá... Sau tiếng đổ nước là hàng loạt tiếng hét rất chi là "nhỏ nhẹ" của các chàng nhà ta

-Hahaha đau bụng quá hahaha- bọn hấn nằm lăn lộn dưới đất cười như mấy thằng điên trốn trại. Còn tụi anh nó thì bây giờ ai có thể hình dung được các hotboy nổi tiếng lạnh lùng sát gái trường mình bây giờ như thế nào đâu chứ. Phải tả như thế nào bây giờ nhỉ, hừm, xem nào đầu tóc thì bết lại, quần áo thì ướt nhẹp trông không khác gì con chuột lột, nhìn rất chi là "đẹp trai, xinh gái".

-Cho chết, tao gọi nhỏ nhẹ thì không dậy nên phải để Chun ra tay cơ- hấn

-Thôi không cười nữa, thay quần áo đi rồi xuống ăn cơm- nó phải cố gắng lắm mới thôi được cười để giục mọi người chuẩn bị đi học.

Ba chiếc mô tô cùng ba chiếc mũ trần dừng xe trước học viện.Nó bảo Bin, Kyo và Jun lên phòng hiệu trưởng trước không đứng ở đây có mà tắc nghẽn giao thông mất. Bọn hấn vừa bước xuống thì bọn con gái trên tay cầm đủ loại băng zôn mềm thì hò hét không ngừng

-Anh Ken, I love you- ns1

-Anh Kun làm bạn trai em nhé- ns-2

-Anh Kin, em yêu anh- ns3

-Anh Kan, em yêu anh- ns4

Bla... bla nhưng bọn hấn không mấy quan tâm mà chỉ lạnh lùng bước tiếp nhưng cái phong thái lạnh lùng đó càng làm cho bọn con gái quây lý nhiều hơn

-Chúng mày tránh ra, ai còn đứng nữa tao xử hết- một giọng nói chanh chua vang lên khiến cho con trai, con gái đứa nào đứng ở đấy cũng phải vắt chân lên cổ mà chạy về lớp, đó chính là hotgirl của trường chị Chun nhà ta. Nói là hotgirl thôi chứ nhưng bọn nó xấu đã lắm con ngan nhưng trên mặt lúc nào cũng táng cả đồng phân lên mặt

-Anh Ken, em nhớ anh lắm- con nhỏ đó chạy lại ôm chầm lấy hấn

-Anh Kun, Kin, Kan tụi em cũng nhớ anh lắm đó- từ đâu lại có ba con nhỏ trờ trên chạy lại ôm chầm lấy ba người

-Thật không biết đánh vắn từ "nhục" chặc chặc- Chen

Bọn mày nói gì, có tin bọn tao đuổi học mày không- con nhỏ cầm đầu lên tiếng

-Ồ, tụi tui đâu có nói đến cô, nhận vợ hả, hay có tật giật mình- Chin thêm mắm thêm muối

Mày... Chát- con nhỏ vung tay lên tát Chin.

Nó thấy Chin bị tát, một thứ chất lỏng màu đỏ chảy ra từ khoe miệng Chin thì nó vô cùng tức giận, nó đã không nói gì bọn họ thì thôi đây lại dám tát bạn của nó xem ra bọn này chán sống (t/g: hừ, mi dám tát chị Chin của ta, ta sẽ cho mi chết không toàn thây. Nhó: ta xem ngươi làm gì được ta ha ha ha. T/g: mi cứ đợi đấy ta sẽ phục thù)

Hừ, tụi bây rảnh quá ha, ta không thêm nói thì thôi tụi mi lại quá đáng tát bạn của ta- nó nói giọng lạnh băng làm người khác phải ghê sợ. Một khi nó tức giận thì đừng hòng ngăn được nó trừ khi là phải có người chết

Không xong rồi, nó tức giận rồi, mọi người mau tránh ra mau lên, Kin anh mau gọi cho Jun nhanh lên, đừng chậm trễ- Chin hốt hoảng nói, cô sợ chỉ cần chậm trễ dù chỉ một phút nó sẽ giết người hoặc nó kìm nén thì sẽ gây tổn thương chính mình. Trước đây cô đã từng thấy nó nổi giận khi nhìn cô và Chen bị đánh và người có thể làm nó bình tĩnh chỉ có hai người. Một là người đó, hai là Jun.

Mọi người nghe Chin nói vậy thì cách xa 5m, Kin thì vội vã cầm điện thoại gọi điện cho Jun

Anh Kin có chuyện gì sao- Jun hốt hải chạy đến

Jun, mau ngăn Chun lại đi không nó giết người bây giờ- Chen sốt sắng

Chị Chun bình tĩnh lại đi, chị làm như vậy anh ấy ở trên trời sẽ vui sao, chị đừng làm tổn thương mình nữa, trở về với chính mình đi- Jun hét lên chạy đến ôm chầm lấy nó như sợ nó sẽ chạy mất

Buông chị ra Jun chị phải giết chết con nhỏ đó- nó hét lên hất tay Jun ra lao đến bóp cổ con nhỏ đó. Mọi người ai cũng nín thở

Ặc...c...cô...tha...tha...cho...tôi- con nhỏ đầu đàn sợ hãi nước mắt chảy tèm lem làm phấn trôi đi không khác gì mù phù thủy.

Thấy nó mất kiểm soát, hấn chạy tới ôm nó vào lòng an ủi: Chun, em bình tĩnh lại đi, em làm như vậy mọi người sẽ lo lắng cho em đấy, em không cảm thấy mọi người đang buồn vì em ư?

Không hiểu sao khi ở bên hấn, nó có cảm giác an toàn, bình yên và một chút gì đó gọi là ấm áp, khác hẳn hoàn toàn so với ở bên cạnh người đó. Mùi thoang thoang của bạc hà trên người hấn làm nó cảm thấy tinh thần bình tĩnh hơn.

Nó ngồi thụp xuống, không hiểu sao hai hàng nước mắt cứ chảy dài trên gò má trắng hồng, nó khóc, phải, nó đang khóc, những giọt nước mắt một lần nữa rơi xuống kể từ lần đó đến bây giờ. Nó đã hứa với anh không khóc và cố gắng kiềm chế bản thân mỗi khi nổi giận mà không có anh bên cạnh. Vậy mà giờ đây nó đã không kiềm chế được bản thân mình nữa, nếu không có Ken chắc nó đã giết người rồi.

Chun, mày không sao chứ- Chen nói lo lắng nhìn nó

Nó không nói gì chỉ ngược đôi mắt ướt đầm nước mắt lên nhìn rồi lạnh lùng buông ra một câu chỉ vồn vện một chữ

Ồn- nói rồi nó đứng dậy bỏ đi

Ngay sau khi nó vừa đi thì Chin và Chen bật khóc thành tiếng

Tại sao, hức hức tại sao, mày đừng có trở lại thành Chun lạnh lùng vô cảm của trước đây, hức, mày vẫn chưa quên được cái quá khứ ấy ư.

Thấy thế Kan và Kin đến ôm Chen và Chin vào lòng. Còn hấn, sau khi chứng kiến tất cả những gì xảy ra với nó hôm nay khiến trong tim hấn len lõi một thứ cảm xúc kì lạ khó gọi thành tên. ....

Casting

Bùi Mỹ Linh (Sasa): 17t Con cầm đầu đã tát Chin. Con ông hiệu phó trường King&Queen. Không xinh nhưng lúc nào cũng cho mình là nhất. Mưu mô, xảo quyệt. IQ: 190/300

Võ Hoàng Khánh Linh (LyLy) : 17t. Xinh nhất trong bốn con. Là con gái của tập đoàn lớn nhất VN thuộc tập đoàn nhà nó. Thâm hiểm, độc ác IQ: 190/300

Vũ Hoàng Thảo Quyên(Nana): 17t. Cũng xinh, là con gái của của của tập đoàn lớn nhì VN thuộc tập đoàn của nó. Hiền nhất nhóm nhưng cũng ác và xảo quyệt tuy không bằng bạn mình. IQ: 180/300

Bùi Mỹ Phuong(Zyzy): 16t. Xinh hơn cô chị của mình, nhưng lại thâm độc và mưu mô nhất nhóm, tham vọng nhất IQ: 200/300

Còn về phần nó, nó cứ đi mãi cho tới khi đi đến một khu vườn trồng rất nhiều những bông hoa hồng, hoa lavender, nó bị choáng ngợp bởi vẻ đẹp nơi đây. Nó ngồi xuống dưới một gốc cây, đôi mắt man mác buồn nhìn vào một khoảng không vô định. Nó nhớ anh lắm, nhớ từ nụ cười, cử chỉ ân cần hay những lần cãi nhau với nó nhưng trong một lần anh lại vì bảo vệ nó nên đã không còn trên thế gian này nữa. Trước khi chết anh bảo nó phải mạnh mẽ, không được khóc vậy mà bây giờ nó lại khóc, chắc anh buồn về nó lắm.

Từ xa, một bóng người con trai đi đến nhẹ nhàng ngồi bên cạnh nó, người con trai đó không ai khác chính là hấn. Hấn cứ ngồi lặng lẽ ngắm nó như vậy, cho đến khi nó lên tiếng phá tan im lặng

Nếu chẳng hạn người anh yêu vì anh mà chết thì anh có day dứt không Ken- nó hỏi giọng nhẹ tựa làn gió thoảng qua

Có chứ, nhưng tại sao cô lại hỏi vậy- hấn hỏi

2 năm trước, tôi có quen một chàng trai, anh ấy đẹp lắm, đẹp tựa như thiên sứ do ông trời sai xuống để chăm sóc cho tôi vậy. Lúc đầu, anh ấy và tôi cứ gặp nhau là cãi nhau chỉ chớ không ai nhường ai được. Nhưng rồi ai biết được điều gì, tôi nhận ra đã thích anh ấy. Anh ấy đã tỏ tình với tôi và tôi đã đồng ý nhưng trong một lần làm nhiệm vụ, bọn người xấu đã bắt anh ấy để uy hiếp tôi đầu hàng, bắt tôi bỏ vũ khí và để vụ giao dịch của chúng trôi chảy, chúng hứa sẽ thả hai chúng tôi nhưng ai ngờ vừa thả chúng tôi thì bọn hấn lật lọng cầm súng định bắn tôi thì anh ấy biết được nên lao ra đỡ đạn thay tôi. Nhìn thấy cảnh đó, tôi tức giận lắm, có thể nói bất cứ ai đến gần đều có thể chết ngay tức khắc. Trong khoảnh khắc đó, tôi như con thú bị chọc giận lao vào đánh gần chết hết người của bọn hấn thì lúc đó người của CIA đến, anh ấy chỉ nói được với tôi rằng:

"Em hứa với anh sẽ sống tốt, không được khóc, phải mạnh mẽ và kiềm chế cơn giận khi không có anh ở bên" sau khi nói xong thì anh tắt thở. Tôi cũng vì thế nên ngất đi. Sau đó mọi người nói đã chôn cất anh ấy nên tôi cũng không hỏi gì nữa. Cũng chính vì cái chết của anh ấy nên tôi quyết định đi qua Mỹ với pama.

Chính vì vậy nên cô đã day dứt và muốn trả thù cho kẻ đã giết anh ấy đúng không- hấn hỏi

Nó không nói gì chỉ im lặng gật đầu

Cô đừng buồn nữa, nhìn cô buồn trông già đi đấy hehe- hấn vừa nói vừa nhanh chân chạy đi không đứng lại là no đòn với nó

Này, anh an ủi hay rửa người ta thế hả, đứng lại cho tôi- nó nói đứng dậy lau nước mắt đuổi theo hấn

Ha ha, còn lâu, ngu gì đứng lại cho cô đánh- hấn vừa chạy vừa nói vọng theo

Grr... tôi mà bắt được anh tôi thề tôi sẽ đánh chết anh- nó vừa chạy vừa rửa hấn

Học viên trong trường trở mắt ra nhìn hấn với nó đuổi nhau khắp sân trường, nhóm anh nó thì há hốc mồm nhìn hấn, mọi người cùng chung suy nghĩ "Quái, thằng này lạnh lùng như thế mà sao hôm nay nó cứ tung tung ý nhỉ"

Thôi chết bọn mày ơi, chắc mai trời sập- Kan nhanh nhẩu

Ừ đứng rồi, mình mau đi lánh nạn thôi- cả bọn nói rồi kéo nhau đi về mặc kệ đang là trong giờ học

Quay lại với nó và hấn nhé

Anh đứng lại...học...học...anh ăn gì mà chạy trâu bò thế...học học

Cô cũng thế...học...học...cô đuổi tôi chạy quanh sân trường hàng cây số này ít nhất là chục vòng chứ chả chơi nhá học...học (uồi hai anh chị này siêu nhân xuất chúng hay sao mà chạy chục vòn quanh cái sân trường hàng cây số thế)

Ừa, chúng mày đi đâu đấy, đang giờ học mà, sao ngó lên trời làm gì- hần ngây ngô hỏi

Ê, Ken mày lại đây tao bảo- Kun gọi. Thấy Kun gọi Ken "lon ton" chạy lại

Mày gọi tao có việc gì hem- Kin đưa tay sờ lên trán hần rồi lại sờ lên trán mình cuối cùng phun ra một câu

Ờ, nhiệt độ cơ thể bình thường

Mày sao thế, dờ à, sao gọi tao ra lại sờ trán tao

À, tại tui tôi thấy mọi ngày anh không nói không cười mà hôm nay tự nhiên lại nói nói cười cười khiến chúng tôi tưởng anh bị làm sao => trời sập- Chen nhanh nhẩu đáp lại

Trời, bọn mày bị dờ hả, bình thường không có chuyện gì tao mới không nói, nói với mấy đứa "thộn nằng" chỉ tổ tốn nước bọt chết sớm (t/g: trời, người ta thông minh như thế ông lại bảo người ta "thộn nằng". Bó tay ông này. Trời: Ê con nhỏ kia ta bảo mấy đứa đó "thộn nằng" bao giờ hả, vớ vẩn. t/g: hi hi sờ rý ông con nói nhảm con nói anh Ken cơ ạ.)

Thôi, bọn mình vào lớp đi- nó

Okkk con dê- đồng thanh

Thế là tình bạn giữa tui nó và bọn hần đã rút dần khoảng cách

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Đến giờ học Toán, bà cô nổi tiếng khó tính nhất trường nhưng mê trai đẹp, ghét ai đẹp hơn mình (bó tay), ai đẹp hơn mình đều bị bà trừ cho thôi rồi. Bà bước vào lớp, mặt cười tươi như bông khi nhìn thấy bọn hần nhưng khi ánh mắt bà dừng lại nhìn bọn nó thì đổi luôn nét mặt, trong đầu nghĩ mưu trù bọn nó(giáo viên gì mà kinh gớm). Thế là cái bóng đèn 1000W sáng trưng trên đầu bà, bà giao cả lớp một bài nâng cao, chỉ sau 5 phút bà đã gọi lên bảng chữa bài không chữa được thì bà cho nghèo luôn. Ai cũng cúi gầm xuống nhưng trong đầu cô đã đã định sẵn rồi.

Hoài Bång lên bảng chữa bài- khi nghe bà cô nhắc tên nó thì tất cả học sinh trong lớp đều thờ phào nhẹ nhõm vì bà cô không gọi mình. Bà cô gọi mãi mà nó vẫn chẳng thèm nhúc nhích

Vèo...Bóp-tiếng “vèo” là tiếng viên phấn của bà cô bay với vận tốc 500m/s và tiếng “bóp” là tiếng viên phấn đã an tọa và đập trúng đầu nó

Tất cả bọn hần cùng chung suy nghĩ và tiếc thương cho bà cô vì được về hưu sớm “ Bà này xong rồi, động ai không động, động đúng “ hỏ dừ” hazz”

Chị Chín “tốt bụng” đứng lên nhắc nhở

-Thưa cô, cô để bạn ý ngủ đi ạ, bạn ấy mà dậy con e rằng cô được về quê sớm đấy ạ

-Vớ vẩn, chị kia có dậy làm bài không thì bảo-bà cô hét lên

Bây giờ nó mới ngóc đầu dậy, thần nhiên đứng lên đi về phía bục giảng không chút máy may lo sợ, nhìn lên bài toán, nó khẽ nhếch mép nghĩ “ Bài toán này mà làm khó được ta sao”

-Cô làm bài này trong bao nhiêu phút hả cô- nó hỏi kèm theo một nụ cười chết ruồi ý lộn chết người

- Cô làm trong vòng 3 tiếng- bà cô nói vậy thì vênh mặt lên vì nghĩ nó không làm được(làm to rồi cô ơ động vào thiên tài rồi)

Thế là nó cầm viên phấn viết lia lia trên mặt bảng, cả lớp thấy nó viết nhoay nhoáy trên bảng thì mắt chữ O mồm chữ A. Nó viết xong quay xuống cả lớp không khỏi phì cười thái độ đó, nó hắng giọng

-Mọi người ngậm hết mồm vào đi không ruồi muỗi bu vào làm tổ kia- nó vừa nói xong thì cả lớp quay lên nhìn bà cô với trạng thái hóa đá

Cô ơi bài này dễ thế, ai chả làm được, lần sau cô có cho thì cho bài nào khó khó tý nha, bài dễ thế này làm tý là xong. À, mà chắc chẳng có lần sau cho cô nữa đâu cô nhỉ, bởi vì cô sắp được về hưu sớm kia mà- nó tuôn một tràng mà chẳng thèm để ý đến sắc mặt của bà cô dạy Toán. Nó ra ngoài cửa rút điện thoại ra gọi

Một lúc sau (mà cũng chẳng phải một lúc sau, chỉ tầm 5p thôi), một đám người đến đưa cho bà cô một tờ giấy (hình như là lệnh được nghỉ hưu thì phải), bà cô hết nhìn tờ giấy lại ngược lên nhìn đám người lại nhìn đến vẻ mặt thần nhiên của nó. Bà ta sốc quá ngất luôn nên đám người kia phải đưa ra ngoài, còn nó thì hã hê vô cùng quay lại hét lên với cả lớp:

-Mọi người ơi đi chơi thôi, cúp học đi đến TTTM (trung tâm thương mại) Lucky Star đi mình bao- Sau tiếng nói của nó là sự tán thưởng nồng nhiệt của mọi người

Nhưng lớp mình gần 30 người chẳng lẽ đi bộ-HS 1

Ừ, đứng đây ở đây xa lắm cách trường mình 5km lận-HS 2

Thấy thế, hần rút điện thoại ra gọi cho quản gia mang một chiếc xe đến để chở tất cả lớp đi chơi. 5p sau, bác quản gia nhà hần đến, cả lũ hò hét nhau đi lên háo hức đến khu mua sắm.

TẠI TTTM LUCKY STAR

Mọi người tha hồ chọn đồ nhé, tôi bao- nó hét. Thế là cả bọn thi nhau chạy vào chọn những món đồ cho mình

Ê,ê tui tui cũng được bà bao đúng không- Chen hí hửng

Tất nhiên là... nó bỏ lửng câu làm cho cả bọn hồi hộp... KHÔNG nó nhấn mạnh từ cuối làm cả bọn mừng hụt

Thôi mà Chun xinh đẹp dễ thương như nụ phù thủy ý lộn công chúa bao chúng mình đi- Chín năn nỉ

Không là không, mấy người cũng có money mà-nó

Đồ ki bo, đồ xấu xa đồ phù thủy,...-Chín lảm bảm

Cả cái TTTM này là của mi hà-hần

Ừ đúng rồi của tôi- nó trả lời tình queo

Oa, toàn quần áo hàng độc ngoài thị trường không bán đâu- Kan

Chuyện, toàn đồ Chun thiết kế mà, không độc không phải là Chun-nó tự sướng

Thế khi nào thiết kế cho bọn anh với nhé-Kin sau một hồi ngắm nghía cũng lên tiếng

Ừa, đứng đây- Kun

Thôi mọi người vào đây thích lấy gì thì lấy hôm nay TT đóng cửa mà- nó

Yeahh, Chun muôn năm- cả bọn hò hét rồi chạy biến, chỉ còn lại nó chỉ biết thờ dài.

Cả bọn đi mua sắm chán chê xong ghé vào quầy đồ ăn, đứa nào cũng ăn như chết đói => cửa hàng hết sạch, nhân viên bán hàng SOCK. Sau khi vợ vét toàn bộ TTTM của nó thì cả bọn lên xe để về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6

TẠI BIỆT THỰ CỦA NÓ

7 h30 tối

Chán quá Chun ơi- Chen chán nản vì chẳng biết làm gì

Ừ, chán quá có gì chơi không- Kan than thở

Sao bọn Jun lâu đến thế nhỉ từ hôm qua đến giờ mà bọn nó vẫn chưa chuyển đến-Kun

Bọn nó sắp đến rồi, thằng Kyo nó bảo 9h tối nay có mặt- hấn

Mọi người đang chán phải không- nó

Ờ, mày lại có trò gì hả- Chin

Bọn mình sẽ đón tiếp bọn thằng Jun thật nồng nhiệt- nó nói nở nụ cười gian tà

Nồng nhiệt là sao- hấn hỏi mặt ngơ ngơ như con nai tơ

Trời ta tưởng IQ của mi cao lắm ai dè chỉ được cái mồm- nó

Mọi người lại đây nghe tôi nói- sau câu nói của nó cả bọn chụm đầu vào nhau xì xào (t/g : ề mọi người nghe gì đấy cho t/g nghe với. Cả bọn : Xùy, không, biến * đuổi như đuổi đi*.t/g : bọn mi cho ta nghe với đi ta không bảo với anh Jun đâu. Cả bọn : đã bảo không là không sao dai như đĩa ý nhỉ, biến đi. t/g : biến thì biến sợ gì bọn mi hứ).

Mọi người nghe rõ chưa, đồ nghề tất cả ở trong kho ý , xuống lấy thôi- nó hí hửng

Sau một hồi lấy được đồ thì cả bọn mang vào lau lau chùi chùi. Bọn nó đồ một đồng mật ong ở cửa, trên phòng thì đồ lọ hồ mắt mèo lên giường, trong phòng tắm thì đồ nước xả phòng... và đặc biệt ở mỗi nơi đều có một chiếc camera nhỏ xíu gắn với máy tính của nó.

9h tối

Sau khi bày binh bố trận xong thì bọn nó nghe tiếng chuông cửa. Kun có nhiệm vụ là chạy ra ngoài mở cửa.

Anh Kun, mọi người kia đâu-Bin tò mò khi không thấy mấy người kia đâu

Bọn nó đi chơi hết rồi bắt anh ở nhà trông nhà đợi mấy đứa này chán quá- Kun giả vờ kêu than (t/g : xạo quá. Anh Bin ơi anh ý ừm...ừm. Kun : Im mồm *bịt miệng* tý cho đi ăn kem chịu không

Vào trước đi anh ra nghe điện thoại đã- Kun nói xong thì chạy ra ngoài để giả vờ nghe điện thoại. Còn trong khi đó, Bin, Kyo, Jun bước vào thì Rầm... một tiếng mà ai ai cũng biết đúng không. Chả là khi vừa bước vào nhà lại tối nên không ai để ý và thế là xong. Kyo đi vào trước theo sau là hai chàng bước vào thành ra ngã đè lên nhau. Bọn nó thấy cảnh ấy thì bò ra cười, cười đến té ghế vẫn cười, cười nghiêng cười ngả làm cho ai nhìn vào cũng nghĩ mấy đứa này xinh gái đẹp trai thế mà bị điên đã thế lại trốn trại (Bọn nó : ề, tụi này bị điên bao giờ hả * tròng mắt*. t/g : bây giờ. Mà nhìn nữa là mòn hết nhan sắc của tui rồi à. Bọn nó : Anh em đâu vào úp hội đồng nó. t/g : thách, ta mà nhập viện không ai viết truyện mọi người ném đá mi ấy nhá hehe. Bọn nó : *ức chế không làm gì được*

Bin, Kyo, đi cẩn thận đấy, trò này là trò của bà Chun chứ không lẫn vào đâu được-Jun hùng hồn tuyên bố

Bọn mày ơi biết cái này là cái gì không- Kyo đưa cái thứ sệt sệt lên mũi người

Chết cha bọn mày ơi mật ong đấy chạy nhanh không bà thả ong với kiến ra bây giờ- Bin vừa dứt lời thì ở đâu ra một đàn ong bay đến và bao nhiêu là kiến lửa làm ba chàng nhà ta vất chân lên cổ mà chạy

Ha... ha...ha...mày...mày...đỉnh...q...quá...Chun...oi...ha...ha...ha-Chen lấp bắp mãi mới thành câu vì nhin cười

Sau khi thấy ong không đuổi nữa mấy chàng nhà ta tưởng trò vui của Chun đã hết nên chủ quan quyết định lên phòng tắm rửa và lên giường đắp chăn đi ngủ để tránh phiền toái (nhầm to rồi ông ơi)

Jun xung phong vào đầu tiên và Rầm... nghe thấy tiếng ngã, Bin với Kyo chạy vào thì thấy hình ảnh có 1 0 2 đó là anh Jun nhà ta dính chương và nước xả phòng và ngã với tư thế rất chi là tuyệt vời ông mặt trời “ôm hôn đất mẹ rất chi là tình cảm thấm thiết“. Bin và Kyo thấy vậy thì cười lăn ra cười mãi không thôi làm cho Jun rất ức chế nhưng có làm gì được đâu. Cả ba đứa tắm xong thì nhảy Oạch lên giường nhưng khi nằm chưa được 5p thì đứa nào cũng ngứa khắp người như bị ghẻ nhưng định ngồi dậy thì lại không được (chị Chun ác thế nhò) nên đành nằm im chịu trận.

5p sau bọn nó xuống phòng Jun, Bin, Kyo thì thấy ba chàng đã yên giấc. Nhìn thấy bọn nó vậy thì cũng thương nhưng ít thôi một tý một tẹo thôi còn cười thì là chủ yếu nhưng không dám cười to chỉ bụm miệng cười

Anh Kín đi lấy cho em một cái khăn với một chậu nước nóng, còn Chin bà đi lấy cho tôi lọ thuốc của tôi- nó

Ề, Chun, em đồ hồ lên thế thì làn sao mà ngồi dậy được- Kan thắc mắc

Hồ này là do em, Chin và Chen chế ra nên chỉ sau 3 tiếng đồng hồ sẽ hết tác dụng và như chưa có gì đồ lên vậy á- nó trả lời

Chun, thứ em/bà cần đây-đồng thanh

Thôi mọi người về phòng ngủ đi mai còn đi học, tý nữa em về sau- nó nói trong khi tay vẫn bồi thuốc cho từng đứa một

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7

Renggg...renggg nghe thấy tiếng chuông vào lớp tất cả học sinh đều chạy lại ngồi ngay ngắn vào bàn học của mình

Cô Trang- cô giáo chủ nhiệm của lớp bước vào

Các em hôm nay lớp ta đón một bạn học sinh mới đi du học về

Ồ, boy hay girl hả cô- HS1

Mong là một hotboy nào đó-girl 1

Không phải là một hotgirl nào đó chứ-boy 1

Trật tự đi- Cô Trang quay xuống cả lớp hét lên

Vào đi em

Chào, Trần Đình Thiên Trang, học sinh du học ở Mĩ, mọi người gọi là Sam- Sam nói trung ra bộ mặt nước đá

Sao lại trùng họ với Ken nhi-Hs1

Ừ đúng-Hs2

Tôi nói thêm tôi là chị sinh đôi với Ken đừng thắc mắc và mong mọi người im dùm-Sam nói giọng lạnh băng

Có 10 con người ở dưới nghe xong thì mắt trợn ngược lên nhìn Sam

Casting:

Trần Đình Thiên Trang (Sam): 18t. gia thế khỏi nói giống hần. Xinh đẹp theo của quý phái sắc sảo. Bang phó Black Angel nhưng ít khi ra mặt. Võ cực giỏi nhưng vẫn thua nó tý xíu. Cực kỳ yêu quý nó luôn. Nó đứng nhất, Kun thứ hai, cuối cùng mới đến Ken nhà ta

Độ quậy: E... hèm chị Sam nhà ta có những thành tích vô cùng “đáng nể” cùng chị Chun khi ở bên Mĩ IQ: 300/300

Chị Sam, sao chị lại về đây-Ken thắc mắc tại sao bà chị yêu quái lại về đây

Thích không được sao- Sam

Vk à,vk về rồi hả nhớ ck nhớ vk quá đi thôi-Kun

Qe sến quá ông ơi có bao giờ ông như thế đâu- Kan

Vk cũng nhớ ck lắm-Sam bỏ ngay cái bộ mặt nước đá thay vào đó là bộ mặt dễ thương chạy đến ôm lấy Kun

Chin ơi, Chen ơi chị Sam quên mấy đứa em này rồi hu hu-nó vừa nói vừa giả bộ ôm lấy Jun mà khóc

“Ý, giọng nói này quen quá, à, đúng rồi là Chun, nhưng Chun ở bên Mĩ mà nhưng giọng nói này là của Chun không thể lẫn vào đâu được “ Nghĩ đoạn Sam quay ra và đập vào mắt cô là nó, nó đang đứng ngay trước mặt cô, thiên thần nhỏ của cô đang ở đây

Ồi, thiên thần của chị, em về khi nào vậy chị nhớ em chết đi được, bây giờ được gặp lại em rồi thiên thần nhỏ, vui quá đi- Sam đang ôm Kun quay ra thấy nó thì đá luôn Kun sang bên cạnh chạy đến ôm nó

Chị à, chị không nhớ bọn em sao, hu hu bất công quá nhớ mỗi chị Chun thôi- Jun lên tiếng trách móc

Thôi, chị nhớ hết mà đây này, đây là Chin(chi Chin), đây là Chen(chi Chen), đây là Jun(chi Jun), đây là Kyo(chi Kyo), còn cuối cùng là Bin(chi Bin) đúng không-Sam kể một lèo tên của bọn nó

Chị ơi, chị về đây để thăm bọn em hay thăm Chun hả- Kan giận dỗi lên tiếng vì lúc này bọn cậu toàn bị Sam với bọn nó bơ đẹp

Thôi, đi ăn hôm nay chị bao-Sam lên tiếng nhanh trước khi bị tra khảo lần nữa bởi cậu em trai và anh Kun nhà mình

Yeahh, đi ăn thôi hôm nay được bao rồi, ha ha, em đây sẽ không khách khí đâu- nó hí hửng nghe thấy có người bao đi ăn

“ôi hôm nay túi tôi sẽ cạn sạch mất“-Sam nghĩ thầm

Thế là cả bọn rủ nhau đi ăn mặc kệ đang trong giờ học. Bà cô nhìn bọn nó với ánh mắt giận dữ, con các học viên thì trở mắt ra nhìn. Ở một góc nào đó, một con người đã nhìn thấy tất cả, trong ánh mắt hiện lên sự giận dữ nhưng rồi sau đó trên môi lại nở một nụ cười xảo quyệt.

Còn bọn nó mỗi đứa trèo lên một chiếc Ferrari phóng như bay trên đường. Đi được một lúc, tụi nó dừng xe tại một nhà hàng khá nổi tiếng mang tên Star Restaurant. Tụi nó bước vào đã thành tâm điểm chú ý, con gái thì nhìn bọn hấn với ánh mắt hình trái tim, con trai nhìn bọn nó với ánh mắt thèm thuồng. Tụi nó chọn một bàn gần cửa sổ để đỡ gây sự chú ý. Nó nháy mắt nhìn Chin và Chen sau đó gọi phục vụ bàn và bảo

Anh mang cho tôi tất cả các món ăn ngon nhất của nhà hàng- nó nói nở một nụ cười dễ thương nhất khiến anh phục vụ đỏ mặt quay đi. Một lúc sau, tất cả các món ăn được mang lên. Tụi nó nhảy vào ăn như chưa từng được ăn. Bên nó với hấn

Cô ăn nhiều thế, heo đội lốt người à- hấn nói móc

Tôi béo như vậy còn may, hơn cái con cò hương nhĩ- nó cũng chẳng vừa đốp chát lại luôn

Cô nói ai là con cò hương- hấn nổi quạu

Ừ thì chúng ai thì chúng- nó

Cô- hấn nói khói đen đã bay ra từ đầu hấn

Cẩn thận cháy nhà nghe chưa- nó nói mặt ngây thơ vô (số) tội

Hấn tức quá biết không thể nói gì nên im luôn không thèm nói với nó nữa

Còn bên anh Kan và chị Chen thì sao nhĩ

Cô ăn nhiều thế, mười con heo cũng chưa bằng cô- Kan

Vậy sao hay anh ghen với tôi nhà có điều kiện được ăn nhiều còn anh thì không nên ghen tỵ với tôi- Chen đốp chát lại luôn

Cô...cô- Kan tức ói máu nhưng không làm gì được

Cô gì già thế mà tôi còn ít tuổi hơn anh mà, thôi gọi chị đi cung cho trẻ gọi cô già ngượng lắm- Chen nói mặt ra vẻ xấu hổ

Bên Kin và Chin

Em ăn cái này đi- Kin gấp cho Chin một miếng thịt

Cảm ơn anh, anh cũng ăn đi- Chin xấu hổ gấp lại cho Kin.

Cứ thế cả nhóm đang ăn vui vẻ thì ở đâu có bảy con xấu hoặc ông ọ đến gần bọn hấn

Anh à, sao anh lại đi với bọn này , toàn bọn ăn bám anh thôi, đi với bọn em đi- một con nhỏ son phấn lòe loẹt nói với hấn

Các cô còn không mau đứng dậy mời bốn tiểu thư này ngồi con giương mắt lên nhìn cái gì bọn ăn bám kia

Cho cô nói lại cái câu vừa nãy- nó gần giọng lên nói mặt đã xám đen đi một phần

Mấy cô mới là người cút khỏi đây, đừng để tôi dùng đến biện pháp mạnh- Sam nghiêng răng nói khi nhìn thấy vẻ mặt của nó

Mày...- cô à tức không làm được gì liền cầm cốc nước đổ thẳng vào mặt Sam

Rầm...Uỳnh- nó tức giận đập bàn làm chiếc bàn thủy tinh sang trọng vỡ thành nhiều mảnh nhỏ đâm vào tay nó. Máu tứa ra rất nhiều nhưng nó không để ý mà chỉ nhìn chăm chăm vào cốc nước

Tôi cho các cô 5p để quỳ xuống xin lỗi và biến khỏi đây không thì dùng tráp tới ác- Jun phần nào thấy được vẻ mặt của Chun nên đã gần từng tiếng đuổi nhưng vô hiệu với mấy ả mặt dày hơn cả mười cái thớt.

Jun thấy mấy ả vẫn đứng bám lấy tụi hấn ông ọ thì lôi điện thoại ra gọi điện cho ai đó. 10p sau mấy cô à đó nhận được điện thoại rằng công ty phá sản nên vội ôm lấy chân bọn hấn và bọn nó cầu xin tha tội nhưng vô hiệu

Đi về hết hứng rồi- nó nói giọng lại trở lại về băng giá

Nhưng đi được mấy bước thì nó loạng choạng rồi ngã đi. Thấy nó ngã, hần đã nhanh chân chạy lại bế nó đưa đi bệnh viện. Nó được bác sĩ sau khi khám xong thì được đưa vào một căn phòng cực kỳ đẹp. Căn phòng được sơn màu tím sáng, đồ dùng thì toàn màu trắng. Tụi hần bước vào đã bị căn phòng làm cho choáng ngợp.

Bác sĩ, Chun có sao không vậy bác sĩ-Kun lo lắng hỏi

Tiểu thư không sao nhưng mọi người nên nhớ không được để tiểu thư mất bình tĩnh mà phải tự kìm nén như vậy sẽ gây ảnh hưởng không tốt đến cơ thể của tiểu thư. Hiện giờ tiểu thư còn rất yếu mong mọi người cần phải chăm sóc và bồi bổ tiểu thư thật tốt

Cảm ơn bác sĩ rất nhiều-Sam lễ phép

Mọi người về nhà đi để tôi trông Chun cho- hần

Thôi để tôi trông chị ý cho-Jun

Mọi người bây giờ thế này nếu cả lũ ai cũng muốn trông vậy thì tất cả ở đây luôn không về nữa ok- Bin

Đồng ý- đồng thanh

Thế là cả lũ thay phiên nhau trông nó, đến gần sáng mọi người đề lên nhau để ngủ. Nó thức dậy khẽ cựa mình thì thấy tay mình không cử động được nhìn xuống thì thấy hần đang nắm tay nó ngủ. Nó khẽ ngắm hần khi ngủ và nó phải tự công nhận rằng hần thật đẹp. Hần tỉnh giấc thì đã thấy nó dậy

Cô tỉnh rồi sao có mệt không

Ừm, tôi không sao mà mọi người sao lại ở đây mà còn nằm ngủ như vậy nữa

Mấy người đó khăng khăng đòi ở lại để trông cô đó

Ồh, mà sao họ ngủ nhiều thế nhiều hơn cả bệnh nhân- nó tắc lưỡi

Vừa dứt lời thì anh nó cùng mấy người kia thức giấc

Chun tỉnh rồi sai có đau ở đâu không- Chen

Có đôi không anh đi mua cháo cho-Kin và bla bla làm nó chóng mặt.

Thấm thoát cũng đã một tuần nó ở trong bệnh viện, nó đã đòi ra từ mấy ngày trước nhưng không ai cho mọi người bảo “đợi khỏe hần rồi ra” và bây giờ đã đến ngày nó tự do. Nó vui lắm cứ nhảy tung tung như con chơi chơi vậy khiến ai cũng chào thua trước vẻ trẻ con của nó. Nó hí hửng đeo cặp lên vai để đến trường. Nó nhớ thầy cô lắm(xạo thấy mò à)

Đền cho mọi người nà hi hi

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8

Sáng hôm sau cả bọn “tung tăng” tới trường, đứa nào cũng lủi lủi (thực ra chỉ có bọn nó thôi à), về mặt hớn hờ khi được gặp lại thầy cô(t/g: xạo quá, đến để phá trường phá lớp chứ làm được gì. Nó:Hừ, mi được lắm, trình độ nói móc đạt lever cấp cao rồi nhì. t/gnhờ công chị Chun chỉ dạy *chạy biến*)

_Chào mọi người, cả tuần qua Chun nghỉ có nhớ Chun hông- nó hớn hờ chạy vào lớp hét to

_Chào siêu quậy chào mừng đi học- cả lớp hét toáng lên khi thấy nó đi học

Nó phì cười trước câu nói của cả lớp. Rồi tung tăng đi về phía bàn của mình, ung dung ngồi lấy máy anh nó ra gõ côm cốp (trời Iphone 5 của người ta mà bà làm như vậy). Kun thì ngủ(vì nó lấy máy chơi rồi còn đâu), còn Kin và Chin thì lấy Ipad ra chơi trò chơi, Kan và Chen thì ngồi đọc Conan, hần thì lấy headphone ra nghe nhạc. Bọn nó cứ ngồi như thế mặc kệ thầy cô ở trên bục giảng đang phóng những tia lửa điện ra nhìn bọn nó

_Mấy cô cậu kia ai cho làm việc riêng trong giờ hả- ông thầy dậy văn tức điên khi thấy bọn nó ung dung ngồi chơi xơi nước

_...-Im lặng

_Mấy cô cậu bạn cuối kia- Ông thầy hét lên

Bây giờ mấy anh chị nhà ta mới ngóc đầu dậy

_Ừa, thầy kêu bọn con hả- nó ngu ngơ như con nai tơ nhìn thầy dạy văn

_Phải là tôi gọi cô cậu, đang trong lớp học ai cho làm việc riêng hả- Thầy

_Thưa thầy, bọn em kém hơn thầy cả chục tuổi mà thầy lại gọi là cô với cậu mẹ em mà nghe được chắc mắng em chết mất- nó chớp chớp đôi mắt to tròn của mình tỏ vẻ “ngây thơ” nhìn thầy

_Em...em- thầy tức quá nói lắp lộn

_Trông thầy vẫn bảnh bao phong độ quá mà tự nhiên bị nói lắp là sao- hấn cũng lên tiếng

Hấn vừa nói xong thì cả lớp bật mồm cười nhưng vẫn có thể nghe được tiếng khúc khích

_Các em xuống phòng hiệu trưởng cho tôi- thầy

_Yeahh hú hú được xuống phòng thầy hiệu trưởng uống trà rồi- bọn hấn đang ỉu xiu khi nghe thầy nói thế vậy mà bọn nó thì nhảy cẫng lên tỏ ra rất sung sướng. Cả lớp ai cũng nghĩ nó bị đỡ hơi vì xuống phòng hiệu trưởng mà còn sướng

Thế là một đoàn người(nói thế nhưng chỉ có mười một người thôi à) rùng rần lên mây kéo nhau xuống phòng hiệu trưởng. Đứa nào về mặt cũng hớn hớ(có mỗi bọn nó) xuống đến phòng hiệu trưởng

Cốc...cốc...cốc- ông thầy dạy văn gõ cửa

_Mời vào- bên trong một giọng nói nghiêm khắc vang lên

Được phép vào ông thầy dẫn mấy người “học trò ngoan” vào tiếp kiến

_Thầy Hậu sao thầy lại ở đây đang giờ học mà, sao lại xuống đây- thầy hiệu trưởng ngạc nhiên nhìn ông thầy dạy văn

_Tôi đưa mấy em học viên đây đưa thầy xử phạt vì tội làm việc riêng và vô lễ với giáo viên- ông thầy bức xúc kể tội những đứa “học trò ngoan” của mình

_Thầy cứ về trước đi để tôi xử phạt cho- thầy hiệu trưởng cười hiền nhìn ông thầy dạy văn

_Vâng, xin phép thầy tôi đi đây

Ông hiệu trưởng quay ra nhìn những học sinh mắc lỗi thì thấy khá ngạc nhiên khi nhìn thấy bọn hấn nhưng nhìn thấy bọn nó thì không tỏ vẻ ngạc nhiên lắm

_Chun, ba biết ngay là các con thế nào cũng vậy mà, không nghĩ ra trò quậy thì cũng làm việc riêng, cãi tay đôi với giáo viên- ông hiệu trưởng nhìn Chun lắc đầu

_Ba à sao ba nhớ rõ thế mà sao con lại không nhớ nhì- nó ngây thơ nhìn ba nuôi nó

Bọn hấn thì vẫn ngẩn tò te khi nhìn nó gọi ông hiệu trưởng là ba nuôi ngọt sớt như vậy

_Ồ, hóa ra, thầy hiệu trưởng là ba nuôi của Chun à- hấn là người tinh mòng đầu tiên

_Đúng rồi, thế nên lúc này bọn tôi mới hét ầm lên như thế

_À, thảo nào- cả bọn “à” lên một tiếng gật gù ra vẻ đã hiểu hết mọi chuyện

_Thôi, ba cho con ở đây chơi với ba nhé dù sao còn 30p nữa mới ra chơi mà- nó nói với ba dùng đôi mắt cún con nhìn

_Ừ, nhưng với một điều kiện...- ba nuôi nó nói nở nụ cười gian kinh khủng khiến bọn hấn thấy rùng mình

_Ok ok điều kiện gì hả ba- nó hớn hờ

_Ờ, công ty đang có một số văn kiện hợp đồng mà papa con mới gửi cho ta nhờ ta xem xét, văn kiện và hợp đồng lần này khá dài đó- ba nó tuôn một tràng

_Ok, quá đơn giản nhưng mấy người này thì sao hả ba- nó nói tay chỉ vào bọn hấn

_Mấy đứa ra dọn dẹp giúp ta cái văn phòng chút

Mười đứa nhìn vào căn phòng tràn ngập trong đồng giấy giấy tờ tờ mà phát sốt nhưng rồi ai nấy cũng nhanh chóng bắt tay vào làm việc của mình

_Chun này, sao pama lại không đưa cho bọn anh làm nhĩ, em đâu biết về mấy cái này- Kun thắc mắc tại sao pama cậu lại không đưa cho cậu và Kin làm

Cả bọn nhìn vào đồng văn kiện và hợp đồng đều phải thốt lên

_Hazz, dài như thế phải mất cả ngày mới xong á- đồng thanh

_Thôi mọi người làm việc đi, tôi làm được mà- nó

15p sau

_Ba à, con xong hết rồi này, ngắn quá làm một tý là xong- nó nói về mặt hơn hờ

_Đã xong rồi á, cả cái văn kiện và hợp đồng dài như thế mà em/chị đã làm xong trong 15p, báỉ phục báỉ phục- đồng thanh

_Thôi xuống căn-tin đi còn 15p nữa mới trống cơ- nó

_Ừ, xuống đi từ sáng đến giờ ta cũng chưa ăn gì hết á-Chen

Thế là cả bọn kéo nhau xuống căn-tin ăn. Sau khi đã yên vị thì Bin, Kyo và Jun có nhiệm vụ là đi lấy thức ăn(vì chưa ra chơi nên không có ài)

Cả bọn ngồi một lúc thì cũng đến ra chơi, đang nói chuyện rôm rả thì từ đâu có bốn con nhỏ hôm trước bị Chun đánh hôm nay lại mặt dày đến bám tụi hần

_Mấy con nhỏ kia còn không mau đứng dậy nhường ghế cho bốn tiểu thư ngồi- con nhỏ đang ổng ẹo bên hần quát lên với nó.

Nó đứng dậy nhường ghế cho ả kia ngồi làm bọn hần tức lắm nhưng không làm gì được. Bin, Kyo,Jun,Chin,Chen và Sam khéo môi nhếch lên một nụ cười gian tà. Còn ả kia tưởng nó sợ mình nên mặt vênh lên trời đi về chỗ nó ngồi. Do không đề ý nên ả ta đâu biết Chun đã rút ghế ả vứt đi một nơi kết quả là ả ngã sòng soài trên đất chân đập mạng vào bàn làm khay thức ăn vốn đang mập mé ở cạnh bàn nay đổ ập xuống đầu ả ta. Cả căn-tin được trận cười bể bụng. Còn ả ta thì tức giận, hùng hùnh hổ hổ đến trước mặt nó tuyên bố

_Con *** kia tao sẽ làm cho nhà mày khuyñh gia bại sản dưới tay tao- ả rít lên từng chữ trước mặt nó

_Hà, mi làm cho gđ ta khuyñh gia bại sản á, ha ha ha, Chin, Chen, cô ta đòi làm công ty ta phá sản kìa ha ha ha- bọn nó nghe ả nói xong thì ôm bụng cười lăn ra đất

_Để xem nhà ai phá sản trước nhá, Bùi tiểu thư- nó ghé sát vào tai ả nói nhỏ, ả nghe xong thì giận tím mặt. Thấy vậy, con nhỏ em của ả chạy ra

_Mọi người nghe đây, tôi Bùi Mỹ Phuong sẽ chính thức tuyên bố giao đấu với ba bạn ở lớp 12AVIP, để giành lại 4 hoàng tử- con nhỏ Zyzy nói mặt vênh lên

_OK, tôi chấp nhận- nó thản nhiên nói nhưng trong lòng đang vui sướng vì sắp được chơi

_Vậy được, phần thi này có ba vòng chơi, vòng một chúng ta sẽ thi xem ai có điểm số cao hơn trong đợt thi học sinh giỏi diễn ra vào ngày mai. Vòng hai là thi tài năng. Vòng ba thi thiết kế- ả chọn những phần chơi mà toàn thiên về khả năng của mình

_Nếu chúng tôi thắng thì sao- nó

_Tùy cô, muốn sao cũng được, ngày mai bắt đầu thi- Zyzy

_Được thôi hẹn gặp lại- nó

Hờ hờ t/g đã trở lại sau mấy ngày đau đầu suy nghĩ

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Buổi tối tại biệt thự nhà nó

_ Các em không ôn bài ngày mai thi với bọn nó sao?-Kun

_ Các em nữ để bọn anh rơi vào tay mấy ả đó sao?-Kan

_ Chả là các em định đút lót thầy trông thi sao?- hấn

Thế là cả bốn chàng cứ thi nhau hỏi dồn dập làm bọn nó không kịp trả lời.

_ Stop-Sam hét lên làm cả bốn chàng im re không ho he một câu nào nữa

_ Các anh khinh thường tài năng của các em anh sao- Sam tức giận hét lên

_ Tụi anh...tụi anh chỉ...chỉ lo cho mấy đứa thôi mà-Kun áp úng khi thấy Sam đã tức điên lên

_ Thôi, tất cả về phòng đi, đừng lo lắng, hãy tin vào các em ấy chứ, em tin vào năng lực của Chun-Sam tự hào

_ Thôi được rồi, mấy anh về phòng đi đừng lo lắng nữa, em về phòng đây, ngủ ngon-nó

_ Ủ, ngủ ngon-đồng thanh

Thế là bọn nó với bọn hấn kéo nhau lên phòng ngủ chờ đợi cho đến ngày mai. Nhưng nói là ngủ thôi chứ đêm hôm đó có bốn người đang trần trọc, lăn qua lăn lại trên giường ngủ vì sợ bọn nó thua và bọn hấn sẽ rơi vào tay mấy ả (t/g:khô, người ta bảo yên tâm mà cứ lăn qua lăn lại trên giường, người ta tưởng lên cơn đấy. Bọn hấn:Thi sao hay lại muốn ăn đấm hả *sấn tay áo*. t/g:Được, mi đánh ta ta sẽ cho mi thua luôn ha ha. Bọn hấn: Ấy ấy bình tĩnh, nói đùa thôi chị t/g xinh đẹp *lắm bảm chữi*). Còn bọn nó thì an giấc trên giường không biết trời trăng gì nữa =.=”.

Ngày thi

_ Xin chào các bạn, như các bạn đã biết hôm nay sẽ diễn ra vòng thi đầu tiên giữa các cô gái của chúng ta, trước khi bắt đầu vào phòng thi xin mời thầy hiệu trưởng lên có đôi lời phát biểu- MC hào hứng nói

Sau khi thầy hiệu trưởng lên có đôi lời phát biểu thì ở dưới mấy anh chị nhà ta vẫn bình thản như không có chuyện gì xảy ra

_ Có lên nhé mấy kẻ thua cuộc-mấy ả đi qua thấy bọn nó thì liên tục buông ra những lời châm chọc

_ Thua thì chưa ai biết đâu-nó nói thào vào tai ả Sasa môi nhếch lên cười khẩy

_ Xin thông báo đã đến giờ thi, xin mời các thí sinh bước vào phòng thi để làm bài, thời gian làm bài là 2 tiếng không kể thời gian phát đề- tiếng MC vang lên qua loa thông báo

Thế là bọn nó thần nhiên vào phòng thi. Thời gian làm bài bắt đầu, đề thi cho tất cả 200 câu, nó nhìn vào đề thi thì đôi môi khẽ nhếch lên một nụ cười. 30p sau nó gác bút, quan sát mọi người thì ai cũng đang làm chăm chỉ, người thì cắn bút nghĩ, người thì cặm cụi ghi chép. Nhìn rồi sinh nòng nổi là thế nó ụp mặt xuống bàn ngủ ngon lành đợi hết giờ đến khi thầy giáo thu bài cũng chẳng biết.

_ Chun, dậy,dậy mau hết giờ làm bài thi rồi, chị định ngủ đến bao giờ-Jun

_ Hết giờ thi rồi hả, oáp...ngủ quá đã luôn-nó hớn hờ

_ Thế em không làm bài gì hết hả, trong giờ chỉ ngủ thôi à-Kin

_ Ủ, em ngủ từ đầu...-nó chưa nói hết câu thì bọn hấn đã bỏ đi

Nó thì hét quay sang Jun rồi sang Sam rồi lại sang Chín và Chen mong mọi người giải thích cho mình, nhưng nhận lại cho nó chỉ là cái lắc đầu. Tính nó trẻ con nên cũng chẳng quan tâm làm gì cho một người nên đã xuống căn-tin để “hợp chợ”. Ai nhìn nó cũng bằng ánh mắt thất vọng, mọi người đặt hết niềm tin vào nó vậy mà nó lại không làm bài ngủ suốt trong giờ thi. Nó thấy vậy thì ủ rũ, mặt buồn rười rượi.

Đến ngày thông báo điểm thi, mọi người ai cũng xúm đông vào để xem kết quả, mấy ả kia thì cho rằng mình thắng chắc vì mấy ả nghe mọi người nói nó không làm bài chỉ ngủ suốt giờ thi. Bảng điểm dần được hé mở, ai cũng kinh ngạc nhìn.

2. Nguyễn Hoàng Bảo Thiên;Nguyễn Hoàng Bảo Nam: 9.8/10

3. Trần Đình Thiên Vũ: 9.5/10

4. Trần Đình Thiên Trang: 9.4/10

5. Vương Lam Hoàng Mi;Hoàng Nguyên Ngọc Linh: 9.2/10

6. Ngô Vũ Vương Anh:9.0/10

7. Vương Gia Huy; Nguyễn Hoàng Bảo Nam; Nguyễn Hoàng Bảo Khánh: 8.9/10

8. Bùi Mỹ Linh;Bùi Mỹ Phuong: 8.4/10

9. Võ Hoàng Khánh Linh;Vũ Hoàng Thảo Quyên: 8.0/10

Mọi người ai cũng ngỡ ngàng vì có người hơn điểm các hoàng tử của họ, bọn hấn thì thất vọng khi thấy không có tên nó trong danh sách người có điểm số cao nhất, còn riêng mấy á kia thì vui mừng khi thấy không có tên nó trong danh sách những người điểm số cao nhất. Ai cũng nghĩ là nó thua.

_Các bạn thân mến, có phải mọi người có muốn biết người có điểm số cao nhất không- MC

_ Có-đồng thanh

_ Vậy thì bây giờ tôi xin nhường lại sân khấu cho thầy hiệu trưởng-MC

_Sau đây tôi xin công bố người có điểm số cao nhất cho mọi người- thầy hiệu trưởng vừa nói tay vừa kéo tấm khăn che tên trên tấm bảng phía trên sân khấu xuống

_Vâng, trường chúng ta năm nay có bạn Nguyễn Hoàng Hoài Bằng đã đạt điểm tuyệt đối trong kì thi vừa qua, quả là từ trước đến giờ chưa ai làm được điều này- thầy hiệu trưởng nói giọng không nén nổi vui mừng

Còn bọn hấn đang ủ rũ vì kết quả của mình thì khi nghe xong thầy hiệu trưởng đọc tên nó đạt điểm tuyệt đối thì ôm nhau nhảy tung tung. Cả bọn không ai hện ai cùng nhau chạy vào lớp nơi nó đang nằm ngủ “ôm hôn” nó thắm thiết lắm nó chả hiểu mô tê gì

_ Có chuyện gì mà mọi người vui thế- nó giọng ngái ngủ hỏi bọn hấn

_Sao em bảo không làm được bài mà-Kun

_Em bảo thế bao giờ, hôm trước chưa nói hết câu thì các anh đã bỏ đi rồi- nó giận dỗi mặt xụ xuống nhìn đáng yêu hết mức

_Hi, bọn anh xin lỗi, bọn anh sẽ nấu một bữa thật hoành tráng để xin lỗi em được chưa-Kin

_Được nhớ đấy- nó vui mừng ra mặt

_Vậy là chúng ta thắng vòng này rồi, yeahhh- Chen hét lên rồi ôm lấy nó

Thế là cả bọn kéo nhau trốn tiết học, để về nhà mở tiệc.

Hi hi mọi người thông cảm bị mama cấm túc

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quý Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10

Sau khi thi xong vòng 1, cả bọn lại gấp rút cho vòng thi phần 2- thi tài năng. Nhưng có một vấn đề “nhỏ” chưa được giải quyết.

_Các em định thi gì vậy-Sam thắc mắc không biết bọn nó sẽ trở tài gì

_Lúc đầu bọn em nhảy nhưng thôi bọn em ngại vận động chân tay nên chỉ hát thôi nhưng có một vấn đề...-Chin áp úng

_Nói đi, có gì chị giúp mấy đứa- Sam

_Chả là thế này, hôm qua em có đưa cho Chun một bài hát bảo cả ba đứa cùng tập nhưng nó chỉ bảo hai đứa em tập trước, phân đoạn hát ra để nó xem thế thôi, nhưng...còn việc hát thì chưa ai nghe Chun hát, Chun nhảy bao giờ nên...-Chen kể đầu đuôi câu chuyện cho Sam nghe

_Nên em lo sẽ không thắng được đúng không-Sam

_...-Gật đầu

Chin và Chen không nói gì vì Sam đã nói quá đúng những gì hai cô định nói.

Tối đó, sau khi mọi người đã ăn xong, ra phòng khách ngồi nói chuyện thì nó lại lặng lẽ lên phòng lúi túi hình của người con trai ấy ra nhìn. (người con trai ấy là ai t/g cũng không biết) Trong hình là một người con trai khuôn mặt đẹp tựa thiên sứ đang cười, xung quanh anh như tỏa ra ánh hào quang làm lu mờ đi mọi vật. Nụ cười ấy đối với nó quá gần nhưng cũng quá xa không thể chạm tới. Cứ mỗi lần nghĩ tới anh là nước mắt nó lại rơi, những giọt nước mắt long lanh trong suốt tựa như viên kim cương trong suốt rơi trên gò má trắng hồng. Nếu có cách để quên anh dù đớn đau mấy nó cũng chịu, nó nhớ lời hứa 2 năm về trước

QUÁ KHỨ

Trên ô kính, sương phủ trắng xóa

Giá như làm mờ đi trong em kỉ niệm

Thời gian trôi, chẳng làm thay đổi,

Những yêu thương em đã trao người.

Em đâu muốn ta xa cách mãi,

Mất anh ngày dài xem như không nắng mai

Hạnh phúc ấy, gửi lại quá khứ

Chia đôi vạt mưa chia lối bước chia nhớ thương. . .

Cho em được khóc nếu phút chốc em yếu lòng

Cho em được ôm lấy ký ức xưa vụng về khi bên anh em nói cười

Ngại ngừng khi anh thì thầm sẽ mãi yêu mình em

Mỉm cười ngày ấy vẫn ướt đầm khi nhớ anh

Bao đêm dài thao thức ước muốn thêm một lần

Ta trong tay trên lối đi

Dù là xa xôi dù là trong mơ thôi

Em vẫn yêu anh như ngày đầu tiên. . .

Nó ngồi trên đồng cỏ lau ngân nga câu hát, giọng nó trong veo lúc trầm lúc bổng, giọng hát ấy như có ma lực nào đó cuốn hút người nghe. Tiếng hát ngân vang hòa vào làn gió. Gió như muốn đưa giọng hát ấy ra khắp mọi nơi. Từ xa một chàng trai nhẹ nhàng đi đến gần cô bé

_Đồ em biết, anh là ai- chàng trai bịt mắt cô bé hỏi

_Ừm, giọng nói này là anh Jin, đúng không- cô bé sau một hồi suy nghĩ cũng đáp lại

_Đúng rồi, Chun giỏi lắm- chàng trai tên Jin xoa đầu cô bé rồi ngồi xuống

_Em hát hay lắm sao không hát tiếp đi- Jin thắc mắc khi thấy nó không hát nữa

_Có người lạ em không thích hát đâu- nó ngúng nguẩy trả lời

_Thế anh cũng là người lạ à- Jin hỏi

_Ồ, không anh không phải người lạ- nó nói

_Thế không hát cho người lạ thì sau này hát cho một mình anh nghe thôi được không- Jin nhìn nó cười

_Đồng ý- nó gật đầu trả lời chắc nịch

_Chun ơi chị vào được chứ- tiếng gọi của Sam làm nó bừng tỉnh trở lại sau khi nhớ về quá khứ.

_Đợi em, em ra mở cho- lau vội giọt nước mắt đọng lại trên khóe mi, nó nhanh chóng chạy ra mở cửa cho Sam vào

_Chị không làm phiền em chứ- Sam hỏi

_Không, không sao đâu, mà chị có chuyện gì cần gấp em ạ- nó thắc mắc tại sao Sam không ngồi dưới phòng khách nói chuyện với mấy người kia

_À, chị nghe nói sắp đến ngày thi mà không thấy em tập hát với Chin và Chen. Em có thể cho chị biết tại sao em lại không hát không-Sam nói

_Cái này...em...em xin lỗi nhưng em không thể nói được- Nó áp úng

_Nhưng còn cuộc thi thì sao, chẳng lẽ em bỏ cuộc để một mình Chin và Chen thi sao- Sam nói trong đó có phần tức giận vì tính cách này không phải là Chun mà cô biết

_Em thành thật xin lỗi nhưng chuyện này để em suy nghĩ đã, mong mọi người hiểu cho em- nó nói giọng buồn thiu đáp lại

_Tùy em nhưng em phải nghĩ cho mọi người nữa chứ, em đừng quá ích kỷ như vậy- Sam khuyên

_Chị về phòng trước đi- nó nói mặt ngược lên trời ngắm nhìn những vì sao

_Có phải anh là vì sao trên trời, luôn nhìn theo em không? Quyết định của em là đúng hay là sai theo như lời chị Sam nói đây? Em phải làm thế nào hả Jin- nó nhìn lên ngôi sao sáng nhất giọng nói lạc hẳn đi

TỐI HÔM SAU TẠI HỘI TRƯỜNG K&Q

Còn một tiếng rưỡi nữa là bắt đầu cuộc thi rồi, Chun, Chen mặc cái này vào-Chin nói vất cho môi đưa một chiếc váy

Cả ba vào thay đồ xong thì nó bảo

_Mọi người cứ đến đó trước đi, em đến sau- nó vừa chạy vừa ngoái lại nói

Trong khi mọi người ở hội trường gấp rút chuẩn bị cho cuộc thi thì nó lại lái xe như bay đến một cánh đồng hoa lavender. Nó bước xuống xe tay cầm một bó hoa huệ trắng đến trước mộ của một người con trai. Trên tấm bia mộ đó là tấm hình người con trai với nụ cười rực rỡ như ánh mặt trời.

_Anh à em đến thăm anh nà, còn mang theo hoa mà anh thích nhất nữa anh vui không- nó nói mà giọng như sắp khóc

_Bao lâu rồi anh nhỉ, đã bao lâu rồi ta không gặp nhau

_Em có nên không anh, có nên phá vỡ lời hứa năm nào không anh

*Quay lại với bọn hắc tử nhé

Sắp đến giờ rồi mà sao vẫn chưa thấy Chun đâu, Ken gọi nó xem

-Thuê bao quý khách vừa...-chưa kịp nghe hết câu đã tắt máy

_Chun không nghe máy- hắc

Các tiết mục cứ thế trôi qua, sự chờ đợi ngày càng mất kiên nhẫn, liệu Chun có về kịp không đợi chap mới nhé

Đền bù thiệt hại

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quý Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11

Tiếp theo

_Em quyết định rồi, em không thể để bọn họ như thế được, anh cũng ủng hộ quyết định của em đúng không? - nó cười

Thế là nó leo lên xe phi về trường với tốc độ kinh hoàng (lái như thế chỉ mất có 15p thôi)

Trong lúc nó phóng xe về trường thì đến tiết mục của mấy ả. Mấy ả đi qua chỗ Chin và Chen không thấy nó thì trong lòng cười thầm vì ắt hẳn các ả sẽ thắng(nhầm rồi, chị Chun của ta nhất định sẽ trở về).

Bốn ả bước lên sân khấu với những bộ trang phục vô cùng sexy khiến các học viên bên dưới hò hét ầm ĩ, nhất là con trai. Mấy ả nhảy bài Hey Boy, tuy giọng hát không hay nhưng ai cũng phải công nhận mấy ả nhảy vô cùng đẹp nhưng không kém phần sexy.

Bên trong cánh gà, mọi người đang vô cùng hoang mang và lo sợ khi không thấy nó trở về và thời gian còn rất ít. Màn trình diễn của các “hot girl” diễn ra được vô số các học viên ủng hộ. Mấy ả nhìn thấy bọn hấn thì nở nụ cười đắc thắng.

Cuối cùng cũng đến phần thi của bọn nó. Người hát đầu tiên là Chen, cô bước ra với một chiếc váy màu đỏ ngang đầu gối, tóc búi cao, nhìn cô lúc này giống như một thiên thần áo đỏ. Cô cất giọng hát cao vút của mình lên

Lặng nhìn phía sau anh em vẫn thấy mỗi một

Đành chôn sâu vào tim những yêu thương

Còn vương lại

Nổi tiếp theo giọng hát cao vút của Chen thì Chín bước ra mặc trên mình chiếc váy màu tím huyền bí cất giọng hát nhẹ nhàng, du dương lôi cuốn tất cả các học viên ở dưới.

Kỷ niệm giữa hai ta

Xin hãy xóa dùm em

Và đừng để người ấy

Biết mình đã bên nhau

...

Bỗng nhiên đến đây tất cả đèn chiếu vụt tắt để lại cho toàn thể mọi người có trong hội trường này một dấu hỏi chấm. Từ trong bóng tối, một giọng hát trong veo cất lên

Giấu nỗi niềm chôn sâu

Anh bước đi với bao u sầu

Ký ức và từng niềm đau

Hãy để ngày tháng

Thôi không tìm nhau...

Bây giờ nó bước ra, đèn trong hội trường bật sáng, bọn hấn ngỡ ngàng khi thấy nó, toàn thể học viên vẫn chìm đắm trong giọng hát ngọt ngào trong veo kia. Nếu ai nghĩ nó là ác quỷ đội lốt thiên thần thì phải rút lại lời nói đó vì bây giờ nó hoàn toàn khác với hình ảnh đó, chiếc váy trắng cộng với khuôn mặt không son phấn đích thực là một thiên thần chính hiệu.

Một lần nữa cả ba cùng cất tiếng hát

Em vẫn biết sẽ chờ mong anh

Nhưng em phải chôn sâu tất cả

Vì một người cố quên một người

Trong những giấc mơ buồn

Cho em nhớ về em đêm nay

Dù hoài niệm sẽ đưa anh đi cùng gió

Kết thúc không lời anh hứa sẽ quên được em...

Vừa dứt đoạn, một tràng pháo tay nổ ra dành riêng cho bọn nó làm mấy ả kia tức nổ đom đóm mắt (ha ha chết chưa). Bọn nó cúi chào và lui vào trong cánh gà vừa lui vào thì:

_Em đi đâu sao anh gọi không được- hấn

_Sao gần đến giờ mà bà đi đâu thế hả- Chín

_Có biết bọn chị lo lắm không- Sam

_Tôi tưởng bà không bao giờ hát- Chen

Và bla bla... những lời “hỏi thăm” vô cùng “nồng nhiệt”

_Phá vỡ lời hứa- nó nói một câu chẳng ăn nhập làm cả bọn chẳng hiểu mô tê gì.

_Lại thắng nữa rồi, chị Chun đã cứu chúng ta thêm một bàn thua trông thấy, đi bar quây đê- Jun

_Ok, đi bar của anh Ken đi- Kyo

Hắn thì ngán ngẩm vì thể nào bar của hắn cũng “tan hoang”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Sau 2 vòng thi vô cùng “mệt mõi” thì bọn nó lại tiếp tục chuẩn bị cho vòng thi cuối cùng- vòng thi thiết kế. Nói là chuẩn bị thôi chứ bọn nó chỉ toàn ăn, ngủ, nghỉ, chơi.

Đến ngày thi, sau khi đã chuẩn bị xong, nó và con nhỏ Zyzy được đưa vào hai phòng tách biệt. Hai bên có tất cả 5 tiếng để hoàn thành một chiếc váy và một bộ trang sức đi kèm (trong phòng người ta có tất cả nguyên liệu rồi). Hai bên có một người mẫu đi cùng để thử đồ. Chiếc váy và bộ trang sức của ai được toàn thể học viên bên dưới chọn thì sẽ thắng cuộc thi.

Cả hai cùng bước vào căn phòng đó. Về mặt của nhỏ Zyzy thì kênh kiệu nghĩ thầm “ha ha con nhỏ kia chết chắc, ai cũng bảo mình thiết kế váy đẹp, mẫu trang sức cũng thế”. Còn nó thì vẻ mặt thản nhiên như không bước vào phòng. Các học viên ở ngoài thì hồi hộp chờ đợi. Một tiếng trôi qua, hai tiếng rồi cuối cùng là năm tiếng trôi qua, đã hết thời gian. Nhỏ Zyzy bước ra đầu tiên cùng với cô người mẫu làm cả học viên bên dưới hò hét. Căn bản là vì con trai thì vì gái đẹp con gái thì bộ váy và bộ trang sức. Thấy các học viên bên dưới hò hét cổ vũ cho em gái mình như thế thì ả Sasa mỉm cười kênh kiệu. Cuối cùng là đến nó cùng cô người mẫu bước ra. Không khí hội trường đã nóng nẩy càng nóng hơn khi nó bước ra với cô người mẫu.

Các học viên bên dưới lại được dịp bùng nổ. Lúc bỏ phiếu thì hơn nửa số học viên ủng hộ nhỏ Zyzy còn nó thì tất cả các học viên lẫn giáo viên đều ủng hộ (có mỗi cô giáo thôi à). Bọn hắn thì khỏi nói ôm nhau nhảy, ai cũng vui sướng, ôm hôn nó làm nó suýt nghẹt thở, mặt mũi đỏ bừng, tóc tai bù xù. Nó đến trước mặt mấy ả mỉm cười “triu mền” nói

_Mấy bạn “thân yêu” của mình... mấy bạn nhớ lời hứa chứ- nó nói giọng ngọt sớt làm cả bọn da gà, da vịt thì nhau nổi hết lên

_Grrr mi cứ đợi đấy- ả Sasa nghiêng răng rồi định quay gót bỏ đi

_Áy, đi nhanh thế, điều kiện của tôi là làm osin cho tôi 3 tháng nhé, mai gặp lại- nó nói rồi nở nụ cười tươi nhất có thể.

Mấy ả kia thì quê quá nên bỏ đi luôn sau câu nói của nó. Bọn nó thì được trận cười vỡ bụng. Thấy chán nên bọn nó phóng về nhà thay quần áo rồi qua bar của nó chơi. Về đến nhà thì nó gọi Sam, Chin và Chen xuống

_Chị Sam, Chin, Chen xuống đây nhanh lên- nó dùng volum to nhất để hét các “nạn nhân” xuống

_Đây đây, gọi cái gì mà gọi đau hết cả đầu- Chin gắt nhẹ

_Thế hả định tặng mọi người cái váy với bộ trang sức mà mọi người nói thế thì thôi vậy- nó chép miệng

_Áy áy bạn Chun cứ bình tĩnh mình nhờ nhờ ý mà- Chen chạy vào chữa cháy

_Đây tặng ba người- nó nói đưa cho mỗi người một bộ váy và trang sức

_Oa đẹp thế, mà sao em có thời gian làm- Sam thắc mắc vì nhà thiết kế thường mất mấy ngày mới làm ra một bộ mà nó thì 5 tiếng làm được 5 bộ quần áo và trang sức (cho t/g chém tý ☐)

Còn bọn hắn đang uống nước nghe xong thì phun hết ra, trợn mắt, há mồm ra nhìn nó

_Thôi thay quần áo nhanh lên đi bar- nó giục

Đừng có ném gạch nhá, nhà xây đủ rồi tối t/g đăng típ

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13

Sáng hôm sau cả bọn lại “tung tăng” tới trường. Vừa bước vào trường, tụi nó và tụi hấn đã bị 1 đám “lâu nhâu” bâu vào xúm xít. Người thì xin số điện thoại, người thì nhảy vào chụp hình làm bọn hấn bọn nó phải maratong với đám Fan cuồng.

Sau một hồi maratong thì tụi nó cũng “toàn mạng” trở về. Đứa nào nhìn cũng rất là “đẹp trai, xinh gái”, quần áo thì xộc xệch, đầu tóc thì bù xù nhìn rất thảm hại. Cả bọn vừa đặt mông xuống ghế thì lại nghe loa thông báo yêu cầu bọn nó lên phòng HT có quà người thân gửi.

Cả bọn lại “lết” thân mình xuống phòng hiệu trưởng nhưng trong đầu cùng chung một suy nghĩ “ai gửi quà thế nhỉ?”. Nó vừa bước vào thì đã tíu tít hỏi ba nuôi nó

-Quà ở đâu vậy ba, mà ai gửi vậy- nó hỏi liến thoắng

-Quà của con đây-Nói đoạn ông gọi một chàng trai có khuôn mặt handsome chét người bước ra

-Đây chính là quà của con- ba nuôi nhìn nó cười hiền

Cả đám (trừ nó) nhìn thấy chàng trai đó thì đơ mắt 5s sau đó chạy lại bắt chân bắt tay trong khi nó vẫn lơ ngơ như bò đeo nơ “=”

-Lâu quá không gặp Bin-Kun nói mặt ra vẻ “xúc động”

-Tao cứ tưởng mày đi luôn quá- Kín nói rồi đánh vào đầu Bin một cái

-Mày vẫn như xưa nhỉ-hấn cười

-Em cứ tưởng anh quên bọn em rồi- Chín, Chen đồng thanh

-Làm sao anh quên được mấy đứa, mà Chun đâu rồi- Bin thắc mắc khi không thấy nó

-Kia kia-cả bọn chỉ vào nó đang đứng lơ ngơ ở trước cửa

-Ôi bảo bối của anh-Bin nói rồi chạy lại ôm nó vào lòng (lợi dụng). Còn nó thì chả biết “thằng cha” nào nên lên tiếng hỏi

-Anh 2, “thằng cha” này chui đâu ra vậy- nó hỏi, mặt nhăn lại.

Cả bọn nghe xong xong thì té cái “Rầm”

-Em không nhớ thằng “trời đánh” này hả- Kín vừa hỏi vừa lồm cồm bò dậy

-...-Lắc đầu

-Trời nó là Bin, hồi trước nó hay đưa em đi chơi đó- Kín nói

-Bin...Bin...- nó lẩm bẩm

-A...anh Bin, nhớ ra rồi, cuối cùng anh cũng về, nhớ anh quá- nó nhớ ra chạy lại ôm chầm lấy anh rồi hôn “chụt” vô má Bin khiến hấn nhìn thấy mặt đen một nửa

-Anh cũng nhớ nhóc lắm- Bin cười hiền

-Nhớ sao còn bỏ Chun đi một mình Bin xấu lắm không chơi với Bin nữa- nó giận dỗi quay đi nom đáng yêu cực

-Thôi mà, Bin xin lỗi, lần này Bin về Bin không đi nữa đâu, bây giờ Bin cho nhóc đi ăn kem nhé- Bin xoa ầu nó nói

-Ok, đi ăn kem nhanh- nó nói rồi nhanh chóng kéo Bin đi nhưng cũng không quên chào ba nuôi nó một tiếng

Casting

Trịnh Hoàng Thiên Minh(Bin): 18t. Là anh nuôi của nó. Là con trai trưởng của gia tộc Trịnh Hoàng nổi tiếng ngang với nhà nó (nó là con nuôi pama anh ý. Ai cũng quý nó hơn cả Bin cơ). Quý nó cực, luôn cưng chiều nó. Lạnh lùng với mọi người nhưng ấm áp bên gia đình và bạn bè nhất là với nó. Đang là Tổng giám đốc của tập đoàn Trịnh Hoàng. Cực đẹp trai lun, handsome, khuôn mặt hoàn hảo từng milimet. Tuy đẹp trai nhưng không lằng nhằng đâu

mặc dù gái theo hàng đồng. Vô thuộc hàng đỉnh của đỉnh cơ đấy

Độ quậy :Anh này nhìn tri thức vậy thôi chứ toàn đồ giả, quậy kinh khủng luôn, đi học với nó mà hai anh em làm nổ mấy cái trường vì chơi bom tự chế
=.=. IQ : 300/300

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14

Sau khi cả bọn chào ba nuôi nó xong thì cũng “tung tăng tung tẩy” theo nó đi ăn kem ké =.=”. Cả bọn ùa nhau đến quán kem lần trước. Vừa dùng xe nó đã chạy tốt vào trong mặc kệ mọi người (t/g : khổ tham ăn nó thế đấy. Nó : thì sao, em chị bây giờ muốn gì *sắn tay áo, tròng mắt*. T/g : ày, em có nói gì chị đâu, chị nghe nhầm rồi, em bảo người khác. Nó : Biết thế là tốt *xoa đầu*)

-Chạy gì nhanh thế có ai ăn của em đâu- Bìn cười hiền xoa đầu nó khiến mấy chị nhân viên trong quán phải gọi là thi nhau chảy máu mũi (he he bệnh viện thêm thu nhập nhờ công Jen =]]z)

-Kệ em- nó nói trong khi vẫn cầm cùi ăn

Một mình nó nói ngồi đánh chén hơn 10 cốc trước sự thán phục của tất cả mọi người trong quán

-Mày có đi nữa không Bìn- Kun hỏi

-Ồ, đúng, mày về rồi lại đi à hay ở luôn hay bị pama bắt ở đây lấy vợ- Kan tò mò

-Vớ vẩn, vợ con cái gì, tao về chơi với Chun thôi được chưa, tao không đi nữa- Bìn nói mắt vẫn nhìn nó ăn

-Anh Bìn, hay mai anh về trường học với bọn em đi cho vui hi hi- nó nói nở một nụ cười rất bình thường với mọi người nhưng chỉ có mình Bìn nhận ra trong sự bình thường đó có cái gì đó bất bình thường

-Ok, nhưng mai Bìn chưa đi được, mai Chun đến công ty Bìn nhé- Bìn nói thầm vào tai nó.

Sau khi cả bọn đánh chén no nê (có mỗi nó ăn nhiều) thì cả bọn lại “tung tăng tung tẩy” đi... về nhà. Trong ngày hôm đó Bìn đã dọn sẵn vali quần áo để đi “di cư” sang nhà nó mà không cần sự đồng ý từ nó (tự nhiên như ruồi ý nhi =]]z).

Sáng hôm sau nó bảo với mọi người xin nghỉ cho nó vì nó có việc không đến trường được. Mọi người lúc đầu hỏi han nó nhưng sau khi bị nó liếc cho suýt cháy da cháy thịt thì lại ngậm ngùi đi học và trong đầu mừng tượng ra cảnh không có nó mọi tiết học sẽ tẻ nhạt.

Sau khi mọi người đã đi đến trường thì nó lên nhà thay cho mình một bộ váy trắng khá đơn giản triết eo, buộc tóc lệch, đi một đôi guốc màu trắng cao 3 phân cho cùng tông(thích mặc váy trắng nhì). Sau khi thay quần áo xong thì nó lại trèo lên con xe có 1 0 2 trên TG của mình (t/g mù về loại xe nên nói thế thôi ☐) phóng đến tập đoàn Trịnh Hoàng.

Đến nơi, vừa bước xuống xe nó đã thu hút khá nhiều nhân viên trong công ty. Mấy chị em trong công ty nhìn nó như kiểu sắp ăn tươi nuốt sống nó ý. Còn mấy anh thì nhìn nó chằm chằm rồi ngất lên ngất xuống(đẹp cũng là một cái tội). Nó đến quầy lễ tân bảo cho gặp tổng giám đốc.

Nhưng mấy chị ở đây đâu có cho nó vào mà ngược lại đuổi đi mới kinh chứ

-Em à, nơi này không phải em muốn vào là được, đi về đi, đến trường mà học- một ”chị” lễ tân nói mặt thì trát cả tấn phẫn

-Cho em gặp thư ký của tổng giám đốc- nó vẫn nhẹ nhàng mặc dù mặt đã đen đi một nửa

-Con nhỏ kia, đã bảo đi đi rồi mà còn đứng lì ở đây làm gì hả- ả thư ký đi ra nhìn thấy nó bằng ánh mắt khinh khinh

-Cô vào nói với Tổng giám đốc của cô nếu không ra đây đón tôi, tôi sẽ phá nát cái tập đoàn này- nó nói mặt vẫn lạnh băng nhưng giọng nói có phần danh lại

Ả thư ký xong thì có phần sợ hãi vì nếu nó nói như vậy thì hẳn là không phải nhân vật bình thường nên đành hậm hực vào báo cáo với Tổng giám đốc. Một lúc sau, Bìn hốt hải chạy ra thấy nó thì ôm chầm lấy(lại lợi dụng)

-Hi hi sorry bảo bối, anh quên- Bìn nhìn nó cười hiền làm mấy ả trong công ti ngất lên ngất xuống khi thấy nụ cười của Bìn

-Đuổi việc- nó nói gọn lỏn hai chữ với Bìn rồi đi thẳng vào phòng làm việc của anh

Bìn nhìn theo nó cười cười (hâm nhẹ), xong lấy lại bộ mặt “sát thủ” quay ra ả thư ký và ả lễ tân nói bằng giọng lạnh tanh

-Mai không cần đến đây làm-rồi quay gót vào phòng. Vào đến nơi đã thấy nó ngồi chễm trệ trên ghế tổng giám đốc xem mấy bản hợp đồng

-Anh gọi em đến có vì mấy cái bản hợp đồng này- nó nói tay giờ đóng hợp đồng

-Em biết còn hỏi-Bìn nhấn mặt nói

-Mấy cái hợp đồng này chẳng phải quá dễ với một người như anh sao, cần em giải quyết làm gì- nó nói mặt không chút biểu cảm

-Thật ra thì cái đó mới chỉ có một phần còn một phần thì do lần trước có bọn dám nâng tay trên của mình làm tập đoàn hao hụt khá nhiều nhưng chưa bắt được kẻ chủ mưu-Bìn nói giọng pha chút tức giận

-Anh muốn em dùng thế lực ở thế giới đêm để giải quyết chúng- nó nhướn mày hỏi

-...-Gật đầu

-Được rồi em sẽ cho người điều tra vụ này và tìm cách giải quyết ổn thỏa- nó

***

Trong lúc nó ở công ty với Bìn thì bọn hần ở lớp đang chán nản vì mấy tiết học tẻ nhạt, nhưng may thay ông trời thương người nên đúng lúc bọn hần đang than thở thì tiếng trống ra chơi. Sam, Chin và Chen thì chia tay bọn hần để xuống căn-tin ăn, tụi Jun thì Đang đi trên hành lang đến căn-tin thì ba đứa bị chụp thuốc mê và bắt đi.

Bọn chúng bắt ba đứa đưa đến căn nhà hoang XYZ ở đường ZYX. Một lúc sau thuốc mê hết tác dụng nên ba người cũng dần tỉnh lại. Mở mắt ra cả ba lơ mơ thấy được mặt của bốn ả đó. ả Lyly khinh bỉ lên tiếng

-Tỉnh rồi hả, ngủ hơi lâu đấy-ả nói tay cầm roi quất lên người của Sam, Chin và Chen. Mặc dù đau đớn nhưng ba người tuyệt nhiên không hét lên dù chỉ một tiếng mà căn răng chịu đựng.

Sam nhân lúc bọn chúng còn đang đứng “bốc phét” thì dùng chiếc đồng hồ của mình để gọi cho Chun(đồng hồ này giống như một chiếc điện thoại thu nhỏ có thể gọi và nhắn tin).

***

Đang ngồi bàn công chuyện với Bìn thì thấy tiếng điện thoại của mình kêu liên nhắc máy ngay khi thấy Sam gọi nhưng khi vừa A lô thì đầu kia lại vang lên tiếng roi. Là một người thông minh như nó chắc chắn đang hiểu chuyện gì xảy ra nhưng nó phải đợi để Sam cho địa chỉ (Ba người bị bọn nó lấy điện thoại và đập nát nên không thể định vị). Một lúc sau lại vang lên tiếng nói của một người con gái

-Đây là đâu vậy- Sam hỏi giọng có phần yếu đi

-Hừ, nói cho mi biết đây là nhà kho XYZ ở đường ZYX không ai tới cứu mày đâu- nói rồi ả Sasa lại tiếp tục dùng roi quất lên người ba đứa

Nó nghe xong thì giật run người nhưng vẫn cố tỏ ra bình tĩnh mặc dù hàn khí xung quanh có thể giết bất cứ ai. Thấy vậy Bìn đang định hỏi thì nó chen vào

-Sam, Chin, Chen bị bắt rồi, chỉ huy cho em 10 giỏi nhất của anh-nó vừa nói tay vừa bấm điện thoại gọi cho bọn hần. Bọn hần sau khi nhận được cuộc gọi của nó xong thì leo lên xe lao ngay đến chỗ đó.

Nó và Bìn thì mỗi người một chiếc moto phóng nhanh trên đường khiến ai cũng khiếp sợ. Trong lúc đó ả Zyzy tay cầm con dao sáng loáng vung vẩy trước mặt ba người nói

-Mặt tụi bây mà có sẹo thì sao nhĩ chắc chẳng ai thích nữa mà sẽ đá bọn mày qua một bên thôi- nhỏ Zyzy nói rồi cười một cách man rợ

Khi con dao chỉ còn cách mặt Sam 3cm thì “Rầm” chiếc cửa nhà kho bị đá bay sang một bên. Nó bước vào, hàn khí vây quanh đầy đặc, mặc dù mặt vẫn không chút biểu cảm (không biểu hiện sự tức giận ra ngoài đâu). Bốn ả thấy vậy thì sợ hãi, đứng không vững, người run lẩy bẩy

-S...sao...mày biết chỗ này mà đến-ả Sasa nói người lùi dần về phía sau khi nó đang tiến đến

-Hừ, có hai người mà cản được tụi này hả, mơ đi, người đâu xông lên- ả Zyzy ra lệnh cho đàn em xông lên.

Tuy vậy nhưng nó vẫn bình thản tiến đến chỗ Sam, Chin và Chen đang bị trói trên người có rất nhiều vết roi. Bọn đàn em của nhỏ Zyzy đang định xông vào đánh nó thì Bìn chạy đến đánh lũ đang định đánh Chun.

-“Rầm”- cánh cửa lại một lần nữa mở ra, đi vào là “những vị khách không mời”. Kun, Kin và Kan thấy ba người bị thương thì lòng đau nhói, chạy lại đỡ ba người. Sam, Chin và Chen lúc này đã ngất đi trong vòng tay của ba chàng. Lũ đàn em thì được Tiểu Quỷ cùng hần và Bìn dọn dẹp sạch.

Bốn ả thấy vậy thì sợ hãi, quỳ xuống ôm chân bọn hắc khốc khóc lóc cầu xin. Nó ra hiệu cho người của Bin đến trói bốn ả lại để xử lý sau rồi quay ra đưa Sam, Chin và Chen đi bệnh viện

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Ba nàng được đưa vào bệnh viện (nhà Bin vì gần đây) trong tình trạng xấu. Bệnh viện được điều các bác sĩ giỏi nhất về để khám cho ba nàng. Bên ngoài phòng cấp cứu, Kun, Kin và Kan cứ đi đi lại lại chóng hết cả mặt

-Mấy ông ngồi yên đi được không tui chóng hết cả mặt- Bin nói mặt nhăn lại

-Hừ, người tôi y...-Kin lơ mồm nói

-Người tôi làm sao...-Bin hỏi mặt đều không chịu được

Trong khi Kin đang lúng túng không biết trả lời ra sao thì nó lên tiếng giải vây

-Bin. Im- nó nói cộc lốc nhưng đủ để hiểu làm nhân viên trong bệnh viện trở mặt nhìn vì từ trước đến nay chưa ai dám nói với Giám đốc như vậy.

Bin nghe nó nói vậy thì cười trừ, xong im luôn không dám ho he tiếng nào. Nhân viên nữ cứ phải gọi là ngất mặt chữ O mồm chữ A nhìn Bin. 2 tiếng sau bác sĩ đi ra cả bọn xúm vào hỏi han (trừ nó mặt vẫn lạnh tanh)

-Bác sĩ, chị/em ấy không sao chứ- đồng thanh (trừ nó)

-Bệnh nhân đã qua cơn nguy hiểm vì mất máu. Những vết thương may được đưa đến bệnh viện sớm nên không để lại sẹo- ông bác sĩ ôn tồn

Mọi người cùng vào thăm. Mấy nàng vẫn còn hôn mê nên chưa tỉnh. Ai nhìn thấy cũng đau lòng, người đau nhất là nó nhưng nó chẳng biểu hiện gì qua mặt. Điều này khiến cho hắc Kan, Kun và Kin rất tức giận nên lên tiếng mắng nó

-Bạn em với chị em đang nằm kia mà em không thấy đau lòng sao- Kun mắng

-Hừ, không ngờ cô lại là người tệ bạc như thế- hắc gần giọng

-Chắc cô là người sai bốn ả kia nhỉ- Kan nói, môi nhếch lên nụ cười khinh bỉ

- Em vô tâm, bị ỏi vậy sao- Kin nói mặt giận dữ

Mặc kệ những lời mắng nhiếc chửi rủa của bọn hắc nó vẫn đứng yên nghe. Vì không ai hiểu tâm trạng nó bây giờ cả. Ai bảo nó không đau, ai bảo nó không thương bạn nó. Nó đau, đau gấp trăm lần kia. Có phải cứ đau, cứ bị tổn thương là phải khóc ? Vậy thì đau nhưng không khóc là người xấu là kẻ vô lương tâm, hèn hạ bị ỏi sao ?

-Phải, là tôi, là chính tôi đã sai mấy ả đó hại mấy người đó, hài lòng chưa- nó nói khuôn mặt vẫn thê bình thản đến đáng ngờ

Mọi người nhìn nó bằng ánh mắt căm phẫn, nó lẳng lặng bỏ ra ngoài lên chiếc moto phóng nhanh trên đường đến nhà kho chứa bốn ả. Bin nhìn theo nó ánh mắt chứa một nỗi buồn thăm thẳm. Anh hiểu tâm trạng của nó lúc này nhưng không đuổi theo vì anh cần cho nó thời gian.

Nó đập cửa bước vào, lúc này mấy ả đang bị trói, mồm thì bị nhét giấy nên không nói được. Nó tiến lại gần cầm roi lên đi gần chỗ mấy ả, môi nhếch lên nụ cười cay nghiệt. Nó vung roi lên quất vào từng người, mấy ả hét lên đau đớn, nước mắt tèm lem khắp khuôn mặt, máu me khắp người rồi ngất đi. Nhưng nó vẫn chưa dừng lại đó, nó kêu người mang một chậu nước muối đỏ lên người mấy ả. Da thịt bốn ả bây giờ lở loét ai nhìn cũng khiếp sợ. Nó đứng đó nhìn bốn ả cười khinh bỉ nói

-Dám động đến người tôi yêu quý thì tôi sẽ trả cả vốn lẫn lời

Nói xong nó quay ra cửa dặn dò đàn em gì đó xong lên xe phóng đến quán bar của mình.

Trong lúc đó ở bệnh viện, mấy nàng đã tỉnh, mấy chàng thì mừng rỡ. Nhưng khi tỉnh dậy không thấy nó thì thắc mắc

-Ồ, Chun đâu rồi- Chen nhìn quanh phòng rồi hỏi khi không thấy sự xuất hiện của nó

-Nó đi rồi, anh đuổi nó đi rồi- Kin bức xúc

- Tại sao, Chun nó đâu có sai, nó chính là người cứu em mà- Chin

- Hừ, không sai sao, chính nó đã sai người hại em đấy, em vui chứ- Kan hét lên

- Các anh có hiểu nó không mà các anh đã kết luận như vậy ? Các anh sống với nó được bao lâu, hiểu được con người nó như thế nào, anh có hiểu tâm trạng của nó hiện giờ ? Hiểu được lòng nó, thấu hiểu nỗi buồn của nó không ? Mọi người có thấy mình sai không khi nói với nó như vậy, mọi người có thấy mình quá đáng không ? Anh trai sao ? Bạn sao ? Giả dối, dối với nó tất cả chỉ là giả dối thôi mọi người hiểu chưa- Sam phẫn uất nói nước mắt tuôn ra

- Các cậu có biết, các cậu đau một thì nó đau mười không, chính vì nó đau nên khuôn mặt nó càng tỏ ra bình tĩnh nhưng thực ra lúc đấy mới chính là nó đau, là lúc nó yếu đuối nhất nhưng lại tạo cho mình một vỏ bọc hoàn hảo phải nói là quá hoàn hảo. Đau mà khóc không ra nước mắt, đau mà không thể dài bày. Các cậu thử xem, thử đặt mình vào vị trí của nó các cậu mới hiểu, mới biết thế nào là đau thật sự, mới biết thế nào là không phải sự giả dối. Chỉ cần người ta đau mà nhỏ vài giọt nước mắt thì ai chẳng làm được, quá đơn giản nhưng đó chỉ là giả dối thôi. Từ nhỏ, mọi người xung quanh nó luôn nịnh nọt, lợi dụng nó để có được thứ mình muốn vì vậy nó ghét thứ gọi là tình bạn tình yêu. Nhưng rồi, Chin và Chen giúp lấy lại được thứ gọi là tình bạn, được biết thế nào là quan tâm chia sẻ vì vậy nó yêu quý Chin và Chen- Bin tiếp lời, giọng buồn buồn nhưng ánh mắt nhìn bọn hắn đầy tức giận

Còn bọn hắn, bọn hắn nghe xong mới thấy ân hận, bây giờ ai cũng vỡ lẽ ra mình đã sai, sai rất nhiều, không ai hiểu được cảm xúc của nó. Đến bây giờ nhận ra thì tất cả đã muộn. Không ai biết nó đi đâu, gọi thì tắt máy, đi đến những nơi nó hay đến thì không có, đến bây giờ thì ai cũng bất lực. Mấy nàng vì lo cho nó nên đòi xuất viện ngay ngày hôm đó để về nhà.

Cả bọn về đến nhà, nó vẫn chưa về, ai cũng thấy thất vọng, buồn, hối hận

10 giờ... nó vẫn chưa về

11 giờ... nó vẫn chưa về

12 giờ... nó về trong tình trạng người toàn mùi rượu, ở vai trái có một vết đạn, máu thấm ướt một khoảng. Cả bọn thấy nó như vậy ai cũng hết hoảng. Hắn đang định chạy lại bế nó đi bệnh viện thì Bin đã nhanh chân hơn chạy lại bế nó. Nó thiếp đi trong vòng tay Bin. Bọn bế nó ra xe phóng nhanh tới bệnh viện, bọn hắn nối gót theo sau

Nó được đưa vào trong phòng cấp cứu. Ai ở ngoài cũng lo lắng nhất là Bin và Jun. Nó mà có mệnh hệ gì thì anh không sống nổi quá

- Mọi người vui chưa, hài lòng chứ, nó bị thương rồi mọi người về nhà mà mở tiệc- Bin nói giọng mỉa mai nhưng giọng nói có phần day nghiền

Bọn hắn vẫn im lặng, mặt cúi gằm không ai dám ngẩng lên nhìn thẳng vào mắt Bin

Ting... cửa phòng cấp cứu mở ra, vị bác sĩ già chạy đến chỗ bọn hắn hỏi

- Cho hỏi người nhà bệnh nhân có ai cùng nhóm máu với tiểu thư Băng không- vị bác sĩ nói mặt lăm lăm mồ hôi

- Tôi, lấy máu của tôi, máu của tôi nhóm máu O cùng với Chun- hắn nói

- Vậy thì xin đi theo tôi- bác sĩ nói

5 tiếng sau cửa phòng bác sĩ mở ra, mấy nàng xúm vào hỏi bác sĩ

- Bạn/ em tôi không sao chứ- đồng thanh

- Tiểu thư đã qua cơn nguy kịch bây giờ thì không sao nhưng hiện tại sức khỏe của tiểu thư còn rất yếu, và tránh vận động bên vai trái quá nhiều dẫn đến gây ảnh hưởng đến vết thương- ông bác sĩ già ôn tồn

- Cảm ơn bác sĩ nhiều- Jun lễ phép

Cả bọn đi vào thăm nó, nó đang nằm trên giường, khuôn mặt nhợt nhạt, đôi môi không còn đỏ hồng nữa thì ai cũng biết sức khỏe hiện giờ. Bọn hắn nhìn thấy nó mà xót xa, hối hận. Nếu bọn hắn không vu oan cho nó thì nó như thế này. Nếu bọn hắn hiểu được nó thì nó không sao. Nếu bọn hắn đừng quá nóng nảy... nếu nếu và nếu.

Bọn hắn thay phiên nhau trông nó. Ngày thứ 1 vẫn không có chuyển biến. Ngày thứ 2 vẫn vậy. Ngày thứ 3 cũng chẳng khá hơn. Cứ thế, một tuần trôi qua, nó vẫn nằm im không động đậy, ai cũng lo lắng. Đến ngày thứ 8, nó cự mình, ngón tay động đậy. Thấy vậy bọn hắn ai cũng vui mừng.

Nó tỉnh dậy, bên vai trái vẫn đau ê ẩm nhưng nó vẫn cắn răng chịu, quay sang nhìn thấy bọn hắn thì lơ đi coi như không khí. Bọn hắn biết lỗi chạy lại xin lỗi nó nhưng nó vẫn như vậy, vẫn trơ ra như khúc gỗ chẳng nói chẳng cười, chẳng phản ứng gì khi thấy bọn hắn. Bin và Jun thấy vậy thì đuổi hết bọn hắn ra ngoài rồi mình cũng đi ra. Bin, Jun và Sam thấy vậy thì chung một suy nghĩ “Chun lạnh lùng, băng giá, vô cảm trở lại rồi” ba người thở dài vì ba người thích tính cách trẻ con nhí nhảnh của nó hơn

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Ngày hôm sau nó bảo Bin cho nó xuất viện để về nhà mặc cho mọi người khuyên ngăn nhưng nó vẫn chẳng nói gì, mặt vẫn lạnh băng. Bin hiểu nó nên không cản mà đồng ý cho nó xuất viện. Nó về đến nhà là leo lên phòng Bin nằm ngủ. Mọi người nhìn nó- hối hận là hai từ có thể diễn tả hết suy nghĩ của bọn hắn bây giờ.

Sáng hôm sau nó vẫn thế, mặc đồng phục rồi đi thẳng đến trường chẳng đợi ai mà cũng chẳng gọi Chin và Chen dậy. Nó một mình sai bước trên con đường tới trường mặc kệ mọi người nhìn ngó chỉ trỏ. Đám học sinh vừa thấy nó thì đã đặt sang hai bên để cho nó đi vì căn bản khuôn mặt “đằng đẳng sát khí” của mình.

Nó bước vào lớp trung ra bộ mặt lạnh như tiền làm cả lớp được phen hú vía vì tưởng con...ma nào. Nó nhẹ nhàng tiến về phía bàn mình vút cặp xuống đeo headphone vào rồi ngủ luôn mặc kệ xung quanh (tính cách thứ 2 lộ rõ rồi).

Bọn hắn đến đã thấy nó nằm ở ngủ trên bàn, khuôn mặt đứa nào cũng buồn thiu. Riêng Bin và Sam lại nhìn nó bằng ánh mắt xót xa. “Làm sao để em có thể trở về con người cũ của em đây” đó là suy nghĩ riêng của hắn.

Tua nhanh đến giờ ra chơi vì trong giờ học chẳng có gì đặc biệt cả

Giờ ra chơi, Chin và Chen hí hửng qua bàn nó rủ xuống căn-tin

-Chun ơi, xuống căn-tin với bọn tao đi-Chin vừa nói vừa lắc lắc cánh tay phải của nó

-Ừm, đi-nó nói khuôn mặt có phần dịu hơn trước một tý

Thế là Chin và Chen mừng hóm tưởng nó không đi. Cả bọn lại kéo nhau xuống căn-tin, chọn cho mình chiếc bàn ở góc khuất nằm ở phía cửa sổ.

-Bọn anh có thể ngồi đây không-Kun

-Tùy-nó trả lời nhưng ánh mắt vẫn nhìn ra ngoài cửa sổ

Trong lúc mọi người nói chuyện “rôm rả” thì Kin và Kan chạy đi lấy thức ăn. Không khí gượng gạo, im lặng làm cho mọi người cảm thấy khó chịu

-Em không thể tha thứ cho bọn anh sao ? Bọn anh đã xin lỗi em rồi còn gì- hắn lên tiếng phá tan im lặng

-Tha thứ sao ?- nó hỏi vặn ngược lại

-Phải tha thứ cho bọn anh đừng lạnh lùng như vậy nữa-Kun tiếp lời

-Hừ, anh nghĩ xin lỗi một câu đơn giản như vậy là xong sao, vậy thì tôi giết người xong cũng xin lỗi là được- nó nói ánh mắt lộ rõ vẻ khinh bỉ

-Bọn anh...

-Xin lỗi nhưng tôi có việc...chào-nó nói xong quay lưng bỏ đi

-Bọn anh phải làm gì mới có thể làm cho em tha thứ ?- hắn cầm tay nó hỏi

-Cái đó các anh phải hiểu rõ hơn tôi chứ- nó nói xong giựt tay mình ra khỏi tay hắn rồi bước đi. Ai nhìn bóng dáng cô độc của nó cũng chỉ muốn ôm nó vào lòng để che chở cho nó.

Còn lại một mình bọn hắn, ai cũng im lặng suy nghĩ nhưng đều hướng về một con người đó là nó. Còn về phần nó, vừa đi ra khỏi căn-tin nó đã gọi điện cho Bin bảo đưa nó về. Trên xe nó vẫn chỉ trung thành với câu “Im lặng là vàng” quay ra cửa kính ô tô ngắm nhìn thành phố

-Em vẫn chưa tha thứ cho bọn họ sao- Bin hỏi anh mắt nhìn nó lộ rõ yêu thương nhưng cũng có phần xót xa

-Làm sao em có thể tha thứ cho họ đây. Một lần tổn thương là quá đủ rồi, em không muốn tổn thương thêm lần nữa...- nó nói giọng pha chút ưu tư, mệt mỏi

-Xin lỗi-Bin nói giọng nghẹn lại

Nó không nói gì nữa, lại tiếp tục quay ra ngắm nhìn thành phố nhưng tâm trí nó lại rời bời, tâm trí nó không đặt vào cảnh vật đang ngắm mà dường như nó đang suy nghĩ một cái gì đó xa xăm lắm

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 17

Cũng đến lúc phải tha thứ cho bọn hấn nhỉ

Khi nó vừa đi ra khỏi cũng là lúc mọi người tụ tập đông đủ. Mặt ai cũng hiện rõ hai chữ “Thất vọng” to đùng. Cả lũ đang ngồi suy nghĩ vẩn vơ thì

-A...ra rồi-Kun hét to làm cả bọn suýt nữa thì “đột quỵ” vì giật mình

-Dở à, nghĩ được cái gì thì nói toẹt ra đi để người ta còn phát biểu ý kiến nữa tự nhiên hét lên-Kan nhăn mặt nói

-Tất cả lại đây-Kun vừa nói vừa ngoắc tay gọi cả bọn. Thế là 10 đứa chụm đầu vào nhau ban tán, xì xầm, cãi nhau, chửi lộn (t/g : *chen vào* cho nghe với mấy anh chị đẹp zai xinh gái như yêu quái ý nhằm hoàng tử, công chúa. Bọn hấn : Xùy...biến...chỗ người lớn đang nói chuyện trẻ con cấm xen vào nói leo...lượn đi cho nước nó trong*đuôi như đuôi tà*). Sau khi bàn bạc (chửi nhau thì có) kĩ lưỡng, cả bọn quyết định lên đường...về nhà (sax)

Trong khi cả bọn lên đường về nhà thì nó lại cũng Bin đến công ty nhà anh lao đầu vào công việc để quên đi thứ “cần quên”.

Cả bọn lúc này đã về đến nhà và bắt tay vào chuẩn bị (chuẩn bị cái gì t/g cũng chẳng biết nữa). Bọn hấn thì kéo nhau đi mua sắm (đi mua sắm hay chưa còn chưa biết). Còn bên mấy nàng nhà ta thì kéo nhau vào bếp. Thình thoảng người làm trong nhà còn nghe thấy tiếng rơi vỡ loảng xoảng. Trong phút chốc, căn bếp dưới bàn tay “ngọc ngà” của mấy nàng đã trở thành một “bãi chiến trường” khiến cho ai nhìn vào cũng tưởng vừa có bão cấp 11 giật cấp 12 vừa đổ bộ vào “đất liền”.

Sau một hồi “chén bay, chảo bay” thì mấy nàng nhà ta cũng cho ra được những món ăn thơm ngon do...mấy chị giúp việc nấu (t/g bó tay ạ). Sau khi bày món ăn ra đĩa xong cũng là lúc mấy chàng nhà ta đi mua quà về để “lấy lòng” chị Chun nhà ta.

Bọn hấn vừa đặt mông ngồi xuống ghế thì cũng là lúc nó cùng với Bin về. Nó vừa đặt chân vào nhà thì đã bị mấy nàng nhà ta cầm ta kéo đi không thương tiếc

-Chun à, ngồi xuống ăn thử món bọn mình nấu đi-Chin vừa nói vừa nhìn nó bằng đôi mắt cún con. Nó chậm rãi ngồi xuống, gắp thử miếng sườn xào chua ngọt của chị Chin nhà ta. Cả lũ hồi hộp nhìn nó đưa thức ăn vào miệng trong lòng thì “Con cầu mong ông trời, thức ăn đừng có bị làm sao”. Vừa dứt miếng thịt vào mồm thì nó bỗng khựng lại làm mấy nàng giật mình, còn mấy chàng nuốt nước bọt nghĩ “chẳng lẽ thức ăn dở tệ như vậy sao”

-Ngon- nó vừa nói vừa chậm rãi ăn miếng tiếp theo làm cả bọn thở phào nhẹ nhõm rồi lao vào ăn như điên

Ăn xong nó nhẹ nhàng rời bàn rồi đi lên phòng nhưng...chưa đi được nửa cầu thang nó đã bị Kun kéo đi ra vườn sau nhà. Nó vừa đi vừa bị hấn bịt mắt nên khó chịu nhưng vẫn ngoan ngoãn đi theo. Đến nơi, hấn bỏ tay ở mắt nó ra, trước mắt nó là một chiếc bánh Gato to đùng bên trên có chữ “Cho bọn anh xin lỗi” ở trên mặt, bên cạnh chiếc bánh là một hộp quà vừa vừa, được gói cẩn thận nhìn rất đẹp mắt

-Tha thứ cho bọn anh nhé-Kun

-Bọn anh biết lỗi rồi-Kin

-Đừng giận bọn anh nữa nhé-hấn

Nó nhìn bọn hấn, trong lòng dâng lên một cảm xúc khó tả, nó không biết phải làm sao. Nó sợ lại một lần nữa mang đến bất hạnh cho mọi người rồi chính mình lại bị một vết thương lòng rất lớn. Như nhận thấy thái độ do dự của nó, Bin đến, đặt tay lên vai nó như truyền thêm động lực giúp nó. Nó quay ra nhìn anh, trong đôi mắt tím kia như muốn nói “Có nên tha thứ không đây”. Bin nhìn nó cười hiền nói

-Anh nghĩ em nên tha thứ cho họ đi, bên em vẫn còn có bọn anh mà, hãy mở lòng ra, đừng ép mình sống trong cái vỏ bọc băng giá ấy nữa, nó không hợp với em đâu, hãy quay lại sống với chính con người thật của mình đi

-Nhưng...em...em...sợ lắm- nó nói đôi mắt giờ đã ngấn lệ

-Em còn do dự gì nữa, không có em bọn chị buồn lắm, quay về như ngày xưa được không, quay về con người thật của em và mãi là “Thiên thần” của chị nhé-Sam nói đưa tay ôm nó vào lòng. Còn nó ôm lấy cô mà khóc, mọi phiền muộn như được giải tỏa. Nó ngước đôi mắt tím long lanh đầm lệ nhìn mọi người nói,

-Mọi người tin tưởng em chứ

-Tất nhiên, bảo bối à, cho anh xin lỗi hôm trước vì quá tức giận nên anh nhất thời không kiềm chế bản thân cho nên...-Kun đáp ứng

-Không sao nhưng miễn mọi người tin tưởng em là được-nó nói nở nụ cười mãn nguyện

-Thôi chết, Chun, em mau mở hộp quá nhanh lên-Kin hốt hải khi nhớ ra chuyện quan trọng

-Hả, trong đây có gì-nó thắc mắc nhìn bọn hấn

-Mở ra thì biết hỏi nhiều-hấn bức mình

-Xí, chẳng- nó nhìn hấn nguyệt một cái rõ dài. Mọi người nhìn thấy thì cười tươi như bông khi thấy nó quay lại với chính con người của mình

Nó bước đến chỗ hộp quà, chậm rãi mở ra. "Meo...meo...meo", trong hộp là một chú mèo có bộ lông trắng, đôi mắt hai màu ngược lên nhìn nó xong rồi nhảy "phốc" vào lòng nó dụi dụi cái đầu vào tay nó. Nó nhìn thấy thì thái độ từ sững sờ rồi đến ngạc nhiên sau cùng là mừng rỡ ôm ngay chú mèo vào lòng mình mà vuốt ve

-Oa, mèo mấy anh mua hả, đẹp quá xá, nhưng giống con ở nhà anh Bin, anh Bin nhỉ- nó vừa nói vừa ngắm nghía con mèo. Bọn hấn nghe xong thì rón rén chuồn giống mấy thằng ăn trộm thực sự. Bin nghe thấy nó nói xong thì lập tức bay ngay đến bế con mèo lên xem. Con mèo thấy Bin thì nhảy "phốc" lên vai Bin. Bin chợt nhận ra lần trước có dẫn bọn hấn đến nhà để tham quan (hôm đấy không có bọn nó), Bin có đưa mèo cho bọn hấn bế, bọn hấn ai cũng khen nó đẹp liền nấn nỉ mang nó về nuôi nhưng không cho. Ai ngờ hôm nay...hazz, vào tận nhà Bin để trộm mèo nhưng có một điều anh thắc mắc đó là, con mèo đó thông minh như thế tại sao người lạ mà nó không cắn, cào nên quay ra hỏi các "phạm nhân" (t/g : nhìn đẹp zai sáng láng thế kia mà đi ăn trộm một con mèo à. Bọn hấn : thì sao, mi chưa từng chắc.t/g : hơ hơ hỏi ngu tất nhiên rồi, ta lương thiện thế này lại đi ăn trộm mèo bao giờ. Bọn hấn :Không phải tại mi thì ta đâu ra nông nổi này. T/g : ô hay lại nói ngu, không có ta thì bọn mi làm gì được như ngày hôm nay)

-Sao bắt được nó hay vậy-Bin hỏi mắt liếc sang con mèo đang lim dim ngủ trong lòng nó

-Xời tưởng gì, quá đơn giản, chỉ cần bảo với nó là : "Mèo con xinh gái nhưng bị nó cắn thế là bảo với nó mèo con đẹp trai, đi với ta, ta cho mi về với Chun bảo bối của ta, nó sẽ cho mi ăn sung mặc sướng, chứ ở với Bin nó sẽ cho mày ra đường hoặc không hôm trước Bin bảo với ta sẽ làm thịt mèo đấy". Thế là nó chẳng cần suy nghĩ nó đi luôn theo bọn tao- Kin vừa nói vừa tưởng tượng lại cái cảnh nịnh nọt con mèo trong đầu thì nghĩ

"Mèo mà khôn hơn người, đúng là chủ nào tởn này"

Bọn nó nghe xong thì ôm bụng cười, cười rũ rượi, con mèo đang lim dim cũng vênh tai lên nghe xong nghe rằng...cười (con bó tay mấy anh chị, dạ cả anh mèo nữa). Ngồi biệt thự lại một lần nữa lại nghe được tiếng cười giòn tan của mấy cô, cậu chủ. Tiếng cười trong trẻo không chút phiền muộn, họ cười sau bao sóng gió lại có thể bên nhau

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Tối hôm đó khi mọi người đã lên phòng còn mỗi mình nó và Kin ngồi dưới nhà xem World Cup (chị Chun nhà ta thích bóng đá lắm ạ), nó lẩn la ra hỏi Kin

-Anh Kin anh thích Chin của em à- nó hỏi mắt trông đều đều cộng gian gian

-Ồ...anh...anh không thích Chin-Kin chối phắt quay mặt đi tránh ánh mắt gian tà của nó

-Thật hả, haizz, tiếc thật, cái Chin nó có một anh đẹp zai để ý mai đi gặp mặt, haizz, anh không đi nhanh là mất vk như chơi đấy- nó thao thao bất tuyệt mặt tỏ vẻ tiếc nuối

-Hả, thiệt không làm sao bây giờ-Kin hốt hoảng khi nghe nó nói như vậy

-Ồ, thiệt, thế nên em hỏi lại lần cuối, anh có thích Chin không-nó nói trong lòng mừng thầm vì "cá đã cắn câu"

-À, có-Kin nói mặt đỏ ửng lên

-Lại đây-nó ngoắc tay ra hiệu Kin lại gần. Ngày mai thế này...thế nọ, bla bla...hiều chứ-nó nói

-Gật gật

-Thôi đi ngủ đây- nó nói rồi lấy điện thoại nhắn tin cho từng đứa một hẹn ở phòng Bin(trừ Chin và Kin) xong chạy tót lên phòng của Bin. Vừa đi vừa hát, mặt hí ha hí hửng, thỉnh thoảng lại cười một mình =.=

TẠI PHÒNG BIN

-Kế hoạch thành công mỹ mãn luôn- nó vừa nói vừa giơ ngón cái lên nói với mọi người

-Tiếp theo là lời được pama về-Bin

-Hừm, hay...-nó đang định nói thì điện thoại của nó reo

Một cơn mưa đi qua

Đề lại, những kí ức anh và em

Tìm em trong cơn mơ

Anh thần thờ

-A lo-nó

-Con gái hả, bố mẹ chuẩn bị xuống máy bay rồi, các con ra đón nhé-mama nó nhẹ nhàng

-Thiệt ha, hay quá con đang có chuyện muốn nói với mọi người, đang định gọi pama về, he he may quá khỏi cần, con ra ngay đây, đợi con một lát-nó nói một lèo rồi cúp máy cái "Rụp" chưa đề đầu kia nói thêm một câu nào. Nó quay qua mọi người mặt vẫn thộn ra một đồng, nói

-Hay quá mọi người ơi,pama đang chuẩn bị xuống máy bay rồi, hura, đi đón pama thôi-nó hí hửng nói với mọi người xong chạy vào thay quần áo. Còn bọn hần nghe xong thì cũng quay qua nhìn nhau rồi hú hét âm lên như kiêu mới trốn trại, xong đưa nào đưa nấy về phòng thay đồ

TẠI SÂN BAY

-Sao, pama lâu thế-Kin than thở

-Mỗi chân quá, Bin ơi công em đi Bin-nó nhõng nhẽo, xong nhảy tót lên lưng Bin luôn

-A, pama kìa. Pama, bọn con ở đây-Chen hét to

-Chúng cháu chào bác-bọn hần lễ phép

-Ừa, pama cũng về đây luôn hả-Kin ngạc nhiên khi thấy cả bố mẹ hần và anh đều về

-Ồ, đây là bạn của pama-mẹ Kin giới thiệu

-Hello, pama-nó đang trên lưng Bin nhảy tót xuống chạy đến ôm lấy các pama

-Con bé này, lớn rồi mà cứ thích nhõng nhẽo- mama hần ôm nó cười hiền. Hần nhìn thấy cảnh đấy phải gọi là sốc vì, pama hần còn chưa bao giờ làm thế với hần đăng này...

-Oa, có cả pama anh nữa này Bin-nó quay lại vẫy vẫy Bin

-Con chào pama, chào các bác-Bin lễ phép

-Thôi về nhà nào, đứng từ nãy đến giờ pama mỗi chân quá-mama Bin nói làm cả bọn sực nhớ ra là đang đứng ở sân bay (bó tay). Thế là mọi người kéo nhau lên xe, lên xe nó tíu tít kể kế hoạch cho các pama nghe, nghe xong, cả bọn cùng nhìn nhau cười nham hiểm.

Sáng hôm sau

-Chuẩn bị xong hết chưa, Kin- nó nói

-Ồ, xong rồi, anh đi đây mà cầm em đi theo nghe chưa-Kin nhìn nó, dặn dò

-Rồi, khổ quá nhấc bao nhiêu lần rồi-nó nhăn mặt nhưng trong lòng nghĩ

"Cầm ta, ta vẫn cứ đi làm gì được nhau ha ha mình quả là thông minh"

Sau khi Kin đi nó lên lút vào phòng nằm ngủ, Chín thì sau khi nhận được tin nhắn của Kin thì cũng lên lút đi ra sợ làm bọn nó tỉnh giấc. Nó với Chen thấy Chín đã đi thì vùng dậy nhìn nhau cười nham hiểm. Bọn nó và bọn hần bám đuôi cặp đuôi kia đến một bãi biển, trên có một hình trái tim và ở trong có một chiếc bánh gato do chính tay anh Kin nhà ta làm tặng cho chị Chín.

-Chín à, anh có điều này muốn nói với em, anh...anh yêu em, em có đồng ý làm người yêu anh không-Kin nói lúc đầu ấp úng nhưng lúc sau nhìn thẳng vào mắt Chín nói không chút sợ sệt.

-Em đợi câu nói này của anh lâu lắm rồi đó-Chín nói nhìn Kin đầy hạnh phúc. Nghe xong câu nói của Chín, Kin hạnh phúc ôm lấy Chín xoay một vòng

sau đó trao một nụ hôn thắm thiết. Còn bọn nó thì núp sau cái thuyền, chen lấn xô đẩy. Nó chịu trách nhiệm quay phim cho các pama ở nhà xem nên được đứng gần nhưng người chen người thế là cả bọn...ngã trông lên nhau. Nghe tiếng động, hai nhân vật chính của chúng ta quay ra, thì thấy bọn nó, mắt tròn ngược lên như kiểu sắp ăn tươi nuốt sống

-Mấy người làm gì ở đây-Chin và Kin đồng thanh rít từng chữ

-À, em, em đi dạo quanh bãi biển ý mà hi hi, em đi trước đây- nó nói xong cả lũ vất chân lên cỏ chạy còn hai nhân vật chính thì đuổi theo. Tiếng cười đùa vang vọng khắp bãi biển, hình ảnh này tạo nên một khung cảnh tuyệt đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quầy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19

Sáng hôm sau cả bọn lại tung tăng tới trường, riêng Kin và Chin thì lúc nào cũng kè kè với nhau như hình với bóng, hờ ra một tý là vk vk ck ck làm cả bọn nghe mà buồn ối. Nhưng cái tai của bọn nó vẫn chưa được yên khi nghe những lời mật ngọt chết ruồi ấy mà còn “vĩnh dự” được nghe thêm cả bài ca “chém nhau” của hai anh chị Kan và Chen. Trá là thế này:

_Chị Chen nhà ta xuống căn-tin mua một gói snack to ụ lên lớp để vừa xem phim vừa ăn nhưng khi vừa lên lớp cô lại có tý việc thế là vứt gói snack trong ngăn bàn. Chẳng hiểu ma xui gì mà anh Kan nhà ta vừa ngồi vào bàn đã thấy có gói snack thế là lôi ra tèm luôn chẳng cần hỏi ý kiến (tự nhiên như ruồi). Một lúc sau thì chị Chen về, không thấy gói snack đâu liền quay qua hỏi Kan :

-Anh có thấy gói snack của tôi đâu không

Kan quay ra nhìn Chen chớp chớp đôi mắt, trả lời một cách ngon ơ

-Gói snack đấy là của cô hả, tôi ăn rồi

Chen chỉ cần nghe thấy thế, bây giờ máu đã dồn lên não, trên đầu bốc khói, mặt hầm hầm, bọn nó nhìn thấy cũng khiếp sợ chứ đừng nói là Kan. Chen quay qua trừng mắt nhìn Kan

-Anh đã hỏi ai chưa mà dám ăn-Chen gằn giọng nói vừa đi ra chỗ của Kan đang ngồi, người tỏa ra sát khí, đến nó còn không dám đến gần (biết sự lợi hại của Chen chưa)

-Tôi thấy thì tôi lấy ăn thế thôi, hỏi nhiều, tốn nước bọt chết sớm-Kan vẫn chưa hay biết đến ánh mắt giết người của Chen mà vẫn tỉnh bơ trả lời càng làm cho nhỏ tức thêm

Chen nghe thấy thế thì nở một nụ cười “cực tươi” với Kan sau đó thì nói bằng một giọng hết sức dịu dàng nhẹ nhàng

-Ừ, cậu cứ ăn tự nhiên nhé, ăn xong thì...CHẾT với tôi

Anh Kan nhà ta bây giờ mới thấy sát khí ngùn ngụt ấy, nuốt khan nhìn sang Chen, ánh mắt cúm con, long lanh, nói

-"Chị" Chen à, "em" biết lỗi rồi, "chị" tha cho "em", "em" lỗi đại

Chen nghe xong câu đấy "lại" nở một nụ cười "hiền" nói

-Vậy hả...

Kan nhà ta thấy vậy thì càng sợ, nói lắp luôn

-V...vâng...vâng

-Này thì lỗi đại, này thì không hỏi ai mà dám ăn snack của ta, này thì...-mỗi câu này thì của Chen là một cú đá, đập, đâm, đánh

Bọn nó nhìn thấy cũng sợ trong đầu ai cũng hiện lên chung một suy nghĩ "Lần sau đừng đại mà đụng đến con này". Thế là tiết hịch trôi qua một cách nhẹ nhàng toàn mùi thuốc súng.

ĐẾN CUỐI GIỜ

Tại cửa lớp của bọn nó, có một cô ả bề ngoài khá ưa nhìn đứng ở cửa lớp bọn nó. Cô ả vừa thấy Kan đã tíu tíu chạy lại ôm chầm lấy cậu. Cả bọn nhìn thấy ai cũng rất ngứa mắt đặc biệt là ai kia vừa ngứa mắt vừa ghen tức

-Anh Kan, hết một tuần rồi, anh cho em xem người yêu của anh đi- ả nói bằng chất giọng nhão nhột

-À, bạn gái anh...-Kan đang trong tình trạng bất động vì thật sự anh quên bếng mắt

Thấy tình trạng ấp úng của Kan, ả ta nở một nụ cười đắc thắng nói

-Anh thua rồi, thật sự thì anh không có bạn gái thật sự, anh sẽ phải làm bạn gái của em

Kan nghe thấy thế thì càng lúng túng, đang không biết phải làm sao thì cậu sực nhớ ra sự hiện diện một người có thể giúp cậu

-Không tôi không thua, chỉ là tôi đùa cô một lát thôi, tôi có người yêu rồi và cô ấy xinh hơn cô gấp trăm gấp ngàn lần- vừa nói vừa kéo tay Chen lên

Cô ả nhìn thấy Chen thì lấp bắp, cố hét lên để phủ định đây không phải là sự thật

-Anh...anh...nói dối đây không phải là bạn gái anh chắc anh thuê người ta ở quán bar thôi chứ gì

Tất cả mọi người nghe thấy thế thì tức giận định xông lên tát cho cô ả một bạt tai nhưng bị Kan ngăn cản. Kan nhìn thẳng vào mắt ả, khóe môi vẽ lên một nụ cười tươi nói

-Cô không tin sao vậy bây giờ tôi sẽ chứng minh cho cô thấy, đây đích thực là người con gái tôi yêu thật lòng- vừa dứt lời cậu kéo Chen lại gần mình đặt lên môi nhỏ một nụ hôn. Cả bọn nhìn thấy ai cũng nín thở, mắt mở to hết cỡ như không tin. Riêng cô ả thì vừa tức vừa xấu hổ nên đã bỏ đi.

Còn Chen sau khi bị Kan hôn thì tức giận tát cho Kan một bạt tai rồi bỏ chạy. Cả bọn định chạy đi tìm nhưng bị nó và Chin cản nên để Kan đuổi theo.

Nhỏ cứ chạy mãi, chạy mãi không biết mình đang ở đâu thì dừng lại. Ở trước mặt nhỏ là một con sông, bên cạnh có cây đa to. Nhỏ ngồi dựa lưng vào thân cây đa, bó gối rồi úp mặt khóc. Kan đuổi theo nhỏ đến nơi thấy nhỏ đang khóc liền lặng lẽ đi tới ngồi cạnh nhỏ an ủi

-Tôi xin lỗi, tôi đã làm em buồn rồi, nhưng tình cảm tôi dành cho em là thật lòng, nếu em không thích tôi, thì tôi sẽ không làm phiền em nữa

Kan nói xong đang định đứng dậy quay lưng bước đi thì Chen bất ngờ ngẩng mặt lên nói

-Tại sao anh lại đối xử với tôi như thế, anh có biết tôi đau thế nào không? Anh nói anh yêu tôi nhưng đôi môi này đã hôn biết bao nhiêu cô gái, vì thế anh không thuộc về tôi

-Không, em sai rồi, đôi môi này chỉ dành cho người tôi yêu thôi, tôi không bao giờ dành nó cho ai khác ngoài người con gái tôi yêu. Vì thế nụ hôn lúc này là nụ hôn đầu tiên của tôi và nụ hôn đó tôi dành riêng cho em thôi. “Người con gái của anh” (t/g viết cũng thấy sến quá). Em đồng ý làm bạn gái của anh nhé. Anh thích em- Kan nói không chút sợ hãi nhìn thẳng vào đôi mắt của Chen

-Em xin lỗi, em...em không thích anh...mà em yêu anh anh-Chen nói đôi môi vẽ lên nụ cười hạnh phúc. Kan nghe thấy Chen thấy thế nhảy cẫng lên sung sướng hét to

-“EM MÃI MÃI LÀ CỦA ANH THÔI, CHEN À”

He he xin mời môm mama mới cho chơi

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

TỐI TẠI PHÒNG KHÁCH NHÀ NÓ

-Chị à, chị à, em tìm được thông tin người đã giết anh ấy rồi-Jun vừa nói vừa hớn hờ chạy lại chỗ nó tíu tít khoe chiến công

Sam thấy thế bĩu môi, nhìn Jun nói

-Điều tra được mỗi một tý mà đã khoe khoang hớn hờ rồi

Jun nghe thấy Sam nói móc mình liền quay qua đắp lại luôn

-Hừ, còn hơn người không làm được tích sự gì lâu lâu- vừa nói vừa trêu tức

-Mì...mì- tức nghẹn họng

-Thôi, im đi, Jun đọc được kết quả điều tra cho chị nghe- nó nói khuôn mặt gờ đả lạnh băng không cảm xúc. Cùng lúc đó bọn hấn vừa đi vào nghe được mang máng điều tra gì đó nên đã xông vào hỏi ngay tức khắc

-Điều tra gì vậy, cho tham gia với- cả bọn hóng hót tới chỗ nó hỏi

Jun và Sam quay qua nhìn nó

-Có nên cho bọn họ biết không ?

Nó nghe câu hỏi rồi đắm chiêu suy nghĩ (làm như đang phá án ý) rồi cuối cùng quảng cho cả bọn một câu cộc lốc nhưng xúc tích

-Không

Cả bọn nghe xong thì thất vọng ê trề nhưng trong đầu cả bọn đang hướng tới cùng chung một suy nghĩ

“Không cho ta sẽ năn nỉ đến khi nào cho mới thôi”

-Tại sao bà không cho tụi tôi biết, bà có việc gì giấu bọn tôi à- Chen hỏi đôi mắt xoáy vào tâm can nó như muốn nhìn thấu. Nhưng nó là ai chứ, nó không tránh né ánh mắt đó mà ngược lại không chút sợ hãi, do dự nhìn thẳng vào đôi mắt của Chen, buông ra câu trả lời như cũ nhưng vẫn đầy đủ và xúc tích

-Không

Chin nghe thấy vẫn câu trả lời ấy thì phần nộ đứng lên nhìn thẳng vào đôi mắt tím lạnh lẽo của nó

-Tại sao, là bạn thân của nhau như vậy mà bà còn muốn giấu bọn tôi ư?

-Vì là bạn thân nên tôi mới không nói cho bà biết, bà hiểu không, tôi sợ bà bị thương, bị nguy hiểm nên tôi mới không thể nói cho bà biết- nó hét lớn, quay mặt đi kiềm chế nước mắt trào trào. Tâm trạng của nó lúc này rất hỗn loạn. Nó sợ mọi người bị thương vì nó, sẽ mãi mãi ra đi vì nó. Nó không muốn nhìn thấy người nó yêu thương lần lượt ngã xuống vì nó, thật sự không muốn

“Bốp”- âm thanh khô khốc vang lên. Mọi người đều nín thở nhìn theo đôi bàn tay thon dài đang yên vị trên mặt nó. Người tát nó không ai khác ngoài Chin. Khi nghe những lời nói của nó, cô biết nó nghĩ gì, làm bạn với nó bao nhiêu năm chẳng lẽ cô lại không hiểu nổi tâm trạng của nó. Nó- đối với mọi người là một con người mạnh mẽ cứng rắn nhưng thực chất không phải, nó- thực chất chỉ như một bông hoa thủy tinh, trong sáng, mỏng manh nhưng cũng dễ vỡ và dễ tổn thương. Cô quay qua nhìn nó, đối diện với mặt nó, ánh mắt cô lúc này còn băng giá hơn ánh mắt của nó, nhưng nếu tình ý đôi mắt đó xen lẫn với ánh nhìn yêu thương, đau xót.

-Tôi biết là bà sợ bọn tôi bị thương nhưng nếu bà bị thương thì sao, lúc đấy bà có cảm nhận được rằng bọn tôi cũng đau như lúc bà nhìn thấy bọn tôi bị thương không? Tại sao, đã là bạn bè thì phải đồng cam cộng khổ với nhau chứ, chẳng lẽ bà không hiểu sao? Cái tát lúc này là giúp bà tỉnh ra, nhưng nếu bà vẫn cố gắng ngoan cố thì lần này không chỉ là một cái tát nữa đâu mà từ bây giờ chúng ta SẼ KHÔNG CÒN LÀ BẠN NỮA- Chin nói, nắm chũr cuối cùng gằn lên.

-Im lặng...không gian...thời gian như ngưng lại

1p

2p

5p

-Cảm ơn- tiếng nói phát ra từ trong miệng nó khiến ai cũng ngạc nhiên khi thấy nó không những trách móc mà còn cảm ơn

-Cảm ơn đã giúp tở tỉnh ra và thành thật xin lỗi bà nhiều lắm vì đã không hiểu tâm trạng của cậu mình thật ích kỷ- nó vừa nói vừa quay qua ôm lấy Chin và Chen. Bỗng hấn quay qua

-Thế bọn tôi được biết chuyện gì đang xảy ra rồi đúng không (vô duyên)

-Mọi người lên phòng tôi đi, ở chỗ này nói không tiện lắm- nó vừa nói vừa quay gót bỏ vào phòng. Bọn hấn sau khi tiếp thu xong thì cũng lon ton chạy theo sau.

TẠI PHÒNG NÓ

Bọn hấn bước vào phòng nó, trong phòng chỉ có chủ đạo là màu trắng và tím đơn giản, nhưng điều làm bọn hấn đáng chú ý nhất là khung ảnh to bằng cả bức tường được khăn che lại. Sau khi ôn định chỗ ngồi, nó mới quay qua nói với cả đám

-Tôi đã tìm được người giết hại anh ấy năm xưa rồi

-“anh ấy” là ai vậy- Kan tò mò hỏi

Nó thờ dài nói

-Anh ấy đã từng là người yêu tôi nhưng trong một lần làm nhiệm vụ anh ấy đã đỡ đạn thay tôi nên... đã không còn nữa rồi- giọng nói nó buồn và trầm hẳn đi- Mọi người đang thắc mắc vì sao chỗ kia được che đi đúng không, nếu mọi người đã nghe tôi kể rồi thì tôi sẽ cho mọi người xem hình của anh ấy- vừa nói nó vừa đưa tay lên kéo chiếc khăn trùm xuống để lộ ra một tấm ảnh tuyệt đẹp làm ai nhìn cũng phải ngẩn ngơ.

Trong hình là một cô gái(nó) xinh đẹp tuyệt trần chụp với một chàng trai có khuôn mặt tuyệt mỹ, mái tóc màu vàng như nắng càng làm khuôn mặt của anh trở nên nổi bật chứ không làm nó chìm đi chút nào. Hình ảnh hai người chụm đầu vào nhau dơ tay lên tạo thành hình trái tim cùng nở một nụ cười hạnh phúc như làm cho mọi vật xung quanh lu mờ đi vì vẻ đẹp như thiên thần ấy.

Nếu so sánh hẳn với anh ấy thì anh ấy có phần nhỉnh hơn hẳn một tý. Chỉ một tý thôi. Nếu nói anh ấy có vẻ đẹp thiên thần thì hẳn lại mang vẻ bề ngoài của một ác quỷ. Hẳn nghe nó nói lại mà lòng nhói đau, trong thâm tâm hẳn hiện giờ đang rối loạn “Phải chăng mình đã yêu em”

-Thôi Jun đọc thông tin về hẳn ta đi- nó nói phá tan sự im lặng

-Ok. Hẳn tên thật là Đinh Bảo Lâm, bang chủ bang Bạch Hồ chuyên đối đầu với bang ta. Hiện tại thì hẳn có một lực lượng quân đông đảo do chính bang hẳn thu tóm và kết nạp lại. Là chủ tịch tập đoàn đứng thứ 10 trên TG. Công ty ông ta chuyên buôn lậu hàng trắng, vận chuyển vũ khí trái phép... Ông ta là một người không từ thủ đoạn để đạt được mục đích của mình. Ông ta đứng được trong cái Top 10 tập đoàn lớn nhất TG là vì ông ta đã ăn cắp các phần mềm quan trọng của các tập đoàn khác khiến tập đoàn đó sụp đổ rồi mua với giá rẻ xong sáp nhập vào tập đoàn của mình. Hiện nay mục tiêu của ông ta là các tập đoàn của chị Chin, Chen, anh Kan, anh Ken và có thể là cả tập đoàn của nhà chị nữa- Jun nói một lèo

Sau khi nghe Jun nói xong cả bọn rơi vào trạng thái suy nghĩ, mọi người ai cũng đang một cách dăm chiêu. Bỗng nó quay ra chỗ Jun

-Gửi thư khiếu chiến với bang Bạch Hồ cho chị. Mọi người có đồng ý giúp tôi không? Nếu mọi người không muốn thì tôi không bắt ép đâu

Cả bọn không cần suy nghĩ mà gật đầu cái “Rụp”

-Vậy được rồi. Trước tiên chúng ta sẽ tiêu diệt bang của ông ta trước, sau đó mới đến công ty ông ta. Chúng ta không được giết ông ta mà hãy để ông ta sống và nếm trải nỗi đau sống không bằng chết- tòa ra sát khí

-Ok, bây giờ tôi sẽ dẫn mọi người đi chuẩn bị đồ- Sam hiểu ý nó đưa mọi người xuống tầng hầm của ngôi nhà. Cả bọn ai cũng ngạc nhiên vì nơi đây toàn những trang thiết bị tân tiến nhất, toàn vũ khí có 1 0 2 do chính tay nó thiết kế. Đây là nơi kẻ cả Chin và Chen cũng chưa từng được xuống.

-Rồi, mọi người hãy chọn cho mình những món đồ thích hợp mình để tham gia trận chiến này- nó nói lớn đủ để mọi người nghe. Cả bọn nghe xong thì háo hức vui mừng vì có vũ khí mới lại độc nữa chứ(=.=). Đầu tiên là Sam, Chin và Chen, ba người đi đến tủ đựng những chiếc kim châm siêu nhỏ có thuốc kịch độc khiến cho con người ta khi bị trúng sẽ không chết ngay mà lúc đầu sẽ chỉ ngứa đi sau đó trong vòng một giờ không có thuốc giải thì cơ thể sẽ bị tàn phá, tiêu hủy một cách nhanh chóng. Trên TG này người có thuốc giải chỉ có bọn nó vì đây chính là một trong những loại thuốc kịch độc mà nó chế ra (uầy còn nữa á). Tiếp đến là Kan và Kun. Kan thì chọn cho mình hai cây kiếm được thiết kế rất đặc biệt. Trên thân cây kiếm được khắc những đường nét rất điêu luyện, làm cho cây kiếm trở nên nổi bật. Không những vậy cây kiếm còn được nó làm ra bằng một hợp chất có thể cắt làm đôi vũ khí đối phương. Nói tóm lại cây kiếm mà Kan chọn là cây kiếm siêu chắc bền chưa có cây kiếm nào có thể làm gãy nó. Bên cạnh Kan là Kun, anh đang say sưa ngắm nghía bộ phi tiêu bằng đá trong suốt trên có khắc chữ Kun rất đẹp. Chiếc phi tiêu được nó thiết kế rất nhỏ, gọn, mỏng. Thoạt nhìn ai cũng tưởng chiếc phi tiêu đó rất dễ vỡ nhưng thực chất không phải, chiếc phi tiêu đó được nó làm bằng một loại đá rất cứng (do nó chế tạo), tuy ai nhìn cũng thấy nó nhỏ nhưng thực chất nó có lực sát thương cực kỳ cao. Chỉ cần chiếc phi tiêu sượt qua tay cũng đủ làm người ta đau như bị dao cứa mạnh(kinh). Tiếp đến Tiểu Quỷ, cả ba cùng chọn cho mình những chiếc côn bằng vàng siêu cứng. Chỉ cần bị côn đập chúng ắt hẳn chỗ đó sẽ gãy xương là nhẹ bằng không thẳng nào ngu mà bị chiếc côn đó vào mặt thì đến phẫu thuật thẩm mỹ cũng chưa chắc có lại được khuôn mặt cũ. Trong khi Tiểu Quỷ đang thích thú mùa may loạn xạ món đồ mà mình mới “tậu” được thì Kin đang ngắm nghía xem xét chiếc roi da. Chiếc roi da ở đây cũng được nó thiết kế khá đặc biệt, tuy nhìn thấy nó đơn giản nhưng thực chất nó là một món đồ vô cùng nguy hiểm mà không phải ai cũng có thể dùng nó một cách thuần thục. Trên chiếc roi da được gắn vô số chiếc kim châm thuốc kịch độc mà mắt thường không thể nhìn thấy những chiếc kim đó được. Cuối cùng là đến nó, hẳn và Bin, ba người bước đến chỗ khu để súng. Bin liếc ngang liếc dọc xong dừng lại ở chỗ tủ có để một cặp súng mạ vàng được khắc hình một đôi cánh thiên thần bên cạnh khắc chữ Angel. Chiếc súng này là của người ấy của nó tặng cho Bin nhưng Bin không dùng cho nên đã nhờ nó giữ hộ. Không ngờ, đến bây giờ anh lại có dịp dùng đến nó. Kế bên Bin là Ken, hẳn đang say sưa ngắm một khẩu súng cùng màu với súng của Bin nhưng trái ngược với họa tiết đôi cánh thiên thần được khắc trên súng của Bin thì trên khẩu súng của hẳn được khắc hình đôi cánh ác quỷ bên cạnh là chữ Devil. Lúc đầu hẳn nhìn cây súng này, hẳn đã có cảm giác, chiếc súng này được tạo ra như để dành riêng tặng mình vậy. Cuối cùng là đến nó, nó đi đến bên chiếc súng màu trắng lạnh lẽo, nằm đơn độc ở một góc cầm lên thôi phù một lớp bụi mỏng bám trên cây súng. Chiếc súng tuy chỉ có độc một màu trắng lạnh lẽo nhưng bông tuyết được khắc trên đầu chiếc súng quả thực rất đẹp. Bông tuyết được thiết kế rất mỏng, sử dụng đá trong suốt để làm. Ngoài ra trên thân cây súng được khắc chữ Snow hai bên là đôi cánh thiên thần màu đỏ làm nổi bật lên chữ được khắc. Đặc điểm của cây súng của ba người đó là cây súng có thể nhận dạng được chủ nhân của mình thông qua dấu vân tay, chưa hết, nó còn một tính năng siêu việt đó là có thể biết được đích nhắm mà chủ nhân mình cầm muốn bắn. Cây súng có khả năng bắn một cách chuẩn xác 101% mà chỉ cần người cầm súng nghĩ đến nơi, người muốn bắn.

Sau khi cả bọn đã chọn xong vũ khí, trang thiết bị thì quay ra, trông mặt ai cũng háo hức vì được có vũ khí mới đã thế lại được nó thiết kế cho bộ quần áo siêu đẹp. Ai cũng mong đến ngày tuyên chiến để có thể sử dụng vũ khí mới.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 21

Cuối cùng, trận chiến bọn nó mong đợi cũng đã đến. Đúng 11h45' bọn nó có mặt đông đủ dưới phòng khách, ai cũng mặc trên người những bộ đồ do nó thiết kế, nhìn tất cả chỉ có một màu đen đúng chất của những bang chủ, bang phó đứng đầu thế giới ngầm. 5p sau, nó xuất hiện, mặc trên mình bộ đồ sát thủ màu trắng ôm sát cơ thể khoe lên những đường cong chết người. Mái tóc được tết chắc chắn dài ngang eo, khuôn mặt xinh đẹp được che đi bởi chiếc mặt nạ màu trắng có đôi cánh thiên thần màu đỏ để lộ đôi mắt màu tím trong veo nhưng lạnh đến rợn người. Trông nó bây giờ mới thật sự là Ice Angel-sát thủ đứng thứ 1 TG. Bọn hắn nhìn nó ai cũng đờ mắt 20s kể cả Bìn

Đúng 12h bọn nó có mặt tại điểm hẹn. Điểm hẹn được bên ông ta chọn, nơi ông ta chọn đó là nơi khi xưa nó đã mất đi người nó yêu nhất.

Bên lão Lâm mang theo khoảng 500 người, đứng đầu là lão, kế bên là hai trợ thủ đắc lực. Thấy bọn nó đến ông ta dờ giọng mỉa mai

-Ồ, thật vinh dự cho ta được Ice Queen, người đứng đầu TG ngầm đây tiếp đón, nhưng chẳng hay ta có gây thù chuốc oán gì đến “đại tỷ” đây

Nó nhìn lão nhếch mép cười khinh bỉ

-Ông quên tôi nhanh vậy sao, đừng giả nai nữa, thật kinh tởm

-Chẳng lẽ mày là con nhóc suýt chết năm đó- hắn ta giật mình trên khuôn mặt thoáng chút sợ hãi

-Trí nhớ ông thật không tồi, tôi đến để trả thù nợ cũ đây- nó nói giọng đầy ngiên

Ông ta nghe vậy nhưng vẫn cố ra vẻ bình thường, cười lớn

-Ha ha ha, chỉ với 12 người chúng mày mà đòi đấu với hơn 500 người bọn tao sao

Nó không nói gì chỉ rút khẩu súng dắt bên hông bắt hai phát làm hai tên trợ thủ của hắn chết không kịp ngáp, xong quay ra nhìn ông ta cười khẩy

-Đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà

Hắn ta ngiên rằng, nhìn nó gằn giọng

-Chưa biết ai đâu, ta sẽ cho bọn mi đoàn tụ với thằng ***** đó. Bọn bay đâu lên giết chết bọn nó cho tao riêng con nhỏ kia bắt sống nó, ha ha ha

Dứt lời, bọn đàn em hơn 500 người của lão Lâm xông lên quyết đấu với bọn nó. Bọn nó không nói gì chỉ nhìn vào mà mấp máy môi hai chữ “Game start”. Bọn nó xông lên không chút sợ hãi, trên môi còn nở nụ cười thích thú. Bọn nó đi đến đâu máu chảy đến đó, máu vấy lên người, lên quần áo, mặt mũi nhưng điều đó càng khơi dậy dòng máu ác quỷ trong con người bọn nó.

Sau gần 30p tên “gan lì” cuối cùng cũng ngã xuống, nó quay ra nhìn lão, trên môi nở nụ cười nửa miệng nói

-Ông nghĩ sao khi coi thường Ice Queen này, nếu giết Ice Queen này đơn giản như thế thì tôi làm sao tồn tại trong cái thế giới ngầm này được

Ông ta sau khi chứng kiến cảnh bọn nó lần lượt hạ đo ván đàn em của ông thì trong lòng không khỏi sợ hãi, mặt mày xanh lét nhìn nó, van xin

-Làm ơn tha cho tôi, tha cho tôi đi tôi sai rồi

Nó nhìn lão cười nửa miệng, mỉa mai

-Hừ, sao lúc nãy mạnh miệng lắm cơ mà, đòi giết cả tôi cơ đấy

-Làm ơn, tôi sai rồi, xin cô tha cho tôi, giết tôi đi- lão quỳ xuống dưới chân nó van xin. Nó không nói gì, dùng chân hất ông ta ra rồi ngồi xuống dí mặt mình vào mặt ông ta nói

-Làm sao tôi có thể tha cho ông dễ dàng được khi ông cướp đi người tôi yêu thương, tôi sẽ bắt ông trả giá, tôi sẽ làm cho ông sống không bằng chết. Nói rồi nó quay gót đi về phía bọn hắn, nhưng chưa đi đến nói thì lão ta rút súng từ trong túi áo ra và

Bằng...

Cẩn thận...

Phịch...

Không...

Một thân ảnh đã ngã xuống, máu chảy ướt cả một khoảng, lênh láng khắp nơi.

Bàng hoàng...

Sững sờ...

Tức giận...

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

Bằng...

Cẩn thận...

Phịch...

Không...

Một thân ảnh đã ngã xuống, máu chảy ướt cả một khoảng, lênh láng khắp nơi.

Bàng hoàng...

Sững sờ...

Tức giận...

Mọi người ai cùng sững sờ bởi người bị thương không phải là nó mà là...hắn. Phải, hắn đã đỡ đạn cho nó. Còn nó, từ khi nhìn thấy hắn ngã xuống vì đỡ đạn cho nó, nó không những sợ mà còn rất tức giận, nó sợ bởi một lần nữa, một người nó yêu thương sẽ không còn ở bên nó. Đôi mắt nhìn về phía lão già đó, đôi mắt không còn là màu tím lạnh lẽo, băng giá nữa mà thay vào đó là đôi mắt đã chuyển thành màu đỏ- màu của máu, của sự chết chóc.

Ông ta khi thấy ánh mắt chết chóc của nó thì giật mình, mồ hôi con, mồ hôi mẹ thì nhau chảy xuống, mặt tái xanh. Lão ta biết mình đã làm một chuyện sai lầm nhất kể từ khi sinh ra đến giờ. Nó hướng đôi mắt căm thù nhìn ông ta, tay phải rút súng bắn vào hai tay, hai chân khiến nó vĩnh viễn không thể cử động được. Ông ta khụy xuống, mắt mở lớn nhìn nó, hơi thở yếu đi. Nó nhìn thấy cảnh đấy thì nhếch môi cười cay độc rồi chạy qua chỗ hắn, ôm lấy thân thể to lớn của hắn, những giọt nước mắt cứ thì nhau rơi trên khuôn mặt xinh đẹp ướt đầm chiếc áo hắn đang mặc. Hắn nhìn nó, mỉm cười gượng, đôi môi tái nhợt mấp máy hai chữ

-Đừng...khóc

Nó vẫn thế, vẫn ôm lấy hắn khóc nức lên, đau xót nói

-Tại...sao...tại...sao...anh...lại...đỡ...cho...em...hà, anh ngốc lắm

Hắn nhìn nó mỉm cười dịu dàng, đưa tay lên lau những giọt nước mắt dính trên khuôn mặt nó, yếu ớt nói

-Vì...vì...tôi...yêu...em...nhiều...lắm- nói xong hắn nhắm mắt ngất trong vòng tay của nó. Thấy hắn ngất, bọn nó nhanh nhanh chóng chóng đưa hắn đi bệnh viện. Mọi người nhìn nó mà xót xa, ai cũng thấy thương cho nó. Bìn vì không muốn nó kiệt sức nên đánh vào gáy nó cho nó ngất. Bê nó trên tay, anh nhìn nó đau khổ. Tại sao, một cô bé dễ thương, đáng yêu và trong sáng kia lại bị cuốn vào những vòng xoáy của thù hận, lại bị những nỗi đau quá lớn. Liệu vết thương kia có được hàn gắn hay chỉ thêm những vết thương mới.

Thời gian cứ thế trôi qua, hắn đã vào đơ được 5 tiếng nhưng vẫn chưa có chút tín tức gì về hắn. Nó cũng dần tỉnh dậy, nhìn thấy mình đang trong lòng Bìn, ngơ ngác nhìn xung quanh, sau đó mới chợt nhớ ra gì đó lại cuống cuống quay vào hỏi Bìn, khuôn mặt hiện rõ sự lo lắng mà trước đây anh chưa từng thấy nó như vậy ngoài người đó.

-Bìn, Ken sao rồi, vẫn ổn chứ

Bìn nhìn nó lắc đầu nói

-Đã 5 tiếng rồi, bác sĩ vẫn chưa ra

Nó nghe thấy thế chán nản thất vọng, tinh thần nó suy sụp hẳn đi, trong lòng đau nhói. Đau! Đã từ lâu nó không còn biết đau là gì nữa. Nó cứ ngồi thê mịch kệ mọi người có khuyên ngăn nó vẫn vậy. Đã thêm 2 tiếng trôi qua mà vẫn không thấy bác sĩ đi ra. Mọi người vẫn kiên nhẫn đợi

Ting

Cánh cửa cuối cùng cũng đã mở ra. Vị bác sĩ già đi ra với vẻ mặt u sầu, nhìn bọn nó mà không nói nên lời. Cuối cùng lấy hết can đảm nói

- Xin... lỗi... chúng... tôi... đã... cố... gắng... hết... sức nhưng vì bệnh nhân mất nhiều máu nên đã không qua khỏi. Mọi người hãy vào nhìn mặt người nhà lần cuối đi

Tất cả bọn nó nghe, ai cũng khóc òa lên, Sam, Chin và Chen úp mặt vào ngực ba chàng khóc nức nở. Riêng nó từ khi nghe xong lời bác sĩ nói, tai nó như ù đi. Nó lắc đầu cố xua đi lời nói vừa rồi của bác sĩ, chạy vào phòng như cổ phủ nhận rằng hân chưa chết. Nó bước vào, hình ảnh đầu tiên đập vào mắt nó là hân đang nằm trên giường, cả người bị phủ lên bằng chiếc khăn trắng. Run rẩy kéo chiếc khăn xuống, đập vào mắt nó khuôn mặt hân. Chiếc mũi cao, da trắng, đôi mắt vẫn thường ngày liếc nhìn trộm nó mà sao hôm nay lại nhắm vào. Nó không tự chủ được bản thân nữa ôm chầm lấy hân òa khóc nức nở

- Anh quá đáng lắm, tại sao anh không cho em nói yêu anh mà đã ra đi như thế. Anh là đồ ngốc, tại sao lại đồ ọp ẹp thay tôi hả, nhìn anh như này anh có biết tôi đau như thế nào không? Tại sao, anh còn chưa nghe câu trả lời từ tôi mà. Tôi chưa cho phép anh chết, ai cho anh chết? Anh đang đùa tôi đúng không? Tĩnh lại đi, tĩnh lại nói anh cũng yêu tôi đi

Mọi người nhìn nó đau xót, sự thật này quá tàn nhẫn. Nỗi đau trông chất nỗi đau. Vết thương này chưa lành, vết thương mới lại tới. Đến bao giờ mới có thể chữa khỏi vết thương cho nó đây? Mọi người chạy vào đưa nó ra nhưng nó nhất quyết không ra, thế là Bin đánh một lần nữa đánh ngất nó. Nó được đưa đến một phòng để nằm nghỉ ngơi. Khi Bin đưa nó vào phòng xong quay trở lại thì bỗng nhiên

- Bác sĩ, bác sĩ, bệnh nhân Thiên Vũ vừa rồi, đã sống lại, nhịp tim đã đập trở lại rồi- cô ý tá kinh ngạc hét to gọi bác sĩ khiến cả bọn nghe được thì vui mừng thắp thồm. Vị bác sĩ già kia nghe xong thì lật đật chạy vào phòng mổ. Thời gian trôi qua trong sự lo lắng của mọi người. 5 tiếng sau vị bác sĩ già đi ra nét vui mừng hiện rõ trên khuôn mặt khắc khổ kia nói, giọng không giấu nổi sự kinh ngạc và vui sướng

- Quả là kì tích, quả là kì tích, bệnh nhân đã sống lại nhờ sức mạnh của tình yêu. Mọi người đừng nên lo lắng gì nữa, bệnh nhân sẽ sớm tỉnh lại thôi

Cả bọn nghe xong ai nấy đều thở phào nhẹ nhõm, quay qua cảm ơn vị bác sĩ già rồi rít.

2 ngày trôi qua, hân tỉnh dậy trong sự vui mừng của bọn nó nhất là nó. Khi thấy hân tỉnh dậy, nó bay qua ôm chầm lấy hân như thể sợ hân chạy mất. Nhìn thấy hành động đáng yêu của nó, hân mỉm cười dịu dàng đưa tay ôm lấy nó. Nó nhìn hân mặt không nén nổi niềm vui, lém lỉnh nói

- Cuối cùng anh cũng tỉnh làm em lo ối là lo

- Sorry vk yêu lần sau anh không dám thế nữa- hân vui vẻ

Nó nghe hân nói xong mặt đỏ ửng lên nói

- Ai là vk của anh

- Ha ha, không biết hình như có ai nói với anh là yêu anh bắt anh đang chết cũng phải sống đây

Hân nói xong cả phòng được tràng cười bể bụng, nó thì xấu hổ, mặt đỏ hơn rở cà chua, mắt liếc hân. Hân thấy vậy thì cười trừ lên tiếng giải vây

- Thôi được rồi, không đùa nữa, vk yêu nhê- vừa nói vừa cười cợt nhả

- Được rồi, ờk nghỉ ngơi đi vk về làm cơm rồi mang đến cho ck- nó cười tươi nhìn hân sau đó hôn phớt lên môi rồi chạy biến ra ngoài tránh mọi người nhìn thấy khuôn mặt ngượng ngùng xấu hổ của mình. Còn hân sau khi được nó hôn thì cảm giác lâng lâng khó tả, mồm lúc nào cũng ngoác đến tận mang tai làm mấy đứa nhìn mà chỉ muốn cho vài đấm nhưng vì hân là bệnh nhân với cả nó mà biết thì tự đi mà mua quan tài đi là vừa

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

Sau hai tuần nằm viện và được nó tẩm bổ cho thì hân cũng đã khỏe hơn nên được nó cho đi học lại. Anh chị của chúng ta ai ai cũng có cặp có đôi chỉ còn mình ai kia thôi.

- Bin, anh định bao giờ kiếm cho em chị dâu vậy- nó hớn hờ chạy ra trên Bin

Bin nhéo má nó cười

-Anh ở giá luôn không lấy vk nữa, anh cũng sẽ không cho em lấy ck luôn- cố nói to chỉ hấn nghe thấy

-Ê...ê...không được nha, vk tao chứ có phải vk mày đâu- hấn vừa nói vừa lấy tay kéo nó về chỗ mình

Bìn không nói gì chỉ nhìn. Đôi mắt hướng về nơi xa xăm lắm.

“Đến bao giờ cậu mới chịu trở về đây. Có lẽ Chun gần tìm được hạnh phúc mới rồi”

-Bin, đi học thôi, anh làm gì mà đứng đực ra đấy thế, nhớ chị nào hả- vừa nói vừa cười nham hiểm

-Vớ vẩn ít thôi cô ạ, anh đẹp trai thế này gái nó không nhớ thì thôi làm gì có chuyện anh nhớ con gái- vừa nói vừa ngoác miệng cười.

-Thôi đi thôi hai cái ông bà kia định cười đến bao giờ nữa- ba nàng đồng thanh

Thế là cả bọn lại tung tăng tung tẩy đi học. Đến trường nó với hấn tay trong tay làm các fan lé luôn con mắt, có người thì tức ói máu. Nhưng có người lại ủng hộ ngoài ra còn có hấn Fan club dành cho mấy cặp đôi ấy chứ.

Bọn nó cứ thế, vẫn tay trong tay vào đến lớp cho đến khi cô giáo vào

-Các em trật tự cô có chuyện muốn nói- cô giáo vừa nói vừa gõ thước rầm rầm xuống bàn

-Hôm nay lớp ta có thêm bạn mới, em vào đi

Từ cửa lớp bước vào một người con gái, bọn con trai trong lớp ai nhìn cũng lác mắt vì người con gái ấy có vẻ đẹp như thiên thần (mặc dù không bằng chị Chun)

-Chào các bạn, mình tên, Trịnh Hương Ly, mình mới từ Anh về có gì mong mọi người chỉ bảo thêm cho- vừa nói vừa nở nụ cười thiên thần nhưng cũng không quên liếc mắt xuống phía cuối lớp và tia ngay chỗ Chun. Ắt dịu dàng bước xuống bàn nó và hấn, mỉm cười duyên

-Bạn ơi mình có thể ngồi cùng không- ả cười nói nhưng ánh mắt lại nhìn hấn

...

Đội mãi không thấy hai bạn ấy nhúc nhích, ả tức quá nhưng vẫn giữ hình tượng thực nữ trước mắt mọi người, cố lay lay người của nó và hấn. Hấn ngược lên thấy ả đứng ở đầu bàn, chưa kịp mở mồm thì có một giọng khác vang lên

-Chuyện gì-nó nói mặt vẫn úp xuống bàn

-À, cho mình ngồi với được không- ả ngọt ngào khi thấy hấn nhìn mình chăm chú nên tưởng hấn bị mê hoặc bởi sắc đẹp của ả

-Không thấy bàn đủ chỗ rồi sao- vẫn cái chất giọng nhàn nhạt vang lên

-Mình là bạn mới bạn không thể nhường mình sao- ả nói trên môi vẽ lên nụ cười tươi rói

-Nhường? Trong từ điển của tôi không có từ đấy đâu bạn gái yêu quý

-Tại sao bạn sợ tôi xinh đẹp hơn bạn nên bạn sợ người yêu bạn đá hả- ả bây giờ tức giận gắt nhẹ

Cả lũ nghe thấy thì cười rộ lên làm ả chà hiểu mô tê chi luôn. Đến bây giờ nó mới ngược mặt lên, nhìn chăm chăm vào ả, đôi mắt tím lạnh lẽo nhìn từ trên xuống dưới lâu lâu lại gật gật, lắc lắc rồi cuối cùng quay sang hấn. ả nhìn thấy vẻ đẹp của nó thì há hốc mồm bởi vì nó quá ư là xinh đẹp, kiêu diễm nhưng lại không kém phần đáng yêu.

-Ck, thấy BẠN ẤY như thế nào? Nếu BẠN ẤY xinh hơn vk, vk sẽ cho BẠN ẤY làm vk ck luôn. Cứ cho cô ấy xinh hơn vk đi- vừa nói vừa gằn giọng nhấn mạnh hai chữ BẠN ẤY

-E...hèm, rồi, vk tôi cho cô xinh hơn để xem nào, à há, bo-đây của cô không chuẩn như vk tôi nhá, để tôi chỉ cho cô và mọi người cùng xem. Trên nhỏ, dưới to. Thứ hai nước hoa lúc nào cũng nồng nặc, cô có mùi hay sao mà xịt lăm thế? Vk tôi chẳng bao giờ xịt nhá. Thứ ba cái chất giọng của cô làm tôi buồn nôn, cô tưởng tôi chưa bao giờ nghe cái giọng ấy à, chỉ nghe thôi cũng đủ làm tôi nổi da gà da vịt rồi...- hấn liệt kê một tràng trong khi mặt ả chuyển từ đỏ sang xanh rồi lại sang tím nhìn mà như tắc kè hoa luôn. Còn cả lớp thì được trận cười bể bụng. Cô giáo thì đã mất dạng từ lúc nào. ả ta ngượng quá nên chạy luôn ra bàn khác nhưng rồi trên môi ả nở nụ cười thâm hiểm

Casting:

Trịnh Hương Ly: 18t. Là con của tập đoàn đứng trong TOP 50 của TG. Xinh đẹp

Tính cách: Chảnh chọe, kiêu ngạo là con cưng nên được chiều

GIỜ RA CHƠI

- Vlk muốn ăn gì để ck mua cho- các chàng đồng thanh (trừ Bin)

-Như cũ- các nàng vừa dứt lời thì các chàng chạy vụt đi để lại mấy nàng và Bin ngồi hân huyên. Đang ngồi nói chuyện vui vẻ thì ả ta đi ra đập tay xuống bàn làm bọn nó giật mình

- Chuyện gì nữa hả- Chín bức mình

-Tôi chỉ muốn cảnh cáo cô hãy tránh xa anh Ken ra nếu không đừng trách tôi ác-ả nói lấy tay chỉ thẳng mặt nó

-Em tôi chứ có phải em cô đâu mà cô bắt người khác tránh ra. Mà nếu cô có dùng bất cứ thủ đoạn nào để có được thằng Ken mà làm tổn thương thiên thân của tôi thì tôi xin thề tôi mà không làm cô khuyh gia bại sản sống không làm cô sống không bằng chết thì tôi đập đầu xuống đất lạy cô- Sam nói vung tay tát thẳng vào má ả. ả đau đến bật máu. Mọi người xung quanh nhìn thấy thì chỉ trỏ bàn tán

-Đúng là cóc ghê mà đòi ăn thịt thiên nga-hs1

-Đĩa bảm chân hạc-hs2

-Nghèo mà bày đặt treo cao

Ả nhục nhã chưa bai giờ ả thấy nhục nhã như vậy. Một đứa với gia cảnh bình thường như cô ta(chỉ nó) mà được nhiều người yêu quý bảo vệ như thế vậy mà sao rõ ràng ả giàu hơn nó(What bà này có bình thường không vậy), thậm chí sắc đẹp của ả đâu thua kém gì nó(sắc, bệnh nặng lắm rồi). Nó đứng dậy chậm chậm bước ra chỗ ả Ly, nhẹ nhàng ngồi xuống cạnh, mọi phong thái đều toát lên khí thế cao ngạo khiến người khác nhún nhường. Nó ghé sát vào tai ả nói nhỏ:

-Nếu muốn chơi thì tôi sẽ chơi tới cùng với cô để xem ván cờ này ai thắng. Cô nên nhớ ai động vào tôi và người tôi yêu quý thì tôi sẽ cho người đó chết trong đau đớn. Và nữa, cô đừng tưởng cô giàu mà hống hách, cô nên cẩn thận đi vì tôi chưa chắc sẽ để yên cho gia đình cô đâu, cũng chỉ vì cô thôi. Hãy nhớ đấy, đánh cược bằng cả mạng sống. Còn bây giờ trò chơi của chúng ta chính thức ấn nút “Start”- nó nói xong thì quay người bỏ đi để lại cho một mình ả nằm dưới sàn lạnh lẽo

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24

TẠI SÂN BAY

Một chàng trai đẹp như thiên thần bước ra khiến cho mọi người ở sân bay hô hấp như ngừng lại. Ở người con trai đó toát lên một hàn khí chết người khiến không ai dám đến gần mà chỉ dám ngẩn nhìn từ xa. Người con trai đó có mái tóc vàng rực tựa như màu nắng, trên khuôn mặt đeo một cặp kính râm bản to che nửa khuôn mặt nên không ai nhìn thấy nhưng họ chắc chắn chàng trai đó có một dung mạo mà người người ghen tỵ. Bước ra khỏi sân bay, chàng trai rút một chiếc điện thoại có 1 0 2 ra đưa lên tai

-Gi

-Thưa cậu chủ, hiện tại người mà cậu đang tìm kiếm hiện đang học trường KQ- người bên kia đáp bằng giọng kính cẩn

-Cảm ơn

Nói xong cậu đập máy rồi nhanh chóng trèo lên chiếc xe của mình. Chiếc xe nhanh chóng mất hút trong dòng xe tấp nập.

*****

Cùng lúc đó tại biệt thự nhà nó hay chính xác hơn là phòng nó.

-Đau quá...chết tiệt...không lẽ nhanh như vậy sao- nó lẩm bẩm, nhanh tay lấy lọ thuốc trong ngăn kéo ra rồi đưa lên miệng uống. Sau vài phút, cơn đau dịu xuống, sắc mặt đã trở lại bình thường nhưng kém tươi hơn trước. Nó mở cửa bước ra ngoài, cố gắng lấy lại vẻ mặt thường ngày, chạy xuống nhà nhưng không thấy ai ngoài Bin. Nhanh nhẩu chạy xuống tíu tí với Bin

-Thế nào rồi anh

-Rất tốt, sắp có trò chơi hay rồi, chắc chắn cô ta sẽ làm như em nói nhưng chúng ta sẽ phải hy sinh

Nó suy nghĩ một hồi, đây đúng là cơ hội cho nó, nhưng rồi mọi người sẽ biết nhưng lúc đó thì nó sẽ...

-Không sao, em nghĩ cả rồi, tuy đau nhưng phải cố gắng chịu đựng

-Tại sao em không chữa

Nó nhìn Bin cười, nhưng nụ cười ẩn chứa đầy đau thương

-Nếu ông trời muốn em chết thì em chết lâu rồi nhưng chắc ông trời thương em xinh đẹp như vậy nên muốn có thời gian để ở bên mọi người nhiều hơn mà

Bin nghe nó nói thì chỉ cười xoa đầu nó, trong đôi mắt lộ rõ vẻ yêu thương nhưng không ít đau xót. Tại sao ông trời lại có thể không có mắt như vậy chứ? Một cô bé ở cái tuổi 17 này đáng ra phải hồn nhiên mà sống, không phải bận tâm bất cứ điều gì, cứ học, cứ yêu. Nhưng cuộc sống đâu phải lúc nào cũng màu hồng đâu, phải có giông bão, phải có những điều trắc trở trong cuộc sống. Người ta thường nói “sau cơn mưa sẽ được nhìn thấy cầu vồng” nhưng sau cơn mưa này liệu cô bé có được nhìn thấy cầu vồng nữa không?

*****

Một lúc sau, bọn hấn xuống, cả lúc mới bắt đầu vào phòng ăn để ăn sáng. Nhưng hình như Bin nuốt không trôi, thức ăn vào đến miệng mà chẳng cảm nhận được mùi vị của thức ăn. Ăn xong cả lũ tí tởn bước ra xe để đến trường.

“Cộp” chiếc vòng cô Bin đang đeo bỗng nhiên đứt ra rơi xuống nền nhà. Bin nhìn chiếc vòng rơi xuống, miệng không tự chủ được mà mấp máy mấy chữ

“Cậu đã về”

Nó đi vào thấy Bin đang đứng đơ ra nhìn chiếc vòng đứt ở dưới sàn của Bin, nó mở to mắt, chân đi từng bước nặng nề đến chỗ Bin, từ từ cúi người xuống, cầm lấy chiếc vòng ở dưới sàn lên, nước mắt bỗng đọng rơi trên khuôn mặt, đau đớn nhìn Bin

-Anh giấu em?

-Xin lỗi, anh không cố ý, chỉ là...

-Anh có biết em khổ sở và vất vả để tìm nó hay không?

-Anh...

-Anh đừng nói nữa tôi không muốn nghe

Nói xong nó chạy vụt ra ngoài. Bin nhìn theo chiếc bóng nó mà lòng thất lại, nước mắt không tự chủ mà rơi xuống, trong lòng như viên pha lê rơi xuống chiếc vòng bằng bạc rồi vỡ tan

-Xin lỗi, anh buộc phải làm như vậy

Rút điện thoại ra gọi cho hấn thông báo cho anh và nó nghỉ học một bữa. Mặc cho mọi người hỏi han đủ kiểu trong điện thoại thì anh cũng chỉ ậm ừ vài câu rồi cúp máy. Trong lòng anh giờ đang đau lắm, cảm giác rất khó chịu. Liệu nó có chịu hiểu cho anh

Ngoài kia, trời cũng đã bắt đầu mưa, từng giọt mưa như đang khóc cho hai người. Đau! Cảm giác bây giờ chỉ có thể nói bằng một chữ. Từng giọt mưa tạt vào mặt nó đau rát, là nước mắt hay nước mưa mà nó cảm thấy mặn đắng. Trái tim một lần nữa rỉ máu, quá khứ không ngu yên

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25

Ngoài đường, một thân ảnh nhí bé đang lầm lũi bước dưới mưa. Trông bóng dáng ấy thật cô đơn và lạnh lẽo. Nó cứ đi mãi, đi mãi mặc cho những giọt mưa tạt vào mặt, nó cứ thế bước đi, nhưng cơn đau không cho phép nó bước tiếp. Dừng lại, ôm lấy bên ngực trái của mình, là do cơn đau ập đến hay do vết thương ở tim chưa lành. Cấn chặt môi để kìm nén tiếng khóc nhưng sao nước mắt vẫn cứ tuôn ra, chảy dài trên khuôn mặt xinh đẹp

-----Tại lớp học-----

Mọi người vẫn ai về chỗ đó nhưng duy nhất chỉ còn thiếu hai chỗ trống nữa, mọi người tò mò quay qua thì thầm to nhỏ khiến cho bọn hấn cũng tò mò nên cũng thì thầm to nhỏ với nhau. Sam quay sang nói với bọn hấn

-Có chuyện gì à mà tự nhiên cả Bin và Chun cùng nghỉ thế, hay có chuyện gì bí mật mà bọn họ giấu không nói?- vừa nói vừa lấy tay xoa cằm trông hết sức là đáng yêu khiến con trai trong lớp xị máu mũi ầm ầm kể cả Kun đã miễn dịch với con gái đẹp mà cũng suýt nữa giống như bọn con trai trong lớp.

-Không, lúc này Bin có gọi cho em là có việc công ty mà, làm gì có chuyện đó được- hấn phân bua với chị mình

Cả bọn quay qua nhìn nhau gật đầu cái rụp, nhưng bỗng Chín quay qua

-Nhưng hôm nay trong bữa ăn sáng mình thấy anh Bin có biểu hiện rất lạ đó, trông như người mất hồn nữa, cả Chun nữa trông nó hôm nay xanh xao lắm nhìn không tươi như trước nữa, chắc chắn đằng sau việc này có một bí mật nào đó giấu chúng ta, Kín ck mở máy tính lên vk mượn

-Ok, vk yêu-Kín tí tón đi lấy laptop

-Lấy làm gì, đến lấy cái thông tin từ con Ly gì gì đó mà còn chả làm được nói gì đến lấy thông tin mật từ máy tính của Chun- Chen bấu môi xem thường

-Mày cứ đợi đấy con quý- vừa nói vừa đón lấy chiếc laptop từ tay Kín-Bây giờ thì điều tra thông tin về ả kia đã- vừa nói tay vừa đánh máy tính thoăn thoắt khiến cho cả bọn sốc không nói được gì nữa. Tiếng lách cách vang lên từ cuối lớp học khiến cho không khí căng thẳng càng thêm ngột ngạt. Thình thoảng là vang lên tiếng thờ dài, náo nê của cả bọn khiến cho Chín tức mình ấn loạn xạ hết lên bỗng máy tính đưa ra thông tin của cô ả họ Trịnh

-Đấy xong rồi đây này, để tao đọc cho-Kan lạnh chanh leo lên nhưng bị cả bọn xúm lại úp hội đồng

-Ngu thế, đọc ở đây để thiên hạ nó biết à-Sam thì thầm với Kan. Nói xong cả bọn gật gù rồi chạy tót ra ngoài

-Phù, rồi đọc đi, khá xa rồi đấy, đọc nhanh lên về trông chừng ả kia giờ trò gì- hấn phân nản

-Đây, e hèm, tên đầy đủ: Trịnh Hương Ly, con gái của tập đoàn đứng trong top 50 của TG, gia đình làm ăn phi pháp, được nuông chiều từ nhỏ nên không coi ai ra gì, từng tụ tập bạn bè, đi với các đại gia khác nhau để có tiền tiêu xài nhằm giúp đỡ công ty nhà mình, lấy bảo mật của các tập đoàn lớn nhỏ khác nhau. Là con người mưu mô xảo quyệt đội lốt vô bực của thiên thần.

-Được rồi, được rồi, như thế là đã biết, Ken em phải cẩn thận với ả cho chị, đừng để ả làm cho phân tâm, nghe chưa, bây giờ thì chưa lật tẩy bộ mặt thật của ả được vì cuộc chơi còn dài mà- Sam nói rồi nở một nụ cười đậm chất ác quỷ giống hệt nó khiến bọn hấn đứng ở đó mà nổi cả da gà. Sau khi điều tra được thông tin của ả Ly cả bọn lại tung tăng đi vào lớp. Cả bọn chợt thấy phía bàn ả Ly trống nên cũng không thắc mắc gì cho lắm rồi đo về chỗ của mình. Chín vào chỗ đưa máy tính cho hấn, dù gì hấn cũng biết về máy tính là hacker số 2 TG(bọn hấn không biết nó là hacker số 1 TG). Hấn mở máy tính lên và bắt đầu lấy thông tin trong máy tính của nó. Ai cũng căng mắt để nhìn vào màn hình đầy dãy số chữ cái, khiến cái đầu như muốn nổ tung. Dữ liệu hấn đăng nhập cuối cùng cũng thành công nhưng khi đến 99% thì bỗng nhiên

Phụt...Màn hình tắt ngúm khi tải dữ liệu đến 99%, màn hình bây giờ bỗng hiện lên một dòng chữ in đậm

“TRÌNH CÒN KÉM LẮM”

Bọn hấn nhìn thấy ai cũng tức ói máu tưởng mọi mớ được tý thông tin thì ai ngờ đầu tan thành mây khói, ôi cái cuộc đời tôi (có liên quan gì đến cuộc đời anh chị đâu). Cả bọn bây giờ lâm vào cảnh chán nản, hấn quay qua nhìn Kín, mở mồm nói một câu hết sức “ngây thơ”

-Máy tính của mày không dùng được nữa đâu

Kín nghe thấy thì khóc ròng quay qua ôm lấy Chín(loi dụng)

-Trời ơi cái máy tính đó có đi khắp TG cũng chưa mua được cái thứ hai đâu, cái đó của Chun thiết kế tặng và cài đặt phần mềm cho đó ôi, mới tải về hôm qua xong

Cả bọn quay qua nhìn

-Tải gì?

-Hi, xem...siêu nhân (bó tay)

Ặc, cả bọn té ghế vì câu nói rất ư là “hồn nhiên” của Kín

-Tao không ngờ mày lại trẻ con như thế-hấn vừa nói vừa xoa cái mông của mình.

Ha ha ha cả bọn cười

Bỗng nhiên cô giáo vào lớp, nở một nụ cười hết sức là duyên và nói một giọng hết sức ngọt ngào đến nỗi da gà da vịt của học sinh cứ thi nhau nổi lên rần rần.

-Các em hôm nay lớp ta có một học sinh mới du học từ Anh về. Vì bạn ở nước ngoài từ nhỏ cho nên chưa nói rõ được Tiếng Việt nên mong các em có gì giúp đỡ bạn. Thôi được rồi em vào lớp đi

Bọn hấn ở dưới cũng tò mò về người bạn mới này, người này là ai mà có thể khiến cô nói với giọng hết sức nhỏ nhẹ như thế. Cả bọn ngược lên nhìn lên bục giảng chờ đợi.

Từ ngoài cửa lớp bước vào một người con trai khiến

A...a...a đẹp trai quá đi, ôi menly quá đi...và vân vân những lời nói khác.

Bọn hắn nhìn lên người con trai đứng trên bục giảng thì mắt tròn ngược lên, cả bọn hét

-Người đó chẳng phải là...

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Từ ngoài cửa bước vào một người con trai có dung mạo chết người, mái tóc vàng rực tựa nắng, đôi mắt màu đỏ như máu khiến ai nhìn vào cũng lạnh sống lưng. Bọn hắn ở dưới lớp bấp không nói nên lời. Chẳng trai đó lạnh lùng nhìn về phía lớp, lạnh nhạt nói

-Triệu Hoàng Minh Quân

-Đó...đó chẳng phải là...là Jin sao-Jun lấp bấp

-Jin? chẳng phải cậu ta chết rồi sao- hắn thật sự đang rất rối vì nếu Jin về thì có nghĩa là Chun sẽ quay lại với Jin

Chàng trai tên Quân kia chậm rãi tiến về phía bàn hắn ngồi ngay chỗ của Chun, hàn khí từ Quân và hắn tỏa ra ngày càng dày đặc khiến mọi người trong lớp như ngạt thở, có người còn ngất ngay tại chỗ, có người thì gọi điện cho người đi mua ngay thuốc trợ tim. Mọi người nhìn vào hai chàng trai có dung mạo tuyệt trần kia thì không khỏi suýt xoa, chẳng ai đẹp hơn ai, từ hai người đó như tỏa ra ánh hào quang khiến mọi người phải đeo kính râm để đỡ chói mắt.

-----Quay lại với nó và Bin-----

Nó cứ đi mãi, rồi lại quay về biệt thự của mình. Đi dưới mưa cộng với căn bệnh của mình, nó ngất đi trước cổng biệt thự. Cùng lúc đó, Bin đang vội vàng đi tìm nó nhưng khi vừa ra đến cửa, anh đã nhìn thấy một thân ảnh nằm bất động trước cửa. Vội vã bế nó lên đưa vào phòng, Bin chạy ngược chạy xuôi đi lấy thuốc, lấy khăn lạnh để đắp cho nó. Khẽ vuốt tóc nó, anh thở dài, thì thầm

-Xin lỗi vì đã giấu em nhưng Jin không cho anh làm vậy và mong em có hạnh phúc mới, hãy hiểu cho anh. Anh xin lỗi- nói rồi anh hôn lên trán nó rồi quay bước ra ngoài. Nhưng khi vừa đứng dậy, bỗng nhiên, một bàn tay níu anh lại. Bin ngạc nhiên quay lại. Là nó, nó đã tỉnh rồi sao

-Đừng đi, xin anh, em mệt mỏi lắm rồi

Bin quay lại nhẹ nhàng ngồi cạnh nó, đôi mắt lộ rõ vẻ yêu thương, dịu dàng

-Anh xin lỗi, em nghỉ đi anh sẽ ở đây

-Anh...có thể nói cho em biết mọi chuyện được không

Bin không nói gì, đôi mắt màu cà phê cụp xuống

-Thực ra sau khi em ngất, Jin đã dặn anh cắt chiếc vòng đó đi vì Jin biết nếu để chiếc vòng đó bên em, em sẽ mãi không thể nào tìm được hạnh phúc mới và trong chiếc vòng đó là cả một bí mật to lớn mà Jin đã cất dấu ngay cả anh cũng không biết.

Nghe Bin nói, nước mắt nó không tự chủ lại rơi xuống, ôm lấy Bin khóc lớn, anh ôm nó vào lòng vỗ vỗ vai nó. Nước mắt của nó ướt đầm áo anh nhưng anh cũng mặc kệ. Khóc nhiều nên mệt quá nó thiếp đi trong lòng Bin, nhẹ nhàng đặt nó xuống, lấy chiếc khăn lau mặt cho nó, đặt vào tay nó chiếc vòng mà Jin đã để lại rồi hôn lên trán nó. Lúc Bin đi ra ngoài cũng là lúc trên gương mặt nó một giọt nước mắt lại lăn dài, tay nắm chặt chiếc vòng. Hình như trong mơ nó đã được gặp lại anh- người nó yêu thương nhất

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Casting

Triệu Hoàng Minh Quân

Tuổi:18

Gia thế: ????

Tính cách: Lạnh lùng là hai từ có thể miêu tả hết con người này. Ít nói, ít cười, chỉ duy nhất hai người mới có thể làm anh cười nhiều và nói nhiều. Khi tức lên thì ông trời cũng phải chạy

Ngoại hình: Đẹp trên từng xentimet có thể nói là ngang hàng với hân với mái tóc vàng rực tựa nắng và đôi mắt màu đỏ của sự chết chóc khiến cho khi nhìn ai cũng run sợ

Độ quây: ???? Vô:????

-----Quay lại truyện thôi-----

Chiều hôm đó cả bọn đi về nhà trong tâm trạng mệt mỏi hết mức, người nào cũng lơ đãng như người mất hồn. Nó bước xuống nhà nhìn thấy mọi người thì cố lấy lại dáng vẻ thường ngày, nhảy chân sáo đến chỗ mọi người, tíu tít hỏi

-Mọi người làm sao vậy, mệt hả?

Đang trong trạng thái vô thức đột nhiên nghe thấy giọng nói trong trẻo như trẻ con của nó thì bất giác cả lũ chạy đến ôm chầm lấy nó như thể nó sẽ chạy mất. Nó ngạc nhiên hết cỡ định mở mồm nhưng một giọng nói quen thuộc vang lên

-Một lúc thôi, chỉ một lúc thôi, hãy hứa đừng bao giờ rời xa anh có được không?

Nó mệt mỏi vòng tay ôm lấy mọi người thì thầm chỉ riêng mình nó với hân nghe thấy

-Ừ, em hứa

-----ta là vạch ngăn cách-----

Trong một căn phòng tối chủ đạo là hai màu xám và đen, có một thân ảnh to lớn đang ngồi bên bậu cửa sổ ngắm nhìn trời sao. Khuôn mặt ấy thật hoàn hảo với chiếc mũi cao, mái tóc vàng, đôi mắt màu đỏ cùng đôi môi mỏng màu bạc nhưng khi dưới ánh trăng, khuôn mặt ấy lại càng trở nên đẹp hơn bao giờ hết giống như một con ma cả rùng rợn đẹp.

Cốc...cốc

-Vào đi-một giọng nam trầm nhưng lạnh vang lên

Từ ngoài cửa một người đàn ông tầm 50 tuổi bước vào, cúi đầu giọng cung kính

-Thưa cậu chủ, cậu có người đến gặp cậu

Người con trai phẩy tay ra hiệu cho gọi người kia vào.

Một thân ảnh cao lớn từ cửa bước vào

-Cậu đã về

-Ừ, tớ về rồi, nhóc thế nào, vẫn ổn chứ

-Ừ, vẫn ổn

Nghe câu trả lời đó xong, giọng điệu của chàng trai kia càng hạ xuống

-Nói thật đi

Người con trai với mái tóc màu trà khẽ cup đôi mắt màu cà phê xuống, giọng run run

-Bệnh tình của nhóc ngày càng nặng hơn rồi, nếu không mau thì cơ hội sống sót còn là rất ít

-Chết tiệt- người con trai kia khẽ chửi lên một tiếng

-Cậu có định...

-Giờ chưa phải lúc...cậu về đi

-----ta là vạch phân cách-----

Sáng hôm sau vẫn như mọi ngày, bọn nó lại đi học nhưng mỗi người lại mang cho mình một cảm xúc khác nhau. Bọn hấn thì thất thần, mặt mũi lúc nào cũng đơ đơ, còn nó mặc dù đau đớn, mệt mỏi nhưng lại được che dấu một cách khéo léo cẩn thận không ai biết. Cả lũ vòng qua căn-tin mua nước uống rồi mới đi lên lớp. Khi đi vào chỗ ngồi, ả Ly đứng dựa người vào bàn cố tình ngáng chân qua chỗ nó khiến nó ngã. Nhưng nó biết được chỉ khẽ nhếch mép cười lạnh, đã cảnh báo nhưng có vẻ ả vẫn cố tình, xem ra trò chơi này ả lại chính thức kích hoạt. Nó đi qua chỗ ả, giả vờ mình bị vấp, cả cốc nước Sting trên tay đổ ập lên người ả Ly khiến ả tức điên lên nhưng vẫn cố giữ hình tượng thực nữ trước mặt mọi người quay qua rom róm nước mắt kẻ lễ

-Minh có làm gì cậu đâu mà cậu lại làm thế, cậu thật quá đáng, mình đã xin lỗi cậu chuyện hôm trước, mình không biết nên mới thế vậy mà hôm nay cậu lại đổ cả cốc nước lên người mình

Một vài đứa con trai trong lớp nghe vậy thì gật gù như con gà rù, bọn con gái thì ra sức phản đối nói này nói nọ, còn bọn hấn thì đứng im nhìn vì biết nó sẽ giải thích ổn thỏa, hấn khẽ cười. Nó cũng chẳng vừa, chẳng biết từ đâu nước mắt tuôn ra như mưa, nghe nó kể mà cả lớp đau lòng

-Hức...hu...hu...mình...có...cổ...ý...đâu...mình...mình...chi...là...không...để...ý...thôi...tại...sao...cậu...lại...mắng...tớ- vừa nói vừa rúc vào lòng hấn khóc òi khiến hấn sượng như điên (=.=)

Cả lớp quay ra cũng hùa theo nó khiến ả vừa tức vừa quê mặt đỏ bừng chạy ra khỏi lớp. ả vừa chạy ra khỏi lớp cũng chính là lúc nó quay ra cười khúc khích. Sam véo nhẹ vào chiếc má phúng phính của nó cười

-Nhóc càng ngày càng lợi hại

Nó sung sướng cười tít mắt khiến hai má ửng hồng, cả lớp nhìn vào xịt máu mũi, ngay cả con gái cũng thế. Bọn hấn tuy đã quen nhưng vẫn chưa miễn dịch kẻ cả Bin

----Giờ ra về----

Bảo mọi người đi dạo với hấn nên nó tung tăng chạy ra khỏi cổng trường. Vừa đi vừa nhảy chân sáo trên đường khiến ai nhìn cũng thấy đáng yêu. Hấn đi đằng sau bỗng nở một nụ cười nhẹ nhưng làm cho xung quanh hấn như sáng bừng lên. Hấn dẫn nó đi khắp mọi nơi, từ công viên cho đến nhà sách rồi đến khu trò chơi, cuối cùng là vào cô nhi viện.

Nó rất thích vào đó, vì vào đó, nó như trở lại với tuổi thơ vui vẻ và toàn màu hồng của mình nhưng lại khiến hấn tức điên lên vì có một cậu bé trông rất đáng yêu cứ bám lấy nó cười nói vui vẻ bờ luôn hấn. Hấn làm đủ mọi cách nhưng chẳng ăn thua vì toàn bị cậu bé nắm thóp. Chào tạm biệt bọn nhóc hấn hí hửng cười toe toét khiến nhóc tức lắm nhưng không làm gì được.

Hấn và nó cứ vui vẻ đi từng bước một, hai chiếc bóng dài in trên mặt đất lúc đó tạo nên một bức tranh tuyệt đẹp. Đang tận hưởng giây phút yên bình bên nhau thì bỗng nhiên từ đâu xuất hiện một toán người áo đen đến bao vây nó và hấn. Một tên trông có vẻ là cầm đầu bước đến, cung kính

-Thưa tiểu thư, mời tiểu thư đi với chúng tôi

Hấn bước đến đẩy nó ra phía sau, lấy lại vẻ lạnh lùng cổ hủ, lạnh giọng

-Không thì sao

Tên đó không có gì ngạc nhiên vẫn bình tĩnh trả lời

-Vậy thì đừng trách chúng tôi. Bọn bay đâu lên

Vừa dứt lời, bọn đàn em của tên đó xông lên nhưng hấn chỉ đứng im nở nụ cười hình bán nguyệt, nhẹ nhàng né tránh. Bây giờ hấn mới đứng là hấn một con quỷ khát máu. Không giống như lần đánh nhau với nó ở bar mà bây giờ hấn mạnh hơn rất nhiều hơn cả nó. Thật ra lần đấy đánh ở bar hấn chỉ là cố tình thua nó thôi vì hấn đã biết nó qua đời mất màu tím lạnh lẽo đó. Hấn cứ thế xông lên không chút sợ hãi, máu của những tên chạm trán vấy lên người hấn càng làm tô điểm cho vẻ đẹp của ác quỷ của Ken. Nó cũng ra tay giúp hấn, ra từng đòn nhẹ nhàng nhưng cũng đủ để hạ mấy tên đồ con này. Nó và hấn phối hợp rất ăn ý với nhau, tuy nhiên do không để ý, tên cầm đầu đã nhanh chóng tóm được hấn kìm vào cổ đe dọa với nó

-Tiểu thư, nếu cô không đi với tôi e rằng tên này khó mà sống được

Nó cúi đầu xuống, trầm ngâm một lát, lúc sau ngẩng đầu lên gật nhẹ một cái rồi đi theo tên cầm đầu lên xe bỏ đi mất. Còn hấn, sau khi nhìn thấy nó đi thì lòng đau nhói, một dự cảm không lành dấy lên, nhanh chóng chạy về báo cho mọi người, không quan tâm tới vết thương ở cổ đang rỉ máu...

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28

Từ sau khi nó bị bắt, hấn chạy nhanh về nhà trong tình trạng đầu tóc rối bời, trên cổ có một vết cứa nhỏ. Mọi người quay ra ngạc nhiên nhìn hấn, Bìn thấy có điều gì bất ổn, anh hỏi hấn

-Có chuyện gì sao ? Chun đâu, sao không về cùng

Hấn nhìn Bìn, khó nhọc nói ra từng tiếng

-Hộc...hộc...Chun...Chun...hộc...bị...bắt

-Cái gì- mọi người nghe xong hấn nói đồng thanh hét lên.

-Ai có thể bắt nó được cơ chứ- Sam thắc mắc. Bởi vì nó rất giỏi võ, làm sao mà có thể bị bắt dễ dàng như vậy được

Bìn nhìn Sam

-Là vì...Ken. Chúng lợi dụng cậu làm điểm yếu của Chun

Mọi người ngẩn ra, Bìn nói đúng

-Vậy bây giờ chúng ta nên làm gì-Jun hỏi trong lòng đầy lo lắng cho người chị mình

Bìn lắc đầu, ý muốn nói phải chờ. Còn hấn, hấn như người mất hồn. Có thể nói bây giờ nó chính là cuộc sống của hấn, là nguồn sáng và là thiên thần của hấn. Nó giống như một đôi cánh có thể giúp hấn bay lên, nhưng nếu như một thiên thần mất đi đôi cánh thì làm sao có thể bay, họ giống như rơi vào địa ngục vậy, hấn bây giờ cũng vậy. Thất thểu ngồi xuống ghế, đôi mắt màu hổ phách vô hồn nhìn mọi người. Sam nhìn thấy vết cứa trên cổ hấn lòng đau nhói nhẹ nhàng đi lấy thuốc để bôi. Hấn chẳng bận tâm vì tâm trí hấn chỉ còn hình ảnh nó thôi- người con gái hấn yêu nhất, nghĩ đến đây, một giọt nước mắt nóng hổi rơi trên khuôn mặt thanh tú của hấn trong suốt như viên pha lê. Đây là lần đầu tiên có người làm cho hấn rơi nước mắt. Có lẽ hấn đã yêu nó quá rồi...

-----ta là vạch phân cách-----

Quay lại với nó. Nó đang ngồi trong xe dẫn đến một tòa biệt thự to, tráng lệ như một cung điện nhưng chỉ một màu đen lạnh lẽo. Tên cầm đầu ra hiệu cho mở cổng để xe đi vào trong. Bước vào trong của ngôi nhà đó, nó có chút choáng ngợp, nơi đây quả thực rất đẹp, mọi thứ trong nhà này đều làm bằng thủy tinh, chắc hẳn chủ của ngôi nhà này là người rất có mắt thẩm mỹ cao. Tên cầm đầu đưa nó đến một căn phòng rất sang trọng chủ đạo là hai màu trắng đen, được hòa phối rất tinh tế. Tên cầm đầu cúi người cung kính nói với nó

-Tiểu thư sẽ không được đi đâu nếu không được phép

Nó giật mình, giam cầm nó ư. Lấy lại khuôn mặt lạnh tanh không cảm xúc quay ra nhìn hấn, tên cận vệ giật mình, mới đó mà đã thay đổi nét mặt

-Tại sao

-Xin lỗi tôi không được phép nói- tên cận vệ cung kính đáp

Nó phẩy tay ra hiệu ra ngoài. Tên cận vệ cúi đầu lui ra, nó thả người lên chiếc giường to, quay mặt ra phía ngoài cửa sổ, nhìn vì sao trên trời lấp lánh, nó lại cảm thấy nhớ hấn, lời trong người chiếc điện thoại hấn tặng riêng cho mình, nhìn vào ảnh hấn, khẽ nở một nụ cười hiền, đưa tay vuốt lấy khuôn mặt đẹp như tranh của hấn, đôi mắt nó giờ trông như muốn khóc nhưng điều đó càng làm đôi mắt nó trở nên long lanh hơn. Một môi, nó thiếp đi lúc nào không hay nhưng trên tay nó vẫn là ảnh của hấn.

-----ta là vạch ngăn cách-----

Hấn bây giờ trông thảm vô cùng, người lơ lơ như mất hồn, đầu tóc rối bù, quần áo xộc xệch nhìn đến là tội. Bìn bước vào phòng hấn, anh cũng chẳng khác gì hấn, ngồi xuống giường hấn, nói

-Cậu như vậy Chun liệu có vui không

Hấn ngẩng đầu lên nhìn Bìn, không đáp. Anh tiếp tục

-Ken...cậu, chỉ có cậu mới cứu được Chun thôi, hãy tin tôi, trở về là con người cũ, đừng ừ dột như vậy Chun sẽ không vui

Hấn nghe Bìn nói cũng có lý. Bìn bước ra ngoài đóng cửa, còn một mình hấn ở trong phòng nhìn lên bầu trời đêm, khẽ thì thầm

“Chúc em ngủ ngon”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Quậy Trường King And Queen* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.